

Giới thiệu Vương Bài Thánh Y Convert

Tại một chỗ khám bệnh đơn sơ, bên trong vậy mà ẩn giấu đi một cao nhân y thuật siêu cường. Bất cần đòi, hần mơ mơ hồ hồ cuốn vào đến từng tràng người lừa ta gạt cửa hàng trong nước xoáy. Mỹ nữ cảnh sát cảm mến, cao Lãnh tổng giám đốc tính tình, hần như thế nào tại giữa hai bên kẻ hồ cầu sinh? Học y sư môn một lần nữa tẩy bài, tổ chức sát thủ từng bước ép sát, hần lại như thế nào tại trùng điệp trong khôn cảnh tìm kiếm phụ mẫu đều mất manh mối? Đương hết thấy bí ẩn bị giải khai, hần phát hiện mình bất quá là một cái tôm tép nhãi nhép, nhưng khi ngoại địch thế lực xâm nhập lúc, hần lại liều lĩnh công hiến lực lượng của mình, hần người mang tuyệt thế y thuật, nhưng lại thường thường bồi hồi tại thời khắc sinh tử, hần phẩy tay áo bỏ đi, . . .

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Trong tuyết nguy cơ

Bầu trời mơ hồ, tuyết trắng mênh mông.

Một trận đã lâu tuyết lớn che đầy kín trạm hải thị phồn hoa, nhưng cũng vì tòa thành thị này mang đến sức sống mới.

Bất quá cái này cùng Thành Trung thôn người không có quan hệ gì, bọn hần căn nhà nhỏ bé tại trong thành thị tương đối nghèo khó một vùng, suy nghĩ chính là làm sao sinh tồn được.

. . .

"Đông đông đông!"

Bận rộn một đêm Tô Hạo vừa mới thiếp đi liền bị tiếng đập cửa đánh thức, người ngoài cửa phảng phất đã dùng hết hồng hoang chi lực, rất có không đem cửa gỗ nát không bỏ qua chỉ thế.

"Háo tử, ngươi mẹ nó không cho lão tử một cái hoàn mỹ giải thích ngươi liền chết chắc!" Tô Hạo lẩm bẩm rồi đi ổ chăn, lập tức hắt hơi một cái, "Ngoạ tào, thật là lạnh!"

Cửa mở ra, đứng ở phía ngoài một người trẻ tuổi, làn da ngăm đen, nhưng lại lộ ra rất thuần phác, người này chính là Tô Hạo cực khổ huynh đệ Háo tử.

Tô Hạo quơ nắm đấm liền hướng trên người đối phương đập tới, "Ngươi có biết hay không lão tử một đêm không ngủ, ta để ngươi gõ cửa của ta! Để ngươi gõ cửa của ta!"

Nắm đấm liền tiếp đánh vào Háo tử trên thân, đau hần liệt lên miệng, "Hạo ca Hạo ca, đừng nóng giận, ngươi nghe ta nói, Vương thẩm cháu trai bị bệnh nặng, ngay tại chúng ta phòng khám bệnh đâu, ngươi mau đi xem một chút đi!"

Nhắc tới cũng thảm, Tô Hạo phụ mẫu đều là nông thôn bác sĩ, làm nghề y hơn mười chớ, tại mười dặm tám hương có thể nói là nổi tiếng.

Nhưng ở Tô Hạo mười lăm tuổi năm đó, hai người ra ngoài làm nghề y sau liền tin tức hoàn toàn không có, đến nay chưa về. Thêm nữa bình thường y người lấy làm việc thiện tích đức làm chủ, cũng chỉ có thể quản cái ấm no, lưu cho Tô Hạo chỉ có mấy quyển sách thuốc cùng một chút hai người nhiều năm làm nghề y tích lũy xuống kinh nghiệm ghi chép.

Kỳ quái là, Tô Hạo cũng vào năm ấy biến mất, thẳng đến năm năm trước hần mới đột nhiên xuất hiện, cùng Háo tử cùng đi đến trạm hải thị, cũng trong thành này thôn thuê một bộ hai phòng ngủ một phòng khách phòng ở cũ làm hai người điểm dừng chân, lại dùng lâu một nhà để xe mở vợ con phòng khám bệnh.

Những này Thành Trung thôn người đều rất nghèo khó, cứ việc Tô Hạo chỗ khám bệnh rất không chính quy, nhưng mọi người cũng không quản được nhiều như vậy, tăng thêm Tô Hạo quả thật có thể chữa bệnh, một tới hai đi chỗ khám bệnh tại chung quanh nơi này danh dự cũng không tệ.

"Móa nó, ngươi làm sao không nói sớm!" Thoại âm rơi xuống Tô Hạo đã mặc vào phá áo chạy hết tốc lực ra ngoài, trong hành lang không ngừng truyền đến đặng đặng đặng thanh âm.

Bởi vì phòng khám bệnh là nhà để xe cải tạo, không gian cực kì nhỏ, tăng thêm bài trí một chút tủ thuốc, trong phòng có thể đứng người địa phương không nhiều.

Tô Hạo vừa chạy tới một cái bác gái liền nghênh đón tiếp lấy, bắt hần lại cánh tay không chịu buông ra, "Tiểu Hạo, ngươi nhanh mau cứu cháu của ta, van cầu ngươi mau cứu hần!"

"Vương thẩm ngươi đừng có gấp, có ta ở đây không có vấn đề." Trần an Vương thẩm sau Tô Hạo bắt đầu nhìn bên cạnh một đứa bé trai, ước chừng bảy tám tuổi lớn, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, ánh mắt uest oải.

"Tiểu bằng hữu, đem miệng há mở."

Nhìn một chút tiểu hài đầu lười, lại lật đảo mắt, Tô Hạo nhẹ nhàng thở ra, đứa nhỏ này chỉ là phát sốt mà thôi, cũng không phải là giống Háo tử nói như vậy bị bệnh nặng.

"Yên tâm đi Vương thẩm, bé trai chỉ là phát sốt mà thôi, ta đi làm hai mảnh thuốc, ăn xong liền không sao."

Ai ngờ vừa dứt lời hạ bé trai liền khóc lớn lên, Vương thẩm cũng là một mặt sốt ruột, đỏ mặt hỏi, "Bé trai sợ khổ, ngại có thể hay không đem loại kia không khóc thuốc thang cho bé trai uống một chén?"

Tô Hạo sờ lên cái mũi, đối phương trong miệng thuốc thang kỳ thật chính là thuốc Đông y ngao thành nước canh, đựng phải loại này sợ khổ tiểu hài, hẳn đều sẽ bỏ vào một điểm cam thảo, uống có chút vị ngọt.

Bất quá bình thường tới này xem bệnh đều là Thành Trung thôn người nghèo, có thể cho hai tiền xem bệnh cũng không tệ rồi, có chút thực sự nghèo không có tiền, Tô Hạo cũng cho trị, một tới hai đi cái này chỉ phí coi như cao rất nhiều, thường xuyên nhập không đủ xuất.

Nghĩ nghĩ, cứ việc thuốc Đông y quý, nhưng cũng không thể không cho bé trai chữa bệnh nha.

"Được, ta đi sắc thuốc, ngại cùng bé trai tại cái này ngồi một hồi."

Nhà đề xe ở giữa treo một đầu rèm, đem toàn bộ phòng khám bệnh chia hai bộ phận, đằng sau cái kia tiểu không gian chính là Tô Hạo thả thuốc Đông y cùng bình thường nấu thuốc địa phương.

Phía ngoài tuyết càng lúc càng nồng, thêm nữa thời tiết âm trầm, tối tăm mờ mịt thấy không rõ. Nhưng Thành Trung thôn bên trong trên đường nhỏ vẫn là đi tới không ít người, những người này bắt đầu một ngày làm việc, bọn hắn muốn kiếm tiền sinh tồn.

Thuốc sắc tốt về sau Tô Hạo để tiểu hài uống lúc còn nóng hạ, nhắc tới cũng kỳ, nguyên bản phẳng phát giống như vô thần bé trai không nhiều lắm sẽ liền lại nhảy nhót tung bùng.

Vương thẩm trên mặt lộ ra tiểu dung, quay người đi tới cửa cầm lên trên đất rổ, "Tiểu Hạo, thật sự là làm phiền ngại, cái này nửa rổ trứng gà ngại cầm, coi như chúng ta tiền thuốc."

Tô Hạo bên cạnh thu thập thịnh thuốc bát vừa cười nói, "Lấy về a Vương thẩm, bé trai sinh bệnh thân thể suy yếu, hảo hảo cho hắn bồi bổ, cái này băng thiên tuyết địa thời tiết như thế rét lạnh, ít để bé trai chơi tuyết." Nói Tô Hạo đi vào rèm sau.

Vương thẩm khoe miệng giật giật, những cái kia cảm tạ làm thế nào cũng nói không ra miệng, lộ ra rất yếu ớt bất lực, nàng bỗng nhiên kéo qua cháu của mình, nói khẽ, "Ta cho thân y cục cái cung."

Một già một trẻ này khom người hướng Tô Hạo bóng lưng cúi mình vái chào, ở bên ngoài phong tuyết làm nổi bật dưới, lộ ra cực kì trang trọng.

...

Chờ Tô Hạo ở phía sau thu thập xong ra lúc Vương thẩm đã đi, toàn bộ phòng khám bệnh lại vắng vẻ xuống dưới, Tô Hạo nụ cười trên mặt dần dần rút đi, chỉ để lại khoe miệng một vòng cười khổ.

"A, thân y có làm được cái gì, còn không phải ăn bữa trước không có bữa sau."

Lại có hơn một tháng liền qua tết, mắt thấy người khác đều vui mừng hớn hở chờ mong năm mới, hắn cùng Háo tử lại phạm vào khó, đừng nói ăn tết mua quần áo mới, chính là nghĩ đặt mua điểm đồ tết, tiền trong tay giật gấu vá vai.

Lắc đầu, đem trong đầu những cái kia không tốt cảm xúc để qua một bên, Tô Hạo chuẩn bị mới một ngày kinh doanh.

"Hi vọng hôm nay có thể có không tệ sinh ý đi."

Đúng lúc này, Háo tử lửa cháy chạy vào, tại loại khí trời này hạ thở hồng hộc, trong bụng rớt không ít không khí lạnh.

"Không . . Không xong! Trần . . Trần Nhị Đan đến rồi!"

Nhắc lên Trần Nhị Đan, tại toàn bộ Thành Trung thôn kia là không ai không biết không người không hay, cũng không phải nói người này tốt bao nhiêu, vừa vận tương phản, người này lấy ác nổi danh.

Toàn bộ Thành Trung thôn phòng ở có gần một nửa đều là nhà hắn, nghe nói nhà hắn thân thích là cái nhà đầu tư, nơi này phòng ở chính là hắn thân thích xây, về phần có phải hay không chuyện này cũng không rõ ràng.

Tóm lại người này vừa xuất hiện, liền mang ý nghĩa giao tiền thuê nhà đã đến giờ, mỗi khi lúc này các nhà đều là kêu rên một mảnh.

Tô Hạo biểu lộ ngưng tụ, vội vàng nói, "Ngọa tào, đóng cửa đóng cửa!"

Háo tử quay người liền hướng công chạy, nhưng vừa chạy đến cổng thần thể liền chịu đựng, trên mặt biểu lộ mất tự nhiên thay đổi, "Đàn. . . Đàn ca, người đã đến."

Thoại âm rơi xuống, ba năm cái đại hán vây quanh một cái cái cổ mang tròn thô dây chuyền vàng, cổ tay đeo quý giá đồng hồ nổi tiếng nam tử đi đến, nam tử này chính là Trần Nhị Đàn.

Người này gầy như que củi, hai mắt vô thần, đi đường còn có chút run rẩy, người biết hẳn biết hẳn mới hơn hai mươi tuổi, không quen biết còn tưởng rằng là cái lão đầu đầu.

Tô Hạo vụng trộm mím môi một cái, chiếu cái này tình thế phát triển tiếp, không cần năm năm, Trần Nhị Đàn liền phải hư chết.

【 tác giả đề lời nói với người xa lạ 】: Sách mới xuất phát, hi vọng mọi người tiếp tục ủng hộ, đại điều cảm kích vạn phần!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Phòng khám bệnh gặp mặt

Trần Nhị Đàn vừa tiến đến liền bưng kín cái mũi, hét lên, "Tô Hạo, người cái chỗ chết tiết này hương vị quá nặng đi, liền không thể dọn dẹp một chút."

Tô Hạo cười nói, "Không có cách nào a Trần lão bản, ta nơi này vốn là nhỏ, lại phải thả dược liệu, lại nói, tiệm thuốc lúc đầu hương vị liền nặng."

Sau khi nói xong Tô Hạo lại nhỏ giọng lầm bầm một câu, "Phi! Ngại hương vị nặng người còn tới, người cho rằng ta muốn cho người đến a."

"Được rồi, tiểu tử người đừng nói nhảm, đem cái này nguyệt tiền thuê lấy tới đi, hết thấy tám trăm."

Tô Hạo gãi đầu một cái, trên mặt chất đầy tiểu dung, lấy lòng nói, "Trần lão bản, người nhìn tháng này tiền thuê nhà có thể hay không chậm rãi, lúc này sắp liên qua tết, chúng ta dù sao cũng phải đặt mua điểm đồ tết. . ."

"Ta nhỏ vào!"

Trần Nhị Đàn trực tiếp đánh gãy Tô Hạo, hướng trên mặt đất nhỏ nước miếng, khinh thường nói, "Đừng cho lão tử xả đàn, không có tiền người thuê cái gì phòng ở? Hoặc là hiện tại giao tiền, hoặc là lập tức xéo đi!"

Trần Nhị Đàn mang tới thủ hạ không có chút nào mập mờ, cười lạnh liền muốn đi đánh phá tiệm bên trong đồ vật.

"Trần lão bản Trần lão bản, cho người ta lưu con đường sống, tháng sau ta khẳng định đúng giờ giao tiền thuê nhà, xin người tin tưởng ta." Tô Hạo tiến lên lời kéo Trần Nhị Đàn cánh tay cầu khẩn nói.

"Đem người tay bắt lấy ra!"

Trần Nhị Đàn đẩy ra Tô Hạo, ánh mắt bên trong tràn đầy chán ghét, lại thối thối bị Tô Hạo chỗ đã nắm.

"Ta lời đã nói, không có tiền liền lăn Đàn, đừng chiếm lão tử địa phương, đập cho ta!"

Tô Hạo tranh thủ thời gian bảo hộ ở dược liệu phía trước, cắn răng nói, "Đều mẹ hắn lùi cho ta sau! Đừng nhúc nhích đồ của lão tử, đều lui ra phía sau!"

"Yêu hắc, tiểu tử người lá gan không nhỏ a, dám đối lão tử nổi giận!" Cười lạnh một tiếng, Trần Nhị Đàn bẻ bẻ cổ, trầm giọng nói, "Đánh cho ta, chiếu chết bên trong đánh!"

Những cái kia thủ hạ lập tức nhào về phía Tô Hạo, quyền đâm cước đá tất cả đều dừng tới, rất nhanh Tô Hạo trên mặt liền xuất hiện máu ứ đọng.

Một bên Háo Tử bịch một tiếng quỳ gối Trần Nhị Đàn trước mặt, đầu trên mặt đất đập vang ầm ầm.

"Trần lão bản, chúng ta giao tiền thuê nhà, ta hiện tại liền đi lấy cho người, van cầu người đừng đánh ta Hạo ca, van cầu người."

Trần Nhị Đàn vung tay lên những cái kia thủ hạ liền thu tay lại, khóe môi nhếch lên cười tà thần nhiên nói, "Sớm nhiều như vậy tốt, nhất định phải chịu."

bỗng nhiên đánh mới bằng lòng lấy tiền, ở lão tử phòng liền phải cho lão tử tiền, thiên kinh địa nghĩa!"

Háo Tử liên tục gật đầu, đem Tô Hạo đỡ đến trên ghế, sau đó quay người đi ra ngoài lấy tiền.

Tô Hạo mặt âm trầm, từ trên ghế đứng lên, một lát sau, hần hướng Trần Nhị Đản cúi mình vái chào, "Có lỗi với Trần lão bản, vừa rồi có nhiều đắc tội, hi vọng người đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, đừng chấp nhặt với ta. Người ngồi trước sẽ, ta đi cấp người rót chén trà."

Đương Tô Hạo quay người đi vào rèm sau một khắc này, trong ánh mắt của hần hiện lên một tia ngoan độc, chỉ bất quá Trần Nhị Đản không thấy được.

Trần Nhị Đản đắc ý tại dưới tay mình trước mặt khoe khoang, "Thấy không, tiểu tử này chính là ngựa da, tại ta Trần Nhị Đản địa bàn bên trên vẫn chưa có người nào dám quỵt nợ!"

Những lời này Tô Hạo nghe rõ ràng, hần lặng lẽ từ trong ngăn kéo xuất ra một bao màu trắng bột phấn, tại trong lòng bàn tay của mình xoa một điểm, sau đó bắt động thanh sắc bung trà đi ra ngoài.

"Trần lão bản mời uống trà."

Tô Hạo hai tay đưa lên, tại Trần Nhị Đản tiếp chén trà thời điểm hần đột nhiên cầm tay của đối phương.

"Trần lão bản, mới vừa rồi là ta quá mạo phạm, mời uống xong cái này chén trà xanh, coi như ta hướng người bồi tội."

"A, tiểu tử người coi như thông minh." Trần Nhị Đản nắm tay rút về, nhấp một miếng trà, lại đem cái chén còn đưa Tô Hạo.

Không biết tại sao, tiếp nhận cái chén thời điểm Tô Hạo khoe miệng vậy mà lộ ra một tia không vì người phát giác ý cười.

Háo Tử rất nhanh liền trở về, đem tám trăm khối tiền đem ra, Trần Nhị Đản thu được tiền sau cũng không ngừng lại, hần còn muốn đi nhận lấy một nhà.

"Hạo ca, người không sao chứ, ta điu người nghỉ ngơi một hồi."

Tô Hạo khoát tay áo, nhẹ giọng hỏi, "Chúng ta còn có bao nhiêu tiền."

Háo Tử cúi đầu, "Không đến hai trăm. . ."

"Ai!" Tô Hạo thờ dãi, không đợi hần nói chuyện Háo Tử bỗng nhiên ngẩng đầu lại nói, "Hạo ca người đừng có gấp, số tiền này tính chúng ta lấy điểm hoa vẫn là đủ, từ hôm nay trở đi, ta mỗi bữa ít hơn nửa ăn một cái bánh bao, người nhìn ta thân thể này, ăn ít một chút không có quan hệ."

Háo Tử sợ Tô Hạo không tin, tranh thủ thời gian bày mấy cái POSS, nhưng trên người hần nào có cái gì cơ bắp, dùng gầy như que củi để hình dung không có chút nào quá phận, bằng không cũng sẽ không có Háo Tử cái ngoại hiệu này.

Nghe nói như thế Tô Hạo cái mũi chua chua, nước mắt kém chút không có chảy ra.

Đến trạm hải thị năm năm, Háo Tử đi theo hần chịu không ít khổ, một cái ra dáng năm mới đều chưa từng có. Vốn nghĩ năm nay dùng trong tay tiền cho Háo Tử mua một thân quần áo mới, nhưng bây giờ. . .

Tô Hạo mặt đỏ ửng ôm lấy Háo Tử, dùng sức vỗ đối phương phía sau lưng, "Huynh đệ, ta. . . Ta có lỗi với người!"

"Hạo ca, người nói cái gì nha, mấy năm này đều là người đang chiếu cố ta, ta cảm tạ người còn đến không kịp đâu!"

Tô Hạo thở phào, vụng trộm lau sạch khóe mắt nước mắt, kiên định nói, "Người yên tâm đi, cái này năm ta nhất định sẽ làm cho người qua tốt, mua cho người một thân, a không, là hai thân quần áo mới!"

Háo Tử vui mừng, kích động bắt lấy Tô Hạo cánh tay, "Thật a Hạo ca, ta rất lâu không có mặc quần áo mới!"

Tô Hạo cái mũi lại là chua chua. . .

Hai người đem trong phòng thu thập sạch sẽ, chờ lấy khách tới cửa. Bất quá này lại bên ngoài lạ thường quanh quẽ, chỉ có vội vã đi đường người.

Nhàn rồi nhàn chán, hai người trò chuyện lên trời.

"Hạo ca, kỳ thật trong lòng ta mình bạch người hôm nay vì cái gì không cho Trần Nhị Đản tiền, lần sau đừng như vậy, Trần Nhị Đản rất xấu, hần thật sẽ đánh chết người." Háo Tử thàn nói.

Tô Hạo nhấp một hớp trà nóng, cười lạnh nói, "Người nhìn xem a Háo Tử, không được bao lâu hần liền sẽ đem tiền thuê nhà tiền trả lại, mà lại chúng ta còn có thể kiếm một món hời."

"Đừng có nằm mộng Hạo ca, muốn từ Trần Nhị Đản trong tay đòi tiền, kia so với lên trời còn khó hơn, dù sao về sau người đừng tìm hần đối nghịch, không có chỗ tốt."

"Tích tích tích."

Đang khi nói chuyện bên ngoài truyền đến một trận tiếng còi cảnh sát, Hạo Tử nhảy lên một cái chạy đến cổng nhìn một chút, "Hạo ca, tới thật nhiều xe cảnh sát a."

"Xe cảnh sát? Kỳ quái, chẳng lẽ ra án mạng?"

Tô Hạo đi tới cửa xem xét, còn không phải sao, khoảng chừng bảy tám chiếc.

Thành Trung thôn bên trong đường hẹp, tăng thêm tuyết rơi không dễ đi, những cái kia xe cảnh sát xa xa liền ngừng, mười mấy cái cảnh sát đi xuống.

Tô Hạo nhún vai trở về phòng, dù sao không có quan hệ gì với hắn, bất quá nhìn điệu bộ này hắn là phát sinh đại án tử.

Hai người trở về phòng không bao lâu, những cảnh sát kia liền từ trước cửa trên đường đi qua, đang lúc Tô Hạo nhàm chán lấy điện thoại đi động ra chuẩn bị nhìn tin tức thời điểm, một tiếng dễ nghe thanh âm truyền vào lỗ tai của hắn.

"Nơi này có nhà phòng khám bệnh, vào xem."

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, a! Khá lắm, năm sáu cảnh sát ngăn chặn cổng, cầm đầu là một nam một nữ hai cảnh sát, từ trên đồng phục cảnh sát đó có thể thấy được hai người chức quan còn không nhỏ.

Tô Hạo ánh mắt lập tức liền bị người nữ cảnh sát kia hấp dẫn lấy, nếu như có thể đánh phen, hắn nhất định sẽ cho đối phương đánh max điểm.

Uy nghiêm cảnh nữ hạ là một trương kiều nhân gương mặt, xem ra cũng bất quá hơn hai mươi tuổi, tu thân đồng phục cảnh sát đem hoàn mỹ dáng người sắc sảo vừa vặn, trước ngực hai ngọn núi cao sung mãn, mướt mà dưới cặp mông là thon dài cặp đùi đẹp, lại thêm màu đen giày cao gót, sức hấp dẫn mười phần!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Mỹ nữ cảnh sát tìm tới cửa

Mộ Yên ánh mắt bên trong hiện lên một tia chán ghét, Trầm Hải Thị nhà giàu nhất nhì từ tối hôm qua suýt nữa bị người súng giết, hung thủ bị thương đào tẩu, đến bây giờ cũng còn không có bắt được, cái này đã để nàng tâm phiền, không nghĩ tới vừa đến cái này bị cái này hèn mọn nam nhân nhìn chăm chăm dừng lại nhìn.

"Người nhìn đủ chưa!"

Lúc đầu Tô Hạo trong đầu còn tại đang suy nghĩ cái gì, kết quả bị Mộ Yên cái này băng lãnh thanh âm giật nảy mình.

"Ai, đáng tiếc, quả nhiên xinh đẹp cô nàng cũng rất cao lạnh a."

Không biết Tô Hạo là cố ý vẫn là thế nào, lời này thanh âm không lớn không nhỏ, Mộ Yên vừa vặn có thể nghe được.

"Kể kệt kệt kệt. . ."

Mộ Yên phần nộ nắm chặt nắm đấm, cái này nam nhân đơn giản không thể tha thứ!

"Người chính là lão bản của nơi này?"

Tô Hạo nhẹ gật đầu, trong giọng nói mang theo trêu chọc ý vị trả lời, "Không sai, chính là bí nhân, xin hỏi các hạ có chuyện gì sao?"

"Đem người căn cứ chính xác kiện hết thấy lấy ra, làm nghề y chứng, kinh doanh giấy chứng nhận tư cách, tất cả giấy chứng nhận ta đều muốn!"

Tô Hạo trong lòng một trận cười khở, mẹ nó ta nếu là có những này giấy chứng nhận còn ở lại chỗ này mở phòng khám?

"Không có." Tô Hạo cũng là dứt khoát, không có chính là không có, không có chút nào dây dưa dài dòng.

"Ồ?" Mộ Yên kéo lấy thanh âm thật dài, hai tay khoanh để ở trước ngực, cười lạnh nói, "Nói như vậy ngươi là nhà hắc điểm đi?"

Tô Hạo thẳng tắp nhìn chăm chăm Mộ Yên hai ngọn núi, kim lòng không được nuốt nước miếng, cô nàng này mặc dù cao lạnh một chút, bắt quá hương vị vẫn là thật không tệ.

"Cái gì hắc điểm bạch cửa hàng, có thể cứu người cửa hàng chính là tốt cửa hàng, về phần những cái được gọi là căn cứ chính xác kiện, không có liên không có chứ sao."

Tô Hạo nói rất nhẹ nhõm, nhưng hẳn không có dự cảm đến nguy hiểm đã giáng lâm. Nếu như đặt ở bình thường, Mộ Yên mới lười nhác quản việc này, nhưng là rất không may, Tô Hạo vừa vận dụng trên huyệt súng.

"Ít tại điều này cùng ta pha trò, ngươi dạng này vô lương thương gia ta thấy cũng nhiều, người đâu, đem người này mang về cho ta, nhà này phòng khám bệnh cho ta phong!"

"Ai yêu ngọc tào, đến thật?" Tô Hạo trừng trừng mắt nói.

"Hừ, ta cần phải cho ngươi mở trò đùa sao?"

Tô Hạo ở trong lòng đem Mộ Yên tổ tông mười tám đời đều mắng một lần, nữ nhân này quá độc ác, lão tử tại cái này mở năm năm phòng khám bệnh cũng không có vấn đề gì, hiện tại nàng một câu liền muốn phong lão tử cửa hàng, đây không phải đoạn tài lộ của ta sao?

"Ủm? Không đúng, cái này nữ cảnh sát ta làm sao chưa thấy qua, chẳng lẽ là mới tới?"

Nói thầm trong lòng một hồi, Tô Hạo mở miệng nói, "Ngươi là mới tới, vậy liền đúng, ngươi đi hỏi thăm một chút ta Tô Hạo tại vùng này thanh danh, liền ta nhà này chỗ khám bệnh, không biết cứu được nhiều ít người mệnh, hiện tại ngươi muốn đóng cửa tiệm của ta, đi trước hỏi một chút người nơi này có đáp ứng hay không!"

Đúng lúc này, cùng Mộ Yên cùng một chỗ tiến đến chức vị cao nam cảnh sát xem xét đứng đây, người này ước chừng chừng ba mươi tuổi, mang theo một bộ mắt kiếng gọng vàng, nhìn như hào hoa phong nhã, nhưng Tô Hạo luôn cảm thấy cái này nhân tâm bên trong một bụng ý nghĩ xấu.

"Tiểu Yên, hạ hỏa, đừng tìm dạng này người chấp nhật, tức điên lên thân thể không đáng, việc này coi như xong đi."

"Vương cảnh quan, xin chú ý xưng hô của ngươi, ta và ngươi nhưng không có gần như vậy hồ, còn có, ta là một cảnh sát, dạng này hắc điểm ta không thể không quản, hôm nay ta còn phong định!" Mộ Yên quay đầu lạnh lùng nhìn xem người kia nói.

Tô Hạo trong lòng cười một tiếng, hẳn xem như đã nhìn ra, dạng này cực phẩm nữ cảnh sát chỉ sợ nam nhân kia đều muốn lấy được, trước mắt cái này mắt kiếng gọng vàng nam cũng không ngoại lệ, bất quá xem ra hẳn giống như đụng vách ha.

Vương Tuyền Bân khoe miệng co giật mấy lần, ánh mắt bên trong hiện lên một hơi khí lạnh, bất quá rất nhanh liền biến mất.

Vì đạt được Mộ Yên, hẳn không thể không tiếp tục ẩn nhẫn, không chỉ là bởi vì Mộ Yên xinh đẹp, phụ thân nàng là Trại Hải Thị Phó thị trưởng, nếu có thể đạt được nàng, vậy liền được cả danh và lợi.

Vương Tuyền Bân ngạnh sinh sinh đem phần nợ thu vào, trên mặt cố nặn ra vẻ tươi cười, tiến đến Mộ Yên bên tai nói vài câu.

Lúc đầu Mộ Yên là muốn đi bên cạnh rút lui hai bước, nhưng là nét mặt của nàng đột nhiên động lại, tựa hồ nghe đến cái gì khiếp sợ sự tình, một đôi mi người con mắt không ngừng trên người Tô Hạo quét lấy.

"Ngươi nói là sự thật?" Một lát sau Mộ Yên hỏi.

Vương Tuyền Bân nói, "ngươi nếu là không tin tưởng có thể tự mình đi điều tra, chúng ta bây giờ có nhiệm vụ mang theo, làm gì cùng tiểu nhân vật như vậy lãng phí thời gian, vẫn là làm chính sự đi."

Mộ Yên trầm mặc một hồi, nhắm mắt lại thở phào một cái, giống như là tại không chế trong thân thể phần nợ, mở miệng nhìn xem Tô Hạo nói, "hôm nay coi như số ngươi gặp may, bất quá ngươi đừng cao hứng quá sớm, ta hiện tại muốn cho ngươi hạ cái thông tri."

Tô Hạo nhẹ nhàng thờ ra, nghĩ thầm chỉ cần không phong ta phòng khám bệnh, quản ngươi hạ cái gì thông tri đâu, ngươi chính là hạ mưa đá ta cũng tiếp lấy.

Dùng một chút Mộ Yên lại nói, "Hôm qua vốn là phát sinh cùng một chỗ thương kích án, hung thủ bị thương đào tẩu, đến nay không có bóng dáng, nếu như hung thủ không có bị đông cứng chết, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp chữa thương, chúng ta đã thông tri bốn thị các bệnh viện lớn, một khi phát hiện có cùng loại người hiểm nguy, nhất định phải trước tiên hướng chúng ta báo cáo."

Nói Mộ Yên từ phía sau một cảnh sát trong tay tiếp nhận một trương truy nã thông cáo đưa cho Tô Hạo, "Phía trên này có người hiểm nguy phạm tội ảnh chụp cùng hình thể đặc thù, nếu như ngươi phát hiện người này, nhớ kỹ muốn lên báo."

Tô Hạo nhìn một chút, ảnh chụp không thể nào rõ ràng, là một trương camera đập. Bất quá từ trong tấm ảnh đó có thể thấy được tội phạm tuổi tác không lớn, cũng liền hơn hai mươi tuổi.

"Ha ha, người này vẫn rất đẹp trai nha."

Vương Tuyên Bản đột nhiên chỉ vào Tô Hạo cái mũi quắt, "Tiểu tử ngươi chút nghiêm túc, vị này là thị cục công an mộ cảnh sát, ngươi cho chúng ta là đến cùng ngươi pha trò? Ta cho ngươi biết, nhìn thấy người này liền phải báo cảnh, không phải ngươi chính là chứa chấp tội phạm!"

Tô Hạo cũng hỏa, người này rõ ràng chính là coi hắn làm nơi trú ẩn, "Ngươi ít cho ta chụp tăng bốc, ta phối hợp các ngươi là bởi vì ta ái quốc, không phối hợp các ngươi lại có thể sao! Có bản lĩnh đem ta bắt đi!"

"Ngươi cho rằng ta không dám sao, có ai không, đem hắn mang về cho ta!"

"Dừng tay!"

Mộ Yên lạnh lùng quát lớn, "Đều ra ngoài!"

"Tiểu Yên ta. . ."

"Ra ngoài!"

Vương Tuyên Bản sững sờ tròn vẹn ba giây, quay đầu hung hăng tròn mắt nhìn Tô Hạo một chút, "Chúng ta đi!"

"Trâu cái gì trâu, làm cảnh sát không tầm thường a, làm cảnh sát liền có thể tùy tiện bắt người sao, đó là cái ** luật thời đại, làm cho giống như Thiên Vương lão tử." Tô Hạo hướng về phía Vương Tuyên Bản bóng lưng mắng.

"Được rồi, ngươi cũng ít nói hai câu, ta thay bọn họ nói xin lỗi, đúng, còn không biết tên của ngươi đâu." Mộ Yên nói.

"Bản nhân ngồi không cái danh được không sửa họ, Tô Hạo."

Mộ Yên nhẹ gật đầu, ngữ khí cũng biến thành nhẹ nhàng chậm chạp, "Tô Hạo đúng không, lần này vụ án tính chất phi thường ác liệt, tăng thêm người bị hại thân phận lại rất đặc thù, lãnh đạo thành phố rất xem trọng vụ án này, cho nên nếu như ngươi có manh mối mời trước tiên nói cho ta, được không?"

Tô Hạo móp méo miệng, nói lầm bầm, "Cái này còn tạm được, cầu người làm việc ngữ khí liền phải tốt đi một chút, đừng làm cho cùng ta thiếu các ngươi tiền giống như."

Nói nói Tô Hạo bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội hỏi, "Ngươi mới vừa nói người bị hại thân phận đặc thù, phải chăng thuận tiện tiết lộ một chút?"

Mộ Yên nghĩ nghĩ, lấy Tô Hạo tính tình, nếu như không nói cho hắn, hắn lúc nào cũng có thể lật lọng, hiện tại Mộ Yên xem như linh hội tới, người này quả thực là vô lại!

"Người bị hại là Hải Đông tập đoàn con trai của chủ tịch, ta liền nói nhiều như vậy, a đúng, nếu như ngươi có thể hiệp trợ chúng ta bắt lấy hung thủ, sẽ dẫn tới một bút không ít tiền thưởng, ngươi suy nghĩ thật kỹ đi." Nói xong Mộ Yên quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Không ít tiền thưởng

Tô Hạo hoàn toàn ngây ngẩn cả người, chuẩn xác mà nói hắn đã đắm chìm trong mình trong tưởng tượng, về phần Mộ Yên đằng sau nói cái gì hắn căn bản không có nghe, trong đầu chỉ có hai chữ, tiền thưởng!

Hiện tại chính là thiếu tiền thời điểm, nếu như có thể được đến số tiền kia, vậy đơn giản chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

"Ừm?" Ngay tại hắn xuất thần một lát Mộ Yên chạy tới ngoài cửa, Tô Hạo mau đuổi theo đi lên, lần này cũng không phải bởi vì tiền.

"Ai ai ai, mỹ nữ cảnh sát, ta còn có lời nói."

Xấu hổ!

Tô Hạo còn không biết tên của đối phương, từ mắt kiếng gọng vàng nam trong miệng chỉ là mơ hồ biết nàng gọi Tiểu Yên.

"Đáng chết, người này sẽ không lại nói cái gì vô lý yêu cầu a?" Giờ phút này Tô Hạo tại Mộ Yên trong lòng hoàn toàn chính là một cái nhân vật phản diện.

Cứ việc trong lòng có chút không vui, nhưng vì để cho Tô Hạo thành thành thật thật phối hợp đuổi bắt hung phạm, Mộ Yên vẫn là quay đầu lại nói, "Thế nào, ngươi còn có việc sao?"

Tô Hạo cười hắc hắc xoa xoa đôi bàn tay, gây Mộ Yên lại là một trận phản cảm, cũng không khó quai, nụ cười của hắn quá bi ối.

"Kia cái gì, còn không biết người gọi cái gì đâu, người nói vạn nhất ta đụng phải cái kia đào phạm, dù sao cũng phải liên hệ người đi."

Mộ Yên nghĩ cũng phải, mình là vụ án này chủ người phụ trách, nếu có manh mối có thể trực tiếp thông tri đến mình kia càng tốt hơn.

Nghĩ đến nàng đây xuất ra tùy thân mang nhỏ laptop, dùng bút ở phía trên viết một hàng con số.

"Đây là số di động của ta, nếu có tin tức trực tiếp nói cho ta." Nói xong Mộ Yên lại nghĩ tới cái gì, nói bổ sung, "Ta gọi Mộ Yên, lần sau đừng để ta được nghe lại người gọi ta mỹ nữ cảnh sát, bằng không hậu quả tự phụ!"

Hắc! Cô nàng này, thật là có tính cách.

Tô Hạo tiếp nhận đối phương đưa tới tờ giấy, nhìn cũng chưa từng nhìn liền thuận tay bỏ vào trong túi quần áo, cũng không hề rời đi, rất hiển nhiên, hắn mục đích không chỉ là đối phương phương thức liên lạc.

Tô Hạo chậm rãi hít mắt lại, lông mi khẽ nhẹ, tùy ý nói, "Làm một bác sĩ, ta rất nghiêm túc nói cho người, nếu như ta không có đoán sai, thân thể của người gần nhất xảy ra vấn đề, ta đề nghị người nhanh đi xử lý một chút, nếu không. . ."

Nghe nói như thế Mộ Yên trong lòng giật mình, theo bản năng muốn đi sau tránh, đây là một loại bản năng phản ứng, đương trong lòng người bí mật bị nhìn thấu lúc lo lắng làm ra động tác.

Gần hai tháng qua nàng đại đi mù trở nên không có quy luật chút nào, mà lại tới thời điểm sẽ rất đau nhức, làm cho cả đêm đều ngủ không đến, ban ngày tự nhiên không có tinh thần công tác.

"Nếu như người không muốn xem lấy mình y quán bị phong, liền tron tru cút về!"

Thấy mình chuyện bí ẩn bị nhìn xuyên, Mộ Yên vô ý thức bối rối lên, lại không thể để Tô Hạo trông thấy, cho nên chỉ có thể dùng phần nộ để che dấu.

"A! Chó cắn Lữ Động Tân." Tô Hạo ngáp một cái, lười biếng nói, "Vậy quên đi, bất quá ta nhắc nhở người một câu, người bệnh này nói lớn không lớn, nói nhỏ đâu cũng không tính là nhỏ, mang xuống đối với người không có chỗ tốt, lúc nào nghĩ thông suốt tùy thời tới tìm ta, vài phút giải quyết cho người."

Nói xong Tô Hạo hướng Mộ Yên liếc mắt đưa tình, sau đó vui sướng hài lòng đi trở về y quán.

"Cái này hỗn đản. . ." Mộ Yên khí rằng ngà kéo kẹt kéo kẹt vang, thế nhưng là. . . Hắn lại đoán rất chuẩn, xem ra thật là có mấy cái bàn chải.

"Tê. . ."

Bỗng nhiên một trận đau đớn kịch liệt từ bụng nhỏ ở giữa truyền đến, Mộ Yên thống khổ khom người xuống.

"Đáng chết, lại tới!"

Trong khoảng thời gian này vừa vặn lại đến thăm người thân thời điểm, đại đi mù tựa như đồ thừa không đi, cái này đều ngày thứ năm, vẫn là như thế đau, nhưng hết lần này tới lần khác lại đụng tới dưới mắt cái này đại án tử, thật sự là họa vô đơn chí.

. . .

Vương Tuyền Bân bị Mộ Yên đuổi ra sau liền không đi xa, mang theo thù hạ tại phụ cận hút thuốc, vừa rồi Tô Hạo đối Mộ Yên vút mị nhãn cử động quả thực đem hắn khí không nhẹ, này lại gặp Mộ Yên biểu lộ thống khổ hắn ngược lại trong lòng vui mừng, cơ hội của mình đến rồi!

"Tiểu Yên, người không sao chứ?" Vương Tuyền Bân thuận thế đỡ lấy Mộ Yên, nhắc tới cũng thăm, mặc dù hắn đối Mộ Yên thêm nhỏ dãi đã rất lâu rồi, nhưng liền đối phương tay đều không có đụng vào qua mấy lần, bây giờ cảm thụ được Mộ Yên trên thân thể mềm nhẵn, Vương Tuyền Bân chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng.

"Ta không sao, chỉ là có chút quá mệt mỏi."

Vương Tuyền Bân ánh mắt sáng lên, trên mặt mang đối trá quan tâm, với hắn mà nói loại cơ hội này quá là hiếm thấy, "Người xem một chút người, làm sao lại không biết yêu quý mình đâu, bản án mặc dù trọng yếu, nhưng là thân thể quan trọng hơn, dạng này, ta trước đưa người trở về, chuyện nơi đây tạm thời chớ để ý."

Tục ngữ nói được một tắc lại muốn tiến một thước, Vương Tuyền Bản chính là như vậy, cùng đối phương tới gần như thế, trong lỗ mũi không ngừng tiến vào Mộ Yên trên người mùi thơm, loại mùi thơm này giống như liệt hỏa đồng dạng trong nháy mắt đốt lên Vương Tuyền Bản trong lòng chôn giấu đã lâu dục vọng, tại loại dục vọng này điều khiển, hắn vậy mà chậm rãi ôm Mộ Yên!

Mộ Yên lòng mảy như một cái, nàng sao có thể không biết Vương Tuyền Bản đang có ý đồ gì, nếu là đặt ở bình thường, đoán chừng đã sớm bạt tai mạnh đập tới đi, nhưng là hiện tại khác biệt, trên bụng không ngừng truyền ra kịch liệt đau nhức đã từng bước xâm chiếm nàng thể lực, nàng bây giờ không có khí lực lại đi quản Vương Tuyền Bản, đành phải yên lặng nhẫn thụ lấy đối phương ăn mình đau khổ.

Lúc đầu Vương Tuyền Bản cũng là hãi hùng khiếp vía, nhưng nhìn đến Mộ Yên phản ứng sau trong lòng của hắn trong bụng nở hoa, tranh thủ thời gian chào hỏi tới một người cảnh sát tại người kia bên tai dặn dò một phen, sau đó đặc ý ôm Mộ Yên ngồi lên xe đi.

"Hạo ca, cái kia đeo kính cảnh sát đặc thù." Háo Tử con mắt chăm chú rơi vào chiếc kia đi xa trên xe cảnh sát, vừa rồi phát sinh hết thấy bị hắn nhìn vừa vặn, "Phi! Thật không biết xấu hổ!"

Chắc hẳn Vương Tuyền Bản trước đó thái độ cũng làm cho Háo Tử cảm nhận được khó chịu, hướng trên mặt đất nhỏ bãi nước bọt sau mới giận dữ đi vào phòng khám bệnh.

Tô Hạo mí mắt chọn lấy một chút, khoe miệng mang theo cười khế, đạo, "Đừng nói ta không có nhắc nhở ngươi, cái loại người này cũng không phải ta có thể gây, không phải ngươi làm sao tiến phòng giam bên trong cũng không biết."

Háo Tử thật thà nhẹ gật đầu, hắn lúc đầu cũng không muốn quản, chỉ là phát càu nhàu thôi, không phải người của một thế giới, nói thế nào đều là uống phí.

"Hạo ca, ta ra ngoài đi dạo, lập tức liền trở về."

Tô Hạo ngẩng đầu nhìn Háo Tử một chút, lại nhìn quanh bốn phía một cái, dù sao trong phòng khám không có người nào, nhàn rồi cũng là nhàn rồi. "Được, người đi đi, chú ý an toàn."

Trong nháy mắt trong phòng khám liền chỉ còn lại Tô Hạo một người, ngoại trừ trên điện thoại di động tin tức bên ngoài, hắn cũng tìm không ra cái khác có thể đánh phát thời gian đồ vật.

"Tô Hạo! ! !"

Đột nhiên xuất hiện hô to đem Tô Hạo giật nảy mình, cái mộng kém chút bay ra ngoài.

"Ngọa tào, ai nha, đem lão tử dọa ra bệnh ngươi cho thuốc. . ."

Lời đến khoe miệng Tô Hạo quả thực là nuốt xuống, người đến không phải người khác, chính là mới vừa rồi thu vào làm thiếp mướn Trần Nhị Đan!

Tô Hạo khoe miệng lặng lẽ lộ ra nụ cười quái dị, trong lòng của hắn rất rõ ràng, lần này Trần Nhị Đan "Giết trở lại đến" là muốn cầu cạnh hắn.

Cũng không biết làm sao làm, lúc này Trần Nhị Đan hoàn toàn không có vẻ mới thần khí, cứ việc bên ngoài tung bay như là lông ngỗng nhẹ bay tuyệt vời, nhưng hắn lại đem lông chồn áo tay áo cho gỡ, nếu như tập trung nhìn vào, quả thực sẽ cho người hít sâu một hơi, trắng nõn trên cánh tay đột ngột lên một tầng bông máu, bên trong tơ máu có thể thấy rõ ràng!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Một phen phát tài

Trần Nhị Đan đau không nhẹ, bị thủ hạ chống tiến đến, miệng bên trong không ngừng ngoào gào.

"Tô Hạo, tiểu tử ngươi tranh thủ thời gian tới đây cho ta nhìn xem, làm sao trong nháy mắt liền có thêm nhiều như vậy bông máu, ai yêu, nhưng đau chết mất!"

Tô Hạo nghiêm sắc mặt, giả vờ giả vịt tiến lên xem xét một phen, a nói, "ngọa tào, Trần lão bản, ngươi trâu chọc đến gì?"

Cái này nhưng làm Trần Nhị Đan dọa sợ, còn tưởng rằng mình mắc phải tuyệt chứng gì, hắn hiện tại một vạn cái không muốn chết, bên người mỹ nữ vô

số, trong nhà lại có tiền như vậy, cho dù chết cũng sẽ không nhắm mắt.

"Ta nói ngươi cũng đừng thất thần, ngươi không phải bác sĩ sao, mau cho ta xem một chút có cái gì pháp trị được, ta cái này cánh tay đau ngứa khó nhin, nhanh hành hạ chết ta."

Tô Hạo trong lòng cười thầm, loại người như ngươi liền phải hảo hảo tra tấn ngươi, bắt quá trên mặt lại là lộ ra vẻ u sầu, hai tay phía sau trong phòng đi qua đi lại, hẳn là không vội, nhưng Trần Nhị Đan không chịu nổi, kia trên cánh tay truyền đến tư vị cũng không phải dễ chịu như vậy.

"Tiểu tử ngươi đến cùng có pháp không có cách nào, không phải ta liền đi chỗ khác, tình cảm thụ tra tấn không phải ngươi a!"

Trần Nhị Đan hiện tại là không có cách nào, chung quanh nơi này liền Tô Hạo như thế một nhà chỗ khám bệnh, lại thêm trên cánh tay đau đớn thực sự khó nhin, tục ngữ nói bệnh cấp tính loạn chạy chữa, hẳn hiện tại đem hi vọng đều ký thác vào Tô Hạo trên thân.

"Biện pháp nha. . . Cũng không phải không có, chỉ là đại giới hơi có chút lớn, không biết. . ."

"Chỉ cần có thể chữa khỏi bệnh của ta, xài bao nhiêu tiền cũng không đáng kể, ngươi tranh thủ thời gian cho ta trị!"

Tô Hạo nghe xong trong lòng vui vẻ, tuy nói Trần Nhị Đan thu vào làm thiếp thuê cũng không có sai, nhưng lại không có chút nào tận ân tình, lần này thật vất vả bắt lấy một cơ hội, không phải hảo hảo dọa dẫm hắn một phen không thể!

"Trần lão bản, ta biết ngươi có tiền, nhưng là như ngươi loại này bệnh cực kỳ hiếm thấy, trên đời chỉ có một loại dược liệu có thể trị hết ngươi, bắt quá loại dược liệu này sinh trưởng tại cực cao phía trên dãy núi, nơi đó lâu đài bằng phong tuyết đóng, tầng thêm địa thế hiểm trở, cho nên loại dược liệu này rất ít, giá cả nha. . . Tự nhiên là có điểm quý."

Trần Nhị Đan đối với mấy cái này cũng không cảm thấy hứng thú, hẳn hiện tại quan tâm chính là như thế nào chữa khỏi trên cánh tay bông máu, "Ngươi đừng nói nhiều, còn không mau đem dược liệu làm ra, xài bao nhiêu tiền ngươi nói thẳng số lượng"

Tô Hạo gật đầu nói, "Loại thuốc này ta chỗ này tự nhiên không có, bắt quá ta biết chỗ nào có thể mua được, giá cả đại khái tại năm vạn khối tiền tả hữu, nếu như Trần lão bản tin qua ta, có thể đem tiền cho ta, ta sẽ nhanh chóng mua về dược liệu trị bệnh cho ngươi."

Nói dứt lời sau Tô Hạo một mực thận trọng quan sát đến Trần Nhị Đan, năm vạn khối, đối Tô Hạo tới nói cũng không phải số lượng nhỏ, trong lòng của hắn có chút sợ hãi, không biết Trần Nhị Đan có thể hay không tiếp nhận cái giá tiền này.

"Đừng nói năm vạn khối, chính là năm mươi vạn năm trăm vạn, chỉ cần có thể chữa khỏi bệnh của ta, ta không có chút nào mang hàm hồ!" Trần Nhị Đan không hề là hủy đi đời thứ hai, tài đại khí thô, thoải âm rơi xuống, bên cạnh tùy tùng bá một chút lấy ra một chồng chỉnh tề tiền mặt.

Trần Nhị Đan tiếp nhận tiền mặt, ánh mắt lơ lửng không cố định nhìn xem Tô Hạo, trong mơ hồ mang theo một tia không tín nhiệm, "Nơi này hết thấy có sáu vạn khối tiền, dư thừa một vạn xem như đưa cho ngươi vất vả phí, chỉ cần tiểu tử ngươi có thể đem lão tử trên người trị hết bệnh, không chỉ có cái này một vạn về ngươi, liền ngay cả ngươi cái này tiền thuê nhà về sau đều không cần giao."

Ngọa tào, hạnh phúc có phải hay không tới quá đột nhiên, làm sao một chút chuẩn bị cũng không có đâu!

Không đợi Tô Hạo cao hứng, Trần Nhị Đan lại lạnh lùng nói, "Ta cảnh cáo nói ở phía trước, nếu là bệnh của ta không chữa khỏi, tiểu tử ngươi liền đợi đến gặp Diêm Vương gia đi!"

"Vâng vâng vâng, Trần lão bản yên tâm, ta Tô Hạo dám cho ngươi cam đoan, nhất định sẽ đem ngươi trị hết bệnh."

Lần này Trần Nhị Đan hài lòng, chuẩn bị đứng dậy rồi đi, bỗng nhiên trên cánh tay truyền đến đau đớn một hồi, đau hắn toét ra miệng rộng.

"Ai yêu, đau chết mất, Tô Hạo, ngươi cái này có cái gì thuốc có thể trước hóa giải một chút ta cảm giác đau đớn, luôn tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp a!"

Bạch bạch kiểm lời sáu vạn, hết thấy trước mắt khó khăn đều giải quyết, đối với Trần Nhị Đan điểm ấy tiểu yêu cầu Tô Hạo vẫn là sẽ thỏa mãn.

"Trần lão bản ngươi chờ một chút, ta lập tức liền đến." Nói xong, Tô Hạo một đầu chui vào rèm đằng sau.

Mấy phút sau, một bát màu trắng hồ trạng đồ vật bị Tô Hạo bung ra, "Trần lão bản, ta cho ngươi đem những này thuốc thoa lên, có thể tạm thời tiêu trừ ngươi cảm giác đau đớn, nhưng chỉ có thể duy trì ba ngày, bắt quá ngươi yên tâm, trong ba ngày ta khẳng định đem loại thuốc này tài cầm trở về."

"Tranh thủ thời gian cho ta thoa lên, đau chết lão tử!"

Khoan hãy nói, màu trắng bột nhão bôi đến trên cánh tay về sau, Trần Nhị Đan lập tức cảm thấy một trận lạnh buốt, loại kia cảm giác đau đớn lập tức liền biến mất.

"A hắc, đi nha tiểu tử ngươi, thật là có có chút tài năng đâu!" Trên cánh tay không có đau đớn, Trần Nhị Đan cũng biến thành bắt đầu vui vẻ.

"Đúng thế, không có điểm bản lĩnh thật sự ta cái này phòng khám bệnh cũng không mở được thời gian lâu như vậy nha, đúng, sau hai giờ ngươi liền có thể đem trên cánh tay dược vật tẩy sạch, ba ngày sau lại đến ta chỗ này."

Trần Nhị Đán nhẹ gật đầu, vui vẻ từ trên ghế đứng lên, đã đau đón tạm thời ngừng lại, vậy cũng nên tiếp tục thu vào làm thiếp thuê.

"Đúng rồi, người mới vừa nói loại thuốc này tài sinh trưởng tại cự cao phía trên dãy núi, đến cùng cái nào ngọn núi?" Đi tới cửa Trần Nhị Đán đột nhiên quay người hỏi, khoe miệng mang theo mỉm cười, không nhanh không chậm nhìn chằm chằm Tô Hạo.

"Hồng bát! Sẽ không bị hấn phát hiện đi!"

Tô Hạo trong lòng âm thầm gấp, vừa rồi kia lời nói là hấn thuận miệng biên, căn bản không có nghĩ cụ thể cái nào ngọn núi mạch, dưới mắt bị Trần Nhị Đán hỏi một chút, nhất thời trả lời không được.

"Làm sao? Người cũng không biết cái nào ngọn núi? Người không phải nói rất cao rất cao sao?" Trần Nhị Đán ánh mắt đã biến thành nghi hoặc, ngữ khí cũng dần dần nghiêm túc.

"Được rồi, bất chấp tất cả, chỉ có thể tùy tiện nói một cái!" Nghĩ đến cái này, Tô Hạo mở miệng thử dò xét nói, "E. . . Eve. . . Everest, cái này được không?"

Trần Nhị Đán sắc mặt lập tức âm trầm xuống, hấn chính là lại không có học vấn, Everest cũng là biết đến!

Tô Hạo trên trán dần dần rịn ra mồ hôi lạnh, trong lòng thầm mắng mình ngu xuẩn, nói Everest làm gì, làm cái Trần Nhị Đán không biết không được sao!

Nhưng vấn đề là, Tô Hạo duy nhất có thể nghĩ tới chính là Everest...

"Xong xong, lần này thật xong đời, phải chết!" Nhìn xem Trần Nhị Đán đã âm trầm tới cực điểm sắc mặt, Tô Hạo tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, trong mơ hồ, hấn cảm giác được đối phương chính hướng hấn đi tới, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần. . .

"Ba!"

Tô Hạo toàn thân chấn động, há? Ngoại trừ trên bờ vai có chút chấn động bên ngoài, thân thể còn lại bộ vị đau một chút cảm giác đều không có, cái này cũng không giống như là chịu qua đánh cảm giác nha.

Chậm rãi mở mắt ra xem xét, Trần Nhị Đán tay phải khoác lên trên vai của hấn, chính một mặt trầm tư nhìn xem hấn, đang lúc Tô Hạo không biết làm sao bây giờ thời điểm, Trần Nhị Đán lời kế tiếp để Tô Hạo có chút dò khóc dở cười.

"Ta cảm thấy đi, Everest cao bao nhiêu nha , người bình thường trên căn bản không đi, kiểu nói này ta ngược lại cảm thấy thuốc này quá tiện nghi, nếu như là ta, nhất định bán năm trăm vạn!"

Mộng bức! Vẫn là mộng bức. . .

Thẳng đến Trần Nhị Đán rời đi sau một hồi lâu Tô Hạo mới phản ứng được, vừa rồi thật sự là mạo hiểm vạn phần, kém chút liền xảy ra chuyện lớn, còn tốt không có bị Trần Nhị Đán phát hiện.

"Hô!" Thở phào một hơi sau Tô Hạo nhớ tới Trần Nhị Đán lời nói mới rồi, không khỏi nhả rãnh, "Móa nó, muốn thật sự là trên Everest, đừng nói năm vạn, năm trăm vạn người cũng mua không được!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Nửa đêm kinh hồn

Xe cảnh sát trải qua đề phòng sâm nghiêm công về sau, chậm rãi lái vào một mảnh tinh xảo khu biệt thự, nơi này biệt thự diện tích không tính lớn, giá đất cũng không tính quá cao, mặc dù là dạng này , bình thường thị dân nghĩ cũng đừng nghĩ có thể ở chỗ này mua nhà, đối người giàu có mà nói chút tiền ấy không tính là gì, nhưng là đối dân chúng bình thường tới nói, đó chính là giá trên trời.

Xe cảnh sát cuối cùng tại một tòa màu trắng trước biệt thự dừng lại, Vương Tuyền Bản tranh thủ thời gian xuống xe, ân cần chạy đến tay lái phụ kéo cửa xe ra, "Tiểu Yên, chúng ta đến."

Mộ Yên từ trên xe bước xuống, một bên Vương Tuyền Bản thừa cơ tiến lên đỡ nàng, "Không cần, ta còn không có yếu ớt như vậy, mình có thể vào."

Mặt không thay đổi nói hết lời, Mộ Yên nhẹ nhàng đẩy ra Vương Tuyền Bản hướng biệt thự đi đến, thật tình không biết phía sau Vương Tuyền Bản trong ánh mắt thật nhanh hiện lên một tia ngoan độc, nhưng lại lập tức biến mất.

"Tiểu Yên, vậy ta liền không tiến vào, ngươi nghỉ ngơi thật tốt, ta sẽ xử lý vụ án này, ngươi yên tâm đi."

Vương Tuyền Bản không ngờ, mắt thấy Mộ Yên một điểm không để cho hắn đi vào uống chén nước ý tứ, hắn tranh thủ thời gian tìm cho mình cái bậc thang dưới, hắn thèm nhò dãi Mộ Yên không giả, nhưng càng biết rõ hơn việc này không thể sót ruột, dục tốc bất đạt đạo lý hắn vẫn hiểu, huống chi hôm nay có thể khoảng cách gần như vậy tiếp xúc Mộ Yên đã là tiến bộ rất lớn.

Thời khắc này Mộ Yên đã mở ra biệt thự cửa, nghe nói như thế sau có chút quay người, mang theo tái nhợt kiểu trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, cứ việc đối Vương Tuyền Bản không có hảo cảm, nhưng nàng vẫn là nói, "hôm nay làm phiền ngươi."

"Không phiền phức không phiền phức, đây đều là ta phải làm, lại nói, hai ta đã là đồng sự lại là bằng hữu, nói cảm tạ liền khách khí." Vương Tuyền Bản trong lòng trở nên kích động, rất ít gặp đến Mộ Yên đối với hắn khách khí như vậy, ngăn ngại một câu liền để trong lòng của hắn kích động không thôi.

Mộ Yên cũng không nói thêm cái gì, gật gật đầu đi vào biệt thự.

Thẳng đến nhìn xem Mộ Yên đóng cửa lại, Vương Tuyền Bản nụ cười trên mặt mới dần dần biến mất, thay vào đó nói là không ra âm hiểm cười, với hắn mà nói, trong lòng kế hoạch ngay tại tiến hành thuận lợi.

...

Mùa đông ban ngày luôn luôn ngắn ngủi, rất nhanh, màn đêm liền nương theo lấy đầy trời bông tuyết giáng lâm, trên đất tuyết đọng đã tính gộp lại rất nhiều, vẫn như trước ngăn cản không được tan tằm về nhà đám người.

Trong phòng khám, một cái lò than chính phát ra màu đỏ ngọn lửa, điều này cũng làm cho đơn sơ trong phòng không còn như vậy rét lạnh.

Tô Hạo cùng Háo Tử chính vây quanh ở hỏa lò bên cạnh sưởi ấm, người khác tan tằm đối bọn hắn tới nói chính là đi làm, bởi vì ban ngày một bệnh nhân đều không có, giờ phút này Háo Tử sắc mặt không hề tốt đẹp gì, trong lòng của hắn rất rõ ràng, không có bệnh nhân liền mang ý nghĩa không có thu nhập, không có thu nhập, cái này năm liền sẽ qua rất gian nan.

Tô Hạo trong lòng sao có thể không biết Háo Tử đang suy nghĩ gì, hôm nay "Doạ dẫm" Trần Nhị Đan kia mấy vạn khối tiền hắn không có nói cho Háo Tử, nghĩ đến năm nay ăn tết cho Háo Tử một kinh hi, cho nên cũng làm như cái gì cũng không thấy.

Sau một tiếng, đêm tối triệt để giáng lâm, phía ngoài bông tuyết còn tại tung bay, Thành Trung thôn nhưng dần dần yên tĩnh trở lại, giờ khắc này, đối rất nhiều gia đình tới nói đều rất trân quý, những cái kia bận rộn một ngày mọi người, khó được có thể kết giao người đoàn tụ một hồi.

Bất quá đây hết thảy, đều cùng Tô Hạo bọn hắn không quan hệ.

"Háo Tử, đi giữ cửa buồng ra, lò than đều không ấm áp." Mắt thấy đã không có khách tới cửa, Tô Hạo chỉ thị Háo Tử đóng cửa lại, dạng này trong phòng có thể càng ấm áp điểm.

Háo Tử nhẹ gật đầu, giữ im lặng đứng lên chuẩn bị đem cánh cửa xếp buồng ra.

"Xin đợi một chút!"

Cánh cửa xếp vừa dứt nửa dưới, bỗng nhiên một cái tay từ bên ngoài duỗi vào, cái này nhưng làm Háo Tử giật nảy mình, tranh thủ thời gian đi lên đẩy cửa ra, liền thấy một cái ước chừng hai mươi hai tuổi thanh niên nam tử nửa phụ thân đứng ở nơi đó, kỳ quái là, nam tử cánh tay trái mất tự nhiên dựng, phảng phất gãy đồng dạng.

"Đại ca, ngươi không sao chứ?" Háo Tử nhanh đi ra ngoài đỡ người kia, đi theo Tô Hạo lâu như vậy, nhiều ít cũng học chút y thuật, thân thể người này suy yếu, xem ra bệnh không nhẹ, Háo Tử rất tự nhiên liền đem nam tử trở thành đến đây người xem bệnh, "Đến, ta dìu ngươi đi vào."

Nam tử cũng không nói cái gì, hướng Háo Tử nhẹ gật đầu liền đi vào phòng khám bệnh.

"Hạo ca, có người muốn xem bệnh, ngươi mau đến xem nhìn." Háo Tử tự biết y thuật của mình không tới tới chốn, bình thường cũng chỉ là đánh cái ra tay mà thôi, liền trước tiên hô Tô Hạo.

Bệnh nhân chính là sinh ý chính là tiền! Tô Hạo tranh thủ thời gian đứng dậy đi tới người kia trước mặt, nhưng đến lúc này hắn liền phát hiện không thích hợp.

Người này toàn thân tản ra một cỗ để cho người ta khí tức ngột ngạt, cứ việc nhìn như thân thể suy yếu, vẫn như trước bảo lưu lấy nhất định khí lực, Tô Hạo con mắt chậm rãi híp lại, trong lòng của hắn rất rõ ràng, trước mắt nam tử này giờ phút này như đột nhiên bạo phát, ba năm cái người bình thường căn bản không phải đối thủ.

Nam tử không biết cảm giác được cái gì, bỗng nhiên cảnh giác, dưới tay phải ý thức hướng sau lưng run rẩy một chút, bất quá rất nhanh liền thu hồi lại.

Động tác này mặc dù rất nhỏ, nhưng không có trốn qua Tô Hạo con mắt, cái này càng thêm ấn chứng suy đoán của hắn, nếu như không sai, nam tử này rất có thể chính là Mộ Yên muốn bắt đào phạm, mà trên người hắn tất nhiên mang có súng!

Nghĩ đến cái này, Tô Hạo trong lòng hít vào một ngụm khí lạnh, mặc dù hiệp trợ bắt được hung thủ có một món tiền thưởng, nhưng bây giờ xem ra tên hung thủ này phi thường không tầm thường, nếu là có chút chủ quan, khả năng ngay cả mạng sống cũng không còn!

Tin tức tốt duy nhất chính là Háo Tử còn không có phát hiện người này có cái gì không bình thường, dạng này càng tốt hơn, miễn cho đánh cỏ động rắn.

"Huynh đệ, cánh tay thụ thương đi, đến, để cho ta nhìn xem." Tô Hạo âm thầm thở phào, giả bộ như người không việc gì giống như muốn đi kiểm tra cánh tay của nam tử.

"Người đừng nhúc nhích!" Nam tử đột nhiên lui ra phía sau một bước, con mắt nhìn chòng chọc vào Tô Hạo, "Nói, làm sao ngươi biết ta cánh tay có tổn thương?"

Háo Tử đối nam tử động tác rất bất mãn, nói lầm bầm, "Ngươi người này làm sao dạng này, có dễ hay không cho xem bệnh cho ngươi, Hạo ca thể nhưng là thể hệ này bác sĩ, liền ngươi điểm ấy vết thương nhỏ, ngay cả mù lòa đều có thể nhìn ra được!"

Nam tử ngo ngác một chút, ánh mắt nghi ngờ nhìn chằm chằm Tô Hạo nhìn một hồi, mới chậm rãi nói, "Không có ý tứ, mới vừa rồi là ta quá lỗ mãng, ngươi nói không sai, cánh tay của ta bên trên xác thực bị thương."

Tô Hạo nghe xong chỉ là thần nhiên nói, "Đem áo cởi, ta muốn cho ngươi kiểm tra một chút."

Nam tử rất phối hợp, chậm rãi đem cánh tay trái từ trong tay áo rút ra, khi thấy đối phương cánh tay về sau, Tô Hạo con ngươi trong nháy mắt phóng đại!

Rồng! Một con rồng!

Không! Chuẩn xác mà nói, nam tử trên cánh tay hoa văn không phải một đầu đơn giản rồng, mà là dùng rồng chữ điều khắc thành "Giết" chữ!

Cái này tiêu chí, là một cái tổ chức thần bí đồ đằng, chẳng lẽ người này là...?

"Làm sao? Có gì không ổn?" Gặp Tô Hạo sững sờ, nam tử lập tức lại cảnh giác.

"A, không có việc gì, ngươi vết thương này có một đoạn thời gian đi, nhất định phải mau chóng xử lý." Tô Hạo lấy lại tinh thần, nhẹ nhàng đụng đụng nam tử vết thương, kia là vết thương đạn bắn, chuẩn không sai! Bất quá vết thương bị băng vải quấn lấy, nguyên bản màu trắng băng vải đã nhuộm thành huyết hồng sắc.

"Ta đây là vết thương đạn bắn, ngươi, có thể trị không?" Nam tử bên cạnh giải khai băng vải bên cạnh không nhanh không chậm hỏi.

Tô Hạo cười cười, trong lòng lại âm thầm kính nể lên đối phương tới, không hổ là "Nghĩa giết" người, quả nhiên có huyết tính.

Bất quá... Ta Tô Hạo cũng không phải dễ trêu.

P/s: Mong mọi người ủng hộ truyện nha,,,

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Xảy ra chuyện

"Ha ha, ngươi quá coi thường ta, đừng nói là vết thương đạn bắn, ngươi chính là độc thương ta cũng có thể cho trị cho ngươi." Đang khi nói chuyện nam tử giải khai băng vải, đồ sộ vết thương lộ ra, bởi vì thời gian đã lâu, vết thương phát sinh rất nhỏ lây nhiễm, biên giới thịt thối lặt ra ra, bất quá đạn còn tại bên trong.

"Không nhiều lắm vấn đề, may mắn trời lạnh, cái này nếu là tại mùa hè, đoán chừng ngươi liền đợi đến đem cánh tay cắt đi." Nói xong Tô Hạo quay người hướng rèm sau đi đến, "Ta trước cho ngươi tiêu trừ độc, sau đó đem đạn lấy ra."

"Không cần." Nam tử đột nhiên gọi lại Tô Hạo.

"Ừm? Ngươi đây là ý gì, là đối y thuật của ta không có lòng tin sao?"

"Đó cũng không phải, thời gian của ta rất căng, ngươi giúp ta tiêu trừ độc băng bó vết thương bên trên là được rồi, khác chính ta sẽ xử lý."

Tô Hạo hướng nam tử nhún vai, giọng nói nhẹ nhàng nói, "tùy theo ngươi, dù sao cũng không phải cánh tay của ta."

Tô Hạo tại rèm sau lấy thiết bị thời điểm, nam tử bắt đầu đánh giá căn này chỗ khám bệnh, bộ kia trấn định bộ dáng để một bên Háo Tử rất không minh bạch, đặt ở thường nhân trên thân, như thể lớn một cái lỗ hổng, đã sớm khò chết đi sống lại, hẳn ngược lại tốt, cùng người không việc gì giống như.

"Các ngươi căn này phòng khám bệnh mở thời gian dài bao lâu? Bình thường sinh ý thế nào?" Nam tử đột nhiên mở miệng, lời này hiển nhiên là nói với Háo Tử.

"Hơn bốn năm."

Nam tử nhẹ gật đầu, nhân nhả trong phòng dạo bước, cuối cùng đứng ở tường đông trước mặt, "Không nghĩ tới các ngươi nhà này phòng khám bệnh quy mô không lớn, thực lực tuy không tệ nha."

"Đúng thế, ta cũng đã sớm nói, Hạo ca là thế hệ này bác sĩ, những này cò thường đều là phụ cận người đưa tới, ta nhìn ngươi cứ yên tâm đi, liền ngươi điểm ấy bệnh, vài phút chữa cho ngươi tốt."

"Ha ha." Nam tử mỉm cười liền không nói thêm gì nữa, nhưng là Háo Tử cũng không có phát hiện, bộ kia khuôn mặt tươi cười dưới, ẩn giấu đi nụ cười quái dị.

...

Mộ Yên hư nhược tựa ở trên ghế sa lon, sắc mặt có chút tái nhợt, một đôi lông mày ở giữa mang theo từng tia từng tia đau đớn, để cho người ta không khỏi đau lòng.

Hôm nay là đại di mục tới ngày thứ ba, chảy máu phá lệ nhiều lắm, thống khổ hơn chính là, bụng dưới ở giữa truyền đến kịch liệt đau nhức so trước đó càng cường liệt, hiện tại liên hạ hành tẩu đều rất tổn sức.

Vừa mới mẫu thân gọi điện thoại tới quan tâm, Mộ Yên nói cho chính mẫu thân mọi chuyện đều tốt, nàng không muốn để cho người nhà lo lắng, làm một cảnh sát, càng đến chiều cổ tốt chính mình.

Uống hai ngụm canh gừng nước, Mộ Yên đưa di động phóng tới một bên lên giường, nàng định cho mình thả cái giả, tối thiểu tại đêm nay, phải thật tốt nghỉ ngơi.

...

"Được rồi, vết thương đã trừ độc băng bó kỹ, bất quá ta khuyên ngươi mau chóng đem đạn lấy ra, nếu là chậm trễ nữa xuống dưới, ngươi cái này cánh tay liền phế đi." Tô Hạo bên cạnh thu thập thiết bị vừa nói, làm bác sĩ nói cho bệnh nhân thương thế là chức trách của hắn, huống chi trước mắt người này không tầm thường.

Tô Hạo trong lòng có mình tính toán, nếu như có thể đem người này bắt lại giao cho cảnh sát, vậy mình chẳng phải là liền phát đạt, bất quá hắn cũng biết đối phương khó đối phó, chính diện bên trên rất nguy hiểm, cũng chỉ có thể từ khía cạnh hạ thủ.

"Ta đã biết." Nam tử mặc quần áo từ tề đứng lên, "Bao nhiêu tiền?"

"Ta nhìn ngươi cũng không dễ dàng, liền cho ngươi muốn ít chút, cầm một vạn đi." Lúc nói lời này Tô Hạo trong lòng cười thầm, nghe đồn "Nghĩa giết" tổ chức luôn luôn giàu chảy mỡ, mình đang ở tại nghèo khó thời cơ, mặc dù từ Trần Nhị Đan nơi đó lường gạt mấy vạn khối tiền, nhưng cũng chỉ có thể giải con cấp bách trước mắt, có thể nhiều yếu điểm chắc chắn sẽ không ít đi.

Nam tử cũng không có lộ ra cái gì khó chịu biểu lộ, tay phải luôn vào trong quần áo trong túi móc ra một chồng đồ tiền giấy, Tô Hạo lập tức vui vẻ ra mặt, từ độ dày đến xem, chỉ ít không thua kém hai vạn.

"Đại huynh đệ, ngươi cũng quá sáng khoái, đã ngươi đều lấy ra ta cũng không tiện không muốn, như vậy đi, cái này dư thừa tiền coi như trước tồn ta cái này, về sau xem bệnh cái gì từ bên trong này khấu trừ là được rồi." Tô Hạo vừa nói vừa cười lấy đi đống kia chồng tiền.

Mất thấy một chồng đồ tiền giấy liền muốn tới tay, nam tử đột nhiên cầm ngược ở Tô Hạo cổ tay, Tô Hạo trong lòng giật mình, chẳng lẽ bị hắn khám phá sao?

Tay của nam tử kinh rất lớn, Tô Hạo thử nghiệm tránh thoát một chút, nhưng là không có kết quả.

"Huynh. . . Huynh đệ, tiền này ta từ bỏ được rồi đi, ngươi trước tiên đem đề tay mở, có chuyện chúng ta hảo hảo nói."

Nam tử nghe nói như thế hai đầu lông mày lộ ra một tia khinh thường biểu lộ, ngữ khí rất chọn nói, "thường nghe người ta nói các ngươi Y Vương Khẩu người không chỉ có y thuật phi phạm, thân thủ cũng rất sắc bén, hiện tại xem ra, bất quá người ba người thành hồ thôi." Thoại âm rơi xuống, nam tử giãn

đừ hát ra Tô Hạo cánh tay.

"Đại huynh đệ, ngươi khả năng nhận làm người, cái gì Y Vương Khẩu, ta không rõ ngươi lại nói cái gì." Tô Hạo vuốt vuốt còn tại đồ lên cổ tay, lại nói, "Tiền thuốc men ngươi không muốn cho coi như xong, đừng tìm chút loạn thất bát tao lấy có."

"Ồ?" Nam tử hứng thú, con mắt chậm rãi híp lại thành một đầu tuyến, dư quang trên người Tô Hạo vừa đi vừa về tìm hiểu, "Lời nói thật nói với ngươi đi, ta cùng Y Vương Khẩu người từng có tiếp xúc, nhưng cũng chỉ là lãnh hội qua y thuật của bọn hắn mà thôi, vừa rồi ngươi cho ta chữa thương thời điểm dùng các ngươi đặc chế thuốc a?"

Tô Hạo sắc mặt dần dần âm trầm xuống.

Dùng một chút nam tử lại nói, "Ta đây là vết thương đạn bắn, phổ thông thuốc căn bản không có nhanh như vậy hiệu quả, tăng thêm ngươi vừa rồi thủ pháp rất có vài phần Y Vương Khẩu khí thế." Nói đến đây nam tử trừng mắt, nhìn chăm chăm Tô Hạo nói, "ta bắt đầu còn rất hiếu kỳ, ngươi bắt quá là một giới dân y, làm sao trên bàn tay sẽ có dày như vậy vết chai, nhưng nếu như ngươi là Y Vương Khẩu người, kia hết thấy liền tốt giải thích."

Tô Hạo khoe miệng không hẳn vậy run rẩy mấy lần, trên mặt cường ép chất đồng tiểu dung, tay trái chậm rãi hướng sau lưng sờ soạng. . .

"Ngươi người này có phải hay không muốn trốn nợ, ta cho ngươi biết, mau đem tiền thuốc men ra, không phải đừng trách ta Háo Tử đánh ngươi!" Hai người nói Háo Tử một câu đều không có nghe hiểu, cái gì Y Vương Khẩu, loạn thất bát tao, hắn chỉ biết là người trước mặt không muốn cho tiền thuốc men.

Nam tử may mắn không nhúc nhích, Háo Tử trong mắt hắn căn bản không đáng giá được nhắc tới, hắn đem tất cả tinh lực tất cả đều tập trung vào Tô Hạo trên thân, "Người này nhìn như yếu đuối, nhưng làm sao lại để cho ta như thế tâm thần có chút không tập trung đâu, vừa rồi rõ ràng đã thử qua năng lực của hắn, chẳng lẽ nói, Y Vương Khẩu người thật từng cái người mang tuyệt kỹ?"

Nam tử không dám thất lễ, biểu lộ càng ngày càng nghiêm túc, chỉ cần Tô Hạo dám động một chút, hắn liền sẽ trong nháy mắt bộc phát!

"Bịch bịch. . ." Tô Hạo có thể rõ ràng nghe được tim đập của mình, muốn nói không khản trương kia là giả, năm đó ở Y Vương Khẩu học y thời điểm, từ sư phụ nơi đó lẽ te nghe được một chút liên quan tới "Nghĩa giết" tin tức, tổ chức này kỳ thật chính là một sát thủ tổ chức, người ở bên trong thân thủ đều không tầm thường, bọn hắn chỉ giết những cái kia đối với xã hội có hại căn bản, trước mắt cái này nam nhân đến từ cái này bên trong, thân thủ tất nhiên không yếu đi nơi nào, chỉ bất quá Y Vương Khẩu cùng nghĩa giết vẫn luôn có hợp tác, vì cái gì người này liền không chịu buông tha mình đâu?

Việc đã đến nước này, cường công là không được, chỉ có thể trí lấy! Người không phạm ta ta không phạm người, không thêm đếm xia!

Nghĩ đến cái này, Tô Hạo đột nhiên đưa ánh mắt bỏ vào nam tử phía sau, hô to, "Ngoạ tào, có xám cơ!"

"Hừ! Chỉ là trò trẻ con, còn muốn lấy ra gạt ta sao!" Nam tử cười lạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Sát thủ chuyên nghiệp

"Vậy cái này đâu?" Tiếng nói còn không có rơi xuống, Tô Hạo tay trái đột nhiên xuất ra một cái bình nhỏ, miệng bình mở ra, một đoàn sương trắng lập tức nhào về phía nam tử khuôn mặt.

"Không được!" Nam tử thàn kêu một tiếng, vội vàng hai tay khoanh ngăn tại trước mặt, đây nhất định là Y Vương Khẩu độc dược.

Gặp nam tử như vậy phản ứng, Tô Hạo khoe miệng lạnh lẽ lộ ra nụ cười quái dị, nhưng hắn nhưng không có dừng lại, thân ảnh đột nhiên chớp động, đối phương phòng ngự xuất hiện đứng không kỷ, cơ hội tốt!

Cơ hồ là chuyện trong nháy mắt, Tô Hạo tay phải đâm rách không khí hướng nam tử cái cổ vỗ tới, nam tử cảm thấy nguy hiểm, bởi vì đoàn kia sương trắng căn bản không phải cái gì độc dược, chỉ là bột mì mà thôi!

Đáng tiếc đã chậm, Tô Hạo giữa ngón tay hiện lên một đạo ngân quang, thẳng tắp đâm vào nam tử trên cổ, bị ánh đèn vừa chiếu, ả ả đó có thể thấy được là một cây ngân châm.

"Ngô. . . Ngươi! Ngươi!" Nam tử lão đảo mấy lần, bịch một tiếng ngã trên mặt đất, ánh mắt bên trong tràn ngập sự không cam lòng.

"Người trí thông minh này cũng thật sự là có thể, một đoàn bột mì liền đem người dọa thành dạng này, ta rất hoài nghi người có phải hay không dựa vào đi cửa sau tiến nghĩa giết." Nhún vai, Tô Hạo nói, "Háo Tử, người này bị ta mê đi, nửa giờ sau liền sẽ tỉnh, người nhanh đi tìm sợi dây đem hấn trói lại, ta hiện tại đi báo cảnh."

Chuyện vừa rồi phát sinh rất nhanh, Háo Tử căn bản cũng không biết nam tử là thế nào ngã xuống, bắt quá hấn cũng không có hỏi, với hấn mà nói, hết thầy tin tưởng Tô Hạo là được rồi.

"Hạo ca, người trực tiếp đem hấn tiền lấy tới không được sao, làm gì báo đáp cảnh đâu."

Tô Hạo sững sờ, lập tức hiểu rõ ra, nguyên lai Háo Tử còn tưởng rằng báo cảnh nguyên nhân là người kia không cho tiền thuốc men đâu.

"Ta ngốc huynh đệ a, người biết hấn là ai sao?"

Háo Tử lắc đầu.

"Hấn chính là những cảnh sát kia trong miệng tội phạm, hiện tại chúng ta đem hấn bắt lấy, chờ cảnh sát tới đem hấn mang đi, chúng ta coi như hoàn thành nhiệm vụ, sẽ có một số lớn tiền thưởng, chúng ta muốn phát tài, biết hay không?"

"Thật a?" Háo Tử nghe xong cũng vui vẻ, có tiền liền có thể cùng Hạo ca hảo hảo tết nhất, cũng có thể đặt mua một chút quần áo mới, "Hắc hắc, Hạo ca, chờ ta có tiền, trước mua cho người thân quần áo, người là thế hệ này bác sĩ, không thể mặc quá keo kiệt."

Nghe nói như thế Tô Hạo cái mũi lập tức chua, Háo Tử trên quần bò kia hai cái miếng vá rất chướng mắt, không nghĩ tới có tiền hấn suy nghĩ cũng không phải là chính mình. . .

Vỗ vỗ Háo Tử bả vai, Tô Hạo hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói, "Yên tâm, lần này tiền của chúng ta rất nhiều, đến lúc đó hai ta một người mua năm kiện, không đúng, mua mười cái!"

"Hắc hắc, tạ ơn Hạo ca."

Háo Tử vội vàng đi tìm dây thừng đi, nhìn xem hấn thuần phác bóng lưng, Tô Hạo trong lòng rất cảm giác khó chịu, mấy năm này Háo Tử bồi tiếp mình chịu khổ không ít, dù là sinh hoạt lại gian nan hấn đều không có phàn nàn nửa câu.

Cũng chính là tại thời khắc này, Tô Hạo trong lòng âm thầm thề, ai dám động đến Háo Tử, hấn liền cùng đối phương liều mạng!

. . .

Bụng dưới ở giữa truyền đến đau từng cơn để Mộ Yên khó mà chìm vào giấc ngủ, cứ việc nằm trên giường đã nhanh một giờ, nhưng vẫn là không có ý đi ngủ.

"Đình linh linh. . ."

Đột nhiên xuất hiện tiếng điện thoại triệt để phá vỡ Mộ Yên ngủ ý nghĩ, nàng thuận tay cầm lên điện thoại nhìn một chút, là một cái mã số xa lạ, đã trễ thế như vậy sẽ là ai chứ?

Do dự một chút, điện thoại vẫn là tiếp thông.

"Người tốt, ta là Mộ Yên, xin hỏi người là vị nào?"

Kỳ quái là điện thoại bên kia vậy mà không có âm thanh, Mộ Yên trong lòng không vui, tưởng rằng điện thoại quá rầy, đang chuẩn bị cúp máy, "Ha ha, Mộ đại cảnh quan, thanh âm của người có chút tiêu tụy nha, xem ra người xác thực bệnh không nhẹ."

Mộ Yên minh bạch, đối phương là hôm nay cái kia phòng khám bệnh bác sĩ, trong lòng càng thêm tức giận, mình chưa cho hấn điện thoại là vì phá án dùng, hấn vậy mà nửa đêm quấy rối mình!

"Tô Hạo, người hấn phải biết ta cho người lưu điện thoại là làm cái gì đi, ta khuyên người tại ba giây đồng hồ bên trong cúp điện thoại, không phải người chỗ khám bệnh liền đợi đến đóng cửa đi!" Nói xong Mộ Yên trực tiếp đem điện thoại ném tới một bên.

Ghe tòm! Quá ghê tòm! Sớm biết dạng này liền không nên cho hấn dây số.

"Uy! Uy! Có ai không? Có thể nghe được ta nói chuyện sao?" Đáng thương Tô Hạo còn tại hưng hăng hô to, Mộ Yên giận dữ bịt kín chăn mền, theo hấn đi rống đi, nhìn hấn có thể rống tới khi nào.

"Mộ đại cảnh quan, ta thật sự có trọng yếu manh mối báo cáo, cái kia đào phạm bị ta bắt được, ta không có nói đùa, người có nghe hay không a?" Đây lại Tô Hạo trong lòng dở khóc dở cười, đều nói lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển, lần này hấn xem như lĩnh giáo.

"Cái gì!"

Mộ Yên giật mình một cái, mấy ngày nay vì bắt đào phạm, tất cả tham dự phá án cảnh sát đều bận tới mảy tới mảy, đào phạm một ngày không quy án, áp lực của cảnh sát liên nhiều một tầng, bây giờ nghe đào phạm bị bắt, Mộ Yên có thể nào không kích động.

Điện thoại ngay tại bên cạnh, Mộ Yên ôm đồm đi qua, vội hỏi, "Người lại một lần nữa một chút lời nói mới rồi."

"Đào phạm bị ta bắt lấy, người nói quả nhiên không sai, đêm nay ta lúc chuẩn bị đóng cửa, hắn đột nhiên đến chỗ của ta trị thương, bị ta lược thi tiểu kế bắt lại, người mau phái người đến đem hắn mang đi, nhiệm vụ của ta coi như hoàn thành."

"Tốt! Tô Hạo, người nhất định phải thành thành thật thật coi chừng hắn, ta lập tức liền chạy tới." Đào phạm bị bắt đối Mộ Yên tới nói là một cái tin tức vô cùng tốt, nhưng bây giờ nàng còn không dám buông lỏng, theo nàng nắm giữ tư liệu đến xem, đào phạm là một cái tuyệt đối cao thủ, nàng lo lắng Tô Hạo xảy ra cái gì ngoài ý muốn.

"Tê. . ."

Mộ Yên vẫn là coi trọng thân thể của mình tình trạng, vừa mới xuống giường bụng dưới ở giữa đau đớn liên chen chúc mà tới, làm nàng khó mà xê dịch nửa bước.

"Làm sao bây giờ, tại sao có thể như vậy!"

Không biết là bởi vì đau đớn vẫn là sốt ruột, Mộ Yên trên trán rịn ra óng ánh mồ hôi, nàng gấp giống kiến bò trên chảo nóng, cũng mặc kệ làm sao giấy dựa, từ đầu đến cuối không lay chuyển được loại kia cảm giác đau, mỗi xê dịch một bước liền phải chịu đủ vô số nhọt trận đâm nhói.

Bất đắc dĩ, nàng lại bấm Tô Hạo điện thoại. . .

. . .

"Háo Tử, ta có việc đi ra ngoài trước một chuyến, người nhìn cho thật kỹ hắn, nửa giờ bên trong ta khẳng định gấp trở về." Tô Hạo thuận tay đem nam tử thương chứa vào trên thân, lại nói, "Nếu có tình huống như thế nào trước tiên cho ta liên hệ, hiểu chưa?"

"Minh bạch Hạo ca." Háo Tử đang hoảng nhẹ gật đầu, ánh mắt bên trong mang theo một tia lo lắng, "Hạo ca, người đây là muốn đi cái nào nha, bên ngoài còn rơi xuống tuyết lớn đâu."

"Ta đi đón Mộ cảnh sát." Thoại âm rơi xuống thời điểm Tô Hạo đã đi ra nhỏ hẹp phòng khám bệnh, cơ hồ là trong khoảnh khắc liền biến mất ở mệnh môn trong màn đêm.

"Hất xì!"

"Ngọa tào, thật là lạnh!" Lúc này đã gần như chín điểm, trên bầu trời bông tuyết một chút cũng không có giảm nhỏ dấu hiệu, trong không khí còn kèm theo một cỗ gió lạnh, Tô Hạo run rẩy quần chặt lấy quần áo.

Đón hàn phong đi đến trên đường lớn, đợi chừng mấy phút mới gọi được một chiếc xe taxi, nghĩ đến cũng không kỳ quái, Thành Trung thôn người phần lớn không bỏ được ngồi cho thuê, cho nên xe taxi cũng không tại vùng này quá nhiều dừng lại.

"Sur phó, đi Long Hồ Ngự Cảnh." Sau khi lên xe Tô Hạo đối hai tay thổi miệng hơi ấm, đi ra ngoài quá vội vàng, liền thủ bộ đều không mang.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Cầu khẩn coi thường người khác

Lái xe là cái trung niên người, quay đầu đánh giá một phen ở phía sau sắp xếp trên ghế ngồi Tô Hạo, cười nói, "Tiểu hỏa tử, đã trẻ thế như vậy đến đó làm gì?"

"Ta có việc gấp, làm phiền người nhanh lên lái xe." Tô Hạo có chút không kiên nhẫn.

Lái xe cũng không nói cái gì, thuận thực khởi động xe. Trên mặt đất đã kết một tầng băng, xe tốc độ cũng không nhanh.

"Tiểu hỏa tử, người đừng chê ta đông dài, ta nhìn người cũng không giống kẻ có tiền, loại địa phương kia đoán chừng người vào không được."

Tô Hạo sững sờ, lời này là có ý gì, đây không phải rõ ràng kỳ thị người nghèo sao?

"Bị người kiểu nói này ta ngược lại hứng thú, người một mực lái xe, vào không được coi như ta thua!"

Lái xe cười cười không nói thêm gì nữa, có lẽ trong lòng hắn, đã đem Tô Hạo quy kết làm chưa thấy qua việc đòi sững sờ thanh đi.

Mười mấy phút sau, xe taxi ngừng lại, Tô Hạo giao xong tiền liền xuống xe, sau đó sai bước hướng cửa tiểu khu đi đến.

Không biết là cố ý vẫn là vô tâm, xe taxi cũng không có lập tức rời đi, lái xe phảng phất muốn nhìn Tô Hạo trò cười đồng dạng.

"Hừ, người liền hảo hảo nhìn ta là thế nào đi vào a."

Hướng về phía xe taxi dừng thẳng cái ngón giữa, Tô Hạo tiêu sai hướng trong khu cư xá đi.

"Răng rắc!"

Không đợi Tô Hạo đi tới cửa, bỗng nhiên từ trong đêm tối thoát ra mấy người, cơ hồ trong cùng một lúc, mấy cây gậy cảnh sát chỉ hướng hắn.

"Ta đẩy cái xoa, làm gì vậy, ăn cướp a!" Tô Hạo chứa một bộ bị hù dọa đáng vẻ, ánh mắt lại gian xảo chuyển, hắn đang đánh giá trước mặt mấy người, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, đám người này đều là cao thủ.

Thoại âm rơi xuống, một cái khôi ngô đại hán đi tới, lạnh lùng nhìn Tô Hạo một chút, đạo, "Người không phải nơi này hộ gia đình a? Mau chóng rời đi, đây không phải người nên tới địa phương."

"Mấy vị đại huynh đệ nha, ta xác thực không phải nơi này hộ gia đình, nhưng bằng hữu của ta là, ta chính là tìm đến nàng." Tô Hạo lập tức sợ, mấy cái hung hãn đại hán tại đứng trước mặt, nghĩ không sợ đều không được.

Cũng chính là tại thời khắc này Tô Hạo minh bạch xe taxi sư phó ý tứ trong lời nói, lập tức giận không chỗ phát tiết, người nha liền không thể nói cho ta rõ sao!

Nhưng là hắn quên, lúc ấy là hắn không cho người ta nói. . .

Đại hán trầm mặc một hồi, đạo, "Bằng hữu của người tên gọi là gì?"

"Lôi ca, ta nhìn tiểu tử này chuẩn không phải người tốt, người nhìn hắn kia mặc, không chừng là tên trộm đầu." Một đại hán chen miệng nói.

"Người ngậm miệng!"

Hết thấy trước mắt phát sinh quá nhanh, Tô Hạo vốn định cùng vừa rồi cái kia miệt thị hán tử lý luận, hiện tại hắn không nghĩ như vậy.

"Vâng, Lôi ca. . ."

Đại hán lại quay đầu đối Tô Hạo nói, "nói ra bằng hữu của người danh tự chúng ta thẩm tra đối chiếu một chút, nếu như người là đang nói láo, liền mau chóng rời đi."

"Mộ Yên, các người cứ việc tra."

Nên nói ra Mộ Yên danh tự lúc đại hán rõ ràng run rẩy một chút, nhìn Tô Hạo ánh mắt cũng thay đổi.

"Thế nào, không có người này? Không nên nha." Tô Hạo cũng có chút gấp, vừa rồi trong điện thoại Mộ Yên rõ ràng chính là để hắn tới này, chẳng lẽ nàng đang lừa mình?

"Không phải, có người này, người chờ một chút, ta đi cấp chủ hộ gọi điện thoại." Nói xong câu đó đại hán liền vội vàng rời đi.

"Ta đã nói rồi, nàng không cần thiết gạt ta." Tô Hạo nhún vai, trong lúc rảnh rỗi, đứng tại chỗ điểm thuốc.

"Trong khu cư xá không cho phép hút thuốc, có tin ta hay không gạt người?" Trước đó đại hán kia bị đội trưởng khiển trách một châu chính không có phát tiết đâu, vừa vặn Tô Hạo đứng trên hòng súng.

"Là người mất mùi vẫn là mất của ta mùi, đây là trong khu cư xá? Người một cái nhỏ bảo an đắc ý cái gì." Tô Hạo không cam lòng yếu thế đường.

"Cút mẹ mày đi, người muốn chết! ! !"

"Dừng tay!"

Trước đó tên kia đại hán kịp thời chạy tới, mang trên mặt phần nộ, "Luu Xung, người có phải hay không không muốn tại cái này làm, bây giờ đi về viết phần năm ngàn chữ kiểm điểm, viết không hết cũng đừng đi ngủ!"

"Lôi ca, ta. . ."

"Còn không mau đi!"

Nhìn ra được người kia đối đại hán vẫn là rất tôn kính, hung tợn trừng Tô Hạo một chút, không tình nguyện rời đi.

"Huynh đệ, không có ý tứ, thủ hạ của ta tính cách cứ như vậy, ngươi nhiều gánh vác đi."

"Không có việc gì, ta quen thuộc, trên thế giới này có rất nhiều dạng người như hán, ta cũng không thể gặp một cái mắng một cái đi."

Đại hán khỏe miệng co giật hai lần, lại nói, "Tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Lôi Hồng Minh, là nơi này bảo an đội trưởng, bọn hán đều gọi ta Lôi ca, xin hỏi huynh đệ xưng hô như thế nào?"

Tô Hạo rất kỳ quái, vì cái gì trước mắt đại hán này thái độ đơn giản chuyển một trăm tám mươi độ cong, chẳng lẽ là bởi vì Mộ Yên?

"Tô Hạo, Tô Hạo tô, mệnh mong hạo."

"Nguyên lai là Tô huynh đệ, ta vừa rồi cùng Mộ tiểu thư liên lạc qua, ngươi mau vào đi thôi." Lôi Hồng Minh thuận thế làm một cái thủ hiệu mời.

"Cám ơn."

Tô Hạo thái độ ngược lại là rất bình thường, nghĩ đến cũng là nỗi giận trong bụng, hán chưa từng thấy qua như thế bút tích bảo an, không phải liền là đi vào tìm người nha, không ăn trộm không cướp, cùng phạm nhân giống như.

Lôi Hồng Minh một mực đưa mắt nhìn Tô Hạo đi vào cư xá, nguyên bản kiên nghị trên mặt lộ ra một tia nhàn nhạt áy náy. . .

Thuận trong cư xá uốn lượn đường nhựa đi đến, Tô Hạo trong lòng khiếp sợ không thôi, đều nói cuộc sống của người có tiền rất xa hoa, hiện tại hán xem như sơ bộ cảm nhận được.

Cái tiểu khu này là phổ thông nơi ở lâu cùng độc lập biệt thự hỗn hợp thể, hàng phía trước là mấy tòa nhà năm tầng lầu cư dân lâu, lại sau này đi chính là từng tòa biệt thự.

Sạch sẽ đường nhựa hai bên đều có một loạt cây xanh, cây xanh đằng sau là thật to bồn hoa, cách không xa còn sẽ có một cái suối phun, nhan sắc không đồng nhất đèn đường tản ra ánh đèn sáng ngời, nghiêng tại mệnh mong trên bông tuyết, tại mặt đất chiếu rọi ra từng cái đáng yêu pha tạp cái bóng.

"Chắc chắc. . ." Tô Hạo nhìn không được đập đi đập đi miệng, phát ra kẻ có tiền thật tốt cảm khái. Bất quá khi trước hán nhất nóng nảy hay là tìm được Mộ Yên, dù sao tên kia đào phạm chỉ có thể té xỉu nửa giờ, thời gian đã không nhiều lắm.

Dựa theo Mộ Yên cho địa chỉ, Tô Hạo rất nhanh liền tới đến một tòa màu trắng trước biệt thự, bên ngoài biệt thự là một vòng dùng hoa cỏ làm thành hàng rào, ẩn ẩn để lộ ra gia chủ này người phẩm vị.

"Hắc!" Đi tới cửa Tô Hạo sờ lên cái mũi, "Không nghĩ tới cô nàng này vẫn rất có tiền."

"Đình linh linh. . . Đình linh linh. . ." Tay dè vang lên chuông cửa, thừa dịp cửa còn không có mở trong khoảng thời gian này Tô Hạo sửa sang kiểu tóc, tuy nghèo, nhưng là mặt mũi không thể ném!

Đúng lúc này, cửa mở.

"Mộ. . ." Tô Hạo mở to hai mắt nhìn, lời vừa tới miệng ngạnh sinh sinh nuốt trở vào, một màn trước mắt để hán có chút sợ run.

Mộ Yên tức giận trừng nhìn nhìn Tô Hạo một chút, gắt giọng, "Ta cho ngươi ba giây đồng hồ thời gian đưa ánh mắt thu hồi đi, bằng không hậu quả tự phụ!"

Nghe nói như thế Tô Hạo giật cả mình, lưu luyến không rời liếc mắt đối phương một chút mới đem ánh mắt thu hồi, một thân chức nghiệp cảnh trang mặc lên người, đem Mộ Yên hoàn mỹ đáng người hiển thị rõ hoàn toàn, kéo cao mái tóc dùng ở sau đầu, lại phối hợp một đôi tinh xảo giày cao gót, đơn giản để cho người ta không nhìn được nghĩ nhập thà rằng không.

"Không phải, cái kia, trong mắt ta tiến hạt cát, cần khó chịu."

Chương 10: Mỹ nữ cảnh sát tính tình

Mộ Yên trong lòng một trận bất đắc dĩ, kiếm có cũng bất động động não, lúc này nơi nào có hạt cát.

"Được rồi, không tính toán với hân, chính sự quan trọng."

Nghĩ đến cái này, Mộ Yên tiện tay ném cho Tô Hạo một cái chìa khóa, "Biết lái xe không?"

"Hắc! Ngươi cũng quá coi thường ta, không phải ta thôi, đừng nói là xe, chính là máy bay. . . Ai ai ai, ngươi chờ ta một chút a."

...

Mấy phút sau, một cỗ huyền bạch Maserati tổng giám đốc lái ra khỏi Long Hồ Ngự Cảnh, cổng Lôi Hồng Minh bọn người nhìn thấy chiếc xe này sau tranh thủ thời gian chào một cái.

"Các ngươi cái này bảo an thật đúng là đủ tận tụy, vừa rồi kém chút không có đem ta đánh!" Nhớ tới chuyện vừa rồi Tô Hạo trong lòng liền không thoải mái, những cái kia bảo an rõ ràng là mắt chó coi thường người khác.

Tay lái phụ bên trên Mộ Yên ánh mắt gây nhẹ nhìn Tô Hạo một chút, lập tức lại đem ánh mắt bỏ vào phía trước, "Những người kia tố chất cũng đều có thể, khẳng định là ngươi trêu chọc đến bọn hân."

"Ta sát, lời này của ngươi là có ý gì, chẳng lẽ ta hơn nửa đêm tới này kiểm chuyện tới?"

Mộ Yên sắc mặt thống khổ vượt vượt huyết Thái Dương, đau đớn trên thân thể không để cho nàng muốn nói chuyện, "Lo lái xe đi đi, không nói lời nào không ai coi ngươi là cam điếu."

"Thôi đi, có gì đặc biệt hơn người, ngươi đừng quên, hiện tại ta thể nhưng là đang giúp ngươi phá án!"

Tô Hạo thất vọng, vốn cho rằng nói ra lời này có thể để cho đối phương thái độ tốt đi một chút, không nghĩ tới Mộ Yên trực tiếp nhắm mắt lại, xem ra căn bản không muốn để ý đến hân.

Ăn bẻ môn canh Tô Hạo trong lòng một trận khó chịu, chuyện này là sao, mình hảo ý trợ giúp cảnh sát nhân dân phá án, ngược lại làm cho như cái phạm nhân, không được, không thể để cho nàng dạng này thiệp đi, mình đến tìm một chút chủ đề.

"Khụ khụ, cái kia, ngươi xe này thật không tệ a, đáng giá không ít tiền a?" Tô Hạo tuy nghèo, nhưng đối xe vẫn là có chút hiểu rõ, chiếc xe này tối thiểu đến hơn một trăm vạn cát buróc, Mộ Yên chỉ là một cảnh sát, nàng ở đâu ra nhiều tiền như vậy, chẳng lẽ là. . . ?

Nghĩ đến cái này Tô Hạo vụng trộm nhìn Mộ Yên một chút, càng thêm ấn chứng ý nghĩ của mình, cô nàng này muốn đáng người có đáng người, muốn tướng mạo có tướng mạo, có rất nhiều dựa vào quy tắc ngầm thượng vị điều kiện a.

"Ngọa tào, không phải là thật sao!"

Ngay tại nhắm mắt dưỡng thần Mộ Yên làm sao cũng không nghĩ ra Tô Hạo nào động sẽ lớn như vậy, nếu như nàng biết Tô Hạo thời khắc này ý nghĩ, đoán chừng muốn giết hân tâm đều có.

"Mộ đại cảnh quan, ta có thể hay không hỏi ngươi cái vấn đề?" Tô Hạo nhin không được, đều nói xong quan tâm sẽ hại chết người, nếu là hân không đem việc này biết rõ ràng trong lòng liền ngira một chút khó chịu.

"Không thể!"

"Cho chút mặt mũi được hay không, ngươi dạng này sẽ cho người rất lúng túng."

"Ta tại sao phải cho mặt mũi ngươi?"

". . ."

Bầu không khí lúng túng xuống tới, Tô Hạo cũng không nói chuyện, thành thành thật thật lái xe của mình. Mộ Yên âm thầm nhẹ nhàng thở ra, gia hỏa này rốt cục nhắm lại tâm kia ghê tởm miệng!

"Đình linh linh."

Chuông điện thoại di động phá vỡ hai người trầm mặc, Tô Hạo một tay lái xe nhận nghe điện thoại, "Háo Tử, có cái gì. . ."

Mộ Yên đem đầu có chút hướng bên cửa sổ, lỗ tai lại nhào lỉnh nhào lỉnh nghe lén lấy Tô Hạo động tĩnh, kỳ quái là hẳn một câu chưa nói xong liền trầm mặc, cái này khiến Mộ Yên rất hiếu kỳ, nhìn không được nghiêng đầu qua.

Cái này xem xét không quan trọng, đem Mộ Yên bị hù không nhẹ, Tô Hạo mặt đen lên mắt đỏ, cầm điện thoại tay đều đang run rẩy.

"Người... Không có sao chứ?" Mộ Yên tranh thủ thời gian đứng đứng hẳn, hiện tại tốc độ xe mặc dù không tính nhanh, nhưng mặt đất rất trơn, nếu là Tô Hạo tay run một cái dồn sức đánh một thanh tay lái, hậu quả khó mà lường được.

"Ta cho người biết, người nếu là dám động đến hẳn một sợi lông, ta giết người!" Câu nói sau cùng Tô Hạo là hét ra, Mộ Yên trong lòng run lên, nàng không nghĩ tới có chuyện gì có thể đem Tô Hạo dạng này nhân khí thành dạng này.

"Ta đến ngay, nhớ kỹ lời ta nói." Nói xong điện thoại bị Tô Hạo hung hăng dập máy.

"Đến cùng xảy ra chuyện gì, ta là cảnh sát, người hẳn là nói cho ta." Qua nét mặt của Tô Hạo bên trên Mộ Yên nhìn ra hẳn sốt ruột, vô ý thức ở giữa nghĩ đến tên kia đào phạm, "Có phải hay không đào phạm chạy?"

"Kít..."

Ô tô đột nhiên thắng gấp ngừng lại, tại băng trượt con đường bên trên vạch ra hai đạo thật dài lớp xe ấn.

"Người làm gì nha! Không biết dạng này rất nguy hiểm sao?" Mộ Yên quay đầu cả giận nói, Tô Hạo cách làm để nàng rất tức giận.

"Xuống xe." Tô Hạo lạnh lùng nói.

"A! Người tại khôì hài a? Đây là xe của ta, muốn hạ cũng là người hạ!" Mộ Yên hỏa khí lập tức đi lên, liền ngay cả chính nàng cũng không biết tại sao muốn nổi giận, nhưng chính là cảm giác được thể nội rất biệt khuất, hẳn vậy mà không tôn trọng mình!

Tô Hạo khoe miệng giật giật, ánh mắt có chút bất đắc dĩ, Háo Tử hiện tại đang đứng ở nguy hiểm bên trong, hẳn nhu cầu cấp bách nhanh chóng chạy tới, nếu như lúc này xuống xe, nhất định sẽ tới không kịp.

Mộ Yên một mực tại cẩn thận quan sát đến Tô Hạo động tác, trong nội tâm nàng rất rõ ràng, Tô Hạo biến hóa bắt nguồn từ vừa rồi cái kia xa lạ điện thoại.

"Người không hạ xe cũng được, nhưng là đến nói cho ta xảy ra chuyện gì, không phải..." Mộ Yên nhàn nhạt nói.

Lần này Tô Hạo không tiếp tục do dự, một cước chân ga xuống dưới, xe con nhanh chóng hướng phía trước hành sử. "Người nói không sai, tên kia đào phạm chạy, còn bắt đi huynh đệ của ta."

Mộ Yên nghe xong sắc mặt xiết chặt, hung thủ đào tẩu thế nhưng là đại sự, huống chi hẳn vốn chính là sát thủ, chỉ sợ Tô Hạo huynh đệ cũng dữ nhiều lành ít.

"Vừa rồi cú điện thoại kia chính là hẳn đánh a, có cái gì yêu cầu?"

"Hắn nói chỉ muốn cầm lại hẳn đồ vật, nếu như ta không làm khó dễ hẳn, Háo Tử liền sẽ không có sinh mệnh nguy hiểm."

"Đồ vật?" Mộ Yên cảm thấy rất ngờ vực, "Người tại sao có thể có hẳn đồ vật?"

Tô Hạo vỗ vỗ cái hông của mình, bất quá bởi vì mặc quần áo quá dày, Mộ Yên cũng không có nhìn ra cái gì.

"Thương của hẳn ở ta nơi này."

"Cái gì!"

Mộ Yên tự trách vỗ vỗ đầu, nàng làm sao đem hung thủ có súng cái này gốc rễ đem quên đi.

"Người yên tâm, ta lập tức cùng cục cảnh sát liên hệ, để bọn hắn đến đây trợ giúp." Nói Mộ Yên liền muốn đánh điện thoại.

Tô Hạo cả giận nói, "Không được, người nếu là làm như vậy chẳng khác nào hại Háo Tử!"

Thờ dài hẳn lại nói, "Người xuống xe đi, chính ta giải quyết chuyện này, mặc kệ như thế nào ta cũng sẽ không để Háo Tử bị thương tổn!"

"Người dựa vào cái gì làm ra quyết định như vậy, ta mới là vụ án này người phụ trách, còn có, chính người có thể giải quyết vấn đề gì, Tô Hạo, người có thể hay không đừng cho chúng ta làm loạn thêm?" Mộ Yên trên ngực hạ chấp trùng, hiển nhiên bị Tô Hạo cho kích thích.

Tô Hạo đang muốn nói chuyện, Mộ Yên điện thoại đột nhiên vang lên, nàng nhìn Tô Hạo một chút nhận nghe điện thoại, "Ta là Mộ Yên."

"Lúc nào chuyện phát sinh?"

"Ta đã biết, ta ngay tại hướng bên kia đuôi, trước dạng này."

Điện thoại cúp máy sau Mộ Yên chậm rãi hít vào một hơi, ngữ khí cũng biến thành hòa hoãn rất nhiều, "Có người báo án, mười mấy phút một người đứng đầu nam tử giành lại một chiếc xe taxi, theo báo án người miêu tả, người kia rất có thể chính là tên kia đào phạm."

Tô Hạo khoe miệng giật giật, nhưng không có nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Giao dịch

"Xe taxi công ty định vị chiếc kia bị cướp xe, phát hiện hiềm nghi xe ngay tại hướng núi xanh công viên chạy trốn, người thấy thế nào?"

Sự tình đến trình độ này, Tô Hạo đã không có cần thiết giấu giếm, mở miệng nói, "Không sai, đào phạm hoàn toàn chính xác cùng ta hẹn tại núi xanh công viên."

Mộ Yên nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng vỗ vỗ Tô Hạo bả vai, lẩm bẩm nói, "ta biết người đang lo lắng bằng hữu của người, hiện tại cảnh sát đã xuất động, ta không có cách nào ngăn cản bọn hắn, nếu như người không muốn cảnh sát những tay chuyện này, cũng nhanh chút lái xe, tranh thủ đuôi tại trước mặt bọn họ."

Nghe nói như thế Tô Hạo nhin không được run một chút, quay đầu hỏi, "Lời này giống như không nên từ trong miệng người nói ra, không phải sao?"

Mộ Yên mỉm cười, nói, "Hiện tại hai chúng ta là trên một sợi thừng châu chấu, làm người người cùng bị nạn, ta có cần phải nhắc nhở người một chút, nếu như người lại không gia tốc, chỉ sợ người bằng hữu liền gặp nguy hiểm."

Ô tô chậm rãi gia tốc, lúc này đã đêm khuya, trên đường cơ hồ không có người đi đường, tốc độ xe cũng càng lúc càng nhanh.

"Mộ cảnh sát, cảm ơn người." Sau một lúc lâu Tô Hạo đột nhiên toát ra một câu, "Ta có thể nhìn ra được thân thể người rất suy yếu, nói thật, ta không có nắm chắc có thể đối phó tên kia đào phạm, chỉ sợ không bảo vệ được người."

Lúc nói lời này Tô Hạo cũng là một trận cười khổ, nghĩa giết mọi người thân thủ đều không yếu, lần này ám sát người là phú thương nhi tử, phái ra nhân tuyển chắc chắn sẽ không yếu đi nơi nào, nếu quả thật đưa trước tay, Tô Hạo trong lòng không có một chút chắc chắn nào.

"Người bảo vệ tốt mình là được rồi, hi vọng đến lúc đó đừng kéo ta chân sau." Mộ Yên ngoài miệng nhẹ nhõm, trong lòng lại là khẩn trương ghê gớm, trong nội tâm nàng rất rõ ràng thực lực của đối phương, đối mặt một cái không muốn mạng đào phạm, tình huống như thế nào cũng có thể phát sinh, mình bây giờ thân thể lại rất suy yếu, nếu quả thật có bất trắc, làm như thế nào đi cam đoan Tô Hạo an toàn?

Mộ Yên càng nghĩ càng bất an, tay phải nhẹ nhàng sờ về phía bên hông, nơi đó ẩn giấu đi nàng súng lục.

"Nếu như, ta nói là nếu như. . ." Tô Hạo mở miệng, "Nếu như lần này có thể còn sống trở về, ta nhất định có thể trị hết bệnh của người."

Cái này thuận miệng một câu để đem Mộ Yên giật nảy mình, nhưng rất nhanh lại bình tĩnh lại, cũng thế, nhớ kỹ lần thứ nhất lúc gặp mặt hắn liền nhìn ra trên thân thể mình vấn đề.

"Tô Hạo, y thuật của người là học của ai, không nghĩ tới người tuổi còn trẻ cứ như vậy lợi hại." Mộ Yên khẽ cười nói, loại này nụ cười nhàn nhạt lại có không nói ra được sức hấp dẫn.

"Cha mẹ ta đều là bác sĩ." Tô Hạo ánh mắt nhìn thẳng phía trước, xe tốc độ càng lúc càng nhanh.

"Trách không được đâu, rất tốt, xem ra cha mẹ người đều rất lợi hại."

Lần này Tô Hạo không nói gì thêm, chỉ là Mộ Yên không thấy được, đương nhắc lên phụ mẫu thời điểm, Tô Hạo nguyên bản âm đạm ánh mắt bên trong hiện lên một tia sát ý.

Mười mấy phút sau, hai người đem xe đứng tại núi xanh công viên trước cổng chính, nơi này là Trại Hải Thị lớn nhất xanh hoá công viên, bình thường tới đây rất nhiều người, bất quá bởi vì này lại đêm đã khuya, nửa ngày đều không gặp được một bóng người.

Bất quá công ngừng lại một chiếc xe taxi, Tô Hạo cùng Mộ Yên nhìn nhau một chút, hai người sóng vai đi vào.

"Đình linh linh."

Ngay tại hai người vừa tiến vào công viên lúc, Tô Hạo điện thoại đột nhiên vang lên.

"Là hần đánh tới." Nhìn một chút điện báo dãy số, Tô Hạo nhận nghe điện thoại, "Ta đã đến, ngươi ở đâu?"

"Ta không phải nói cho ngươi không cho phép nói cho bất luận người nào sao, ngươi lại còn mang theo cảnh sát!" Đào phạm ở trong điện thoại hung tợn quát.

Tô Hạo che điện thoại quay đầu nhìn xem Mộ Yên nói, "hần nhận biết ngươi?"

Mộ Yên nghĩ nghĩ, nói, "Từ trước mắt tình huống đến xem hần hần là nhận biết ta."

"Hô!" Tô Hạo thật sâu thở phào một cái, một lần nữa đối điện thoại nói, "ngươi yên tâm đi, chúng ta sẽ không tổn thương ngươi, ta chỉ muốn hoàn thành khoản giao dịch này."

Điện thoại bên kia trầm mặc một hồi mới nói, "Đồ đâu?"

"Trên người ta."

"Vậy thì tốt, ngươi thuận trước mắt đường đi lên phía trước, đến cái thứ hai giao lộ thời điểm rẽ trái, đi thẳng một trăm mét lại rẽ trái, ta tại cái kia nhỏ trên gò núi chờ ngươi, nhớ kỹ, tuyệt đối đừng giờ trò gian, không phải bằng hữu của ngươi liền muốn đi gặp Diêm Vương!"

Tô Hạo biểu lộ rất nghiêm túc, sau khi cúp điện thoại không nói tiếng nào đi lên phía trước, Mộ Yên sợ hần xảy ra chuyện, cố nén trên thân thể khó chịu đi theo.

"Tô Hạo, ngươi đừng xúc động, ta biết ngươi bây giờ rất gấp, nhưng là làm một cảnh sát, ta có cần phải nói cho ngươi chuyện này rất nguy hiểm."

Tô Hạo bỗng nhiên ngừng lại, quay đầu lạnh nhạt nói, "Vậy ngươi có thể đi trở về."

Mộ Yên một đôi mắt đẹp dần dần lạnh như băng xuống tới, kiêu nhân trên gương mặt hiện ra một tia kiên quyết, nàng chậm rãi đẩy ra Tô Hạo, cũng rút ra súng lục, "Đi theo ta đằng sau, không phải ta không có cách nào bảo hộ ngươi." Nói xong cũng không quay đầu lại đi.

Giờ khắc này Tô Hạo trong lòng đột nhiên rất sám thẹn, nhìn xem Mộ Yên kia mảnh mai mà dần dần từng bước đi đến bóng lưng, ánh mắt của hần không ngừng biến hóa.

Rất nhanh, hai người đến đào phạm chỉ địa phương, nơi này là một mảnh xanh hoá bãi cỏ, cách đó không xa có một cái cho người hóng mát tiểu đình, giờ phút này, hai tên nam tử ngay tại cái đình bên trong.

Khi nhìn thấy đào phạm chân nhân thời điểm Mộ Yên trong lòng hơi có chút giật mình, đào phạm đối chiếu phiên bên trên càng lộ ra tuổi trẻ, nếu như đặt ở trên đường cái, đoán chừng không có người sẽ nghĩ tới người trẻ tuổi này lại là một cái sát thủ chuyên nghiệp.

"Ta là phụ trách cái này vụ án cảnh sát, hiện tại ta lệnh cho ngươi buông ra con tin, chủ động thẳng thắn tội của ngươi, có lẽ còn có một tuyến sinh lộ."

Tô Hạo cười khò không thôi, cô nàng này vẫn là quá đơn thuần nha, không nói trước làm sát thủ chuyên nghiệp có thể hay không chủ động tự thú, liền là bình thường tiểu mao tặc, đoán chừng bị nàng như thế một đe dọa tự thú suy nghĩ tất cả đều bỏ đi.

Quả nhiên, đào phạm nghe xong cười lên ha ha, tay phải lại âm thầm phát lực, một khi hần hạ sát tâm, Hạo Tử lập tức liền sẽ mệnh tang hoàng tuyền!

"Đừng làm cười mĩ nữ của ta cảnh sát, xem ra ngươi rất không hiểu rõ chúng ta sát thủ một chuyện này nha." Nói đến đây đào phạm ánh mắt hung ác, cười lạnh nói, "Ta không có công phu tại cái này cùng ngươi đàm phán, Tô Hạo, đồ vật mang đến sao?"

Tô Hạo đi về phía trước hai bước, lấy ra đào phạm súng ngắn, "Đây là thứ ngươi muốn."

"Rất tốt, ngươi bây giờ đem nó ném qua đến, nhớ kỹ, đừng có đùa mảnh khõe, không phải ta không thể cam đoan bằng hữu của ngươi an toàn!"

"Tô Hạo, ngươi không thể cho hần!" Mộ Yên nói.

Nhưng Tô Hạo nhưng không có để ý đến nàng, rất thẳng thắn khẩu súng ném tới, "Hiện tại có thể thả người đi."

Đào phạm không có chút nào sốt ruột, chậm rãi nói, "Tô Hạo nha Tô Hạo, ta thật sự là quá đề cao ngươi, nói thật, ngươi quả thực là các ngươi Y Vương Khẩu bại hoại!"

"Là bại hoại cũng tốt, không phải bại hoại cũng được, mặc cho ngươi nói thế nào, cho câu thống khoái lời nói, thả hay là không thả người!"

"Thả đương nhiên thả" nam tử âm hiểm cười nói, "Bất kể nói thế nào các ngươi Y Vương Khẩu cùng chúng ta cũng là từng có hợp tác, mặt mũi này ta

còn là đến cho." Dừng một chút nam tử lại nói, "Xem ở người giúp ta trị thương phần thượng, về sau có cơ hội, ta sẽ nói cho người biết một chút liên quan tới Tô Thanh chuyện cũ."

Nói xong những này nam tử rất thẳng thắn buông ra Háo Tử, rất kỳ quái, hẳn vậy mà không có chút nào lo lắng Tô Hạo bọn người sẽ ở hẳn buông ra con tin sau hạ độc thủ.

Nghe tới Tô Thanh hai chữ này sau Tô Hạo sắc mặt trong nháy mắt hắc tới cực điểm, hẳn cơ hồ đồ hồng mắt mỗi chữ mỗi câu hỏi, "Chẳng lẽ người liền không sợ ta hiện tại giết người?"

Nam tử nhẹ nhõm nhún vai, thuận thế dưới mặt trên đất thương giấu ở trên thân, xem bộ dáng là không có giao chiến dự định, "Ta tại sao muốn sợ, ta nếu là chết rồi, người liền cái gì cũng không biết."

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Giả tạo hiện trường

Tại nam tử buông ra Háo Tử sau Mộ Yên vẫn tại âm thầm tìm cơ hội, thừa dịp nam tử cùng Háo Tử nói chuyện trời đất thời điểm, nàng bỗng nhiên giờ sừng lên.

"Ba!"

"Người! Người làm gì!"

Nhưng là rất đáng tiếc, Tô Hạo giống như đã sớm đoán được nàng sẽ làm như vậy, trong nháy mắt bắt lấy nàng cổ tay.

"Đề hân đi."

"Ha ha, cái này đúng nha." Nam tử cười lên ha ha, lại đem ánh mắt bỏ vào Mộ Yên trên thân, "Mỹ nữ cảnh sát, xem ra lần này người là bắt không được ta, bắt quá lời nói đi cũng phải nói lại, có thể bị người dạng này đại mỹ nữ bắt lấy cũng là vinh hạnh của ta, nhưng rất đáng tiếc, lần này không được, bài bai."

"Người liền định như thế đi rồi?" Tô Hạo đột nhiên lạnh giọng hỏi.

Nam tử giật mình, ngữ khí trở nên rất phẳng chậm, không mang theo một tia tình cảm, "Ta gọi Hạ Bằng Phi, người yên tâm, ta sẽ còn trở về tìm người."

Đi về phía trước hai bước nam tử lần nữa ngừng lại, đưa lưng về phía Tô Hạo đám người nói, "Chúng ta nghĩa giết tôn chỉ người cũng hẳn là biết, phạm là bị chúng ta xếp vào ám sát danh sách người, đều không phải là người tốt lành gì, lần này cũng giống như vậy, bắt quá rất đáng tiếc, nhiệm vụ bị ta làm thất bại, nhưng là người này, ta là nhất định phải giết!"

Câu nói sau cùng giống một thanh thiết chùy đồng dạng hung hăng nện ở Tô Hạo trong lòng, đối phương nói rất nhẹ chậm, nhưng lại rất có khí thế, Tô Hạo trong lòng minh bạch, cái kia phú thương nhi tử cứ việc trước mắt tránh thoát một kiếp, nhưng hẳn từ đầu đến cuối tránh không đến cuối cùng.

"Người có thể đi, không trải qua lưu lại cho ta một vật." Tô Hạo nói.

"Người muốn cái gì?"

"Áo khoác của người."

Hạ Bằng Phi ngẩn người, bỗng nhiên nở nụ cười, chậm rãi bỏ đi áo khoác của mình, "Tiểu tử người nghĩ vẫn rất chu đáo, được, cho người." Áo khoác cởi ném cho Tô Hạo, lại nói, "Lần này coi như ta thiếu người một cái nhân tình, ngày sau có cơ hội nhất định sẽ trả lại."

Tuyệt còn tại dưới, Hạ Bằng Phi cũng càng chạy xa xa, dần dần biến mất tại mênh mông trong màn đêm.

Mộ Yên khí thẳng đậm chân, thật vất vả có cơ hội bắt lấy tên hung thủ này, vậy mà liền bị hắn ngay dưới mắt trốn.

"Tô Hạo, người biết người đang làm cái gì sao? Hẳn nhưng là một cái tội ác tày trời người rất xấu, người cứ như vậy ở ngay trước mặt ta đem hắn thả đi rồi?"

Tô Hạo khòe miệng giật giật, đi thẳng tới Háo Từ trước mặt, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nhẹ giọng hỏi, "Người không sao chứ?"

Háo Từ liệt miệng, cười ngây ngô nói, "không có việc gì, một cây da lông đều không có roi, chính là người kia tiền thuốc men chúng ta không có đem tới tay."

Tô Hạo cũng không nhìn được cười, thở dài, "Những cái kia đều không trọng yếu, so với người, cho bao nhiêu tiền đều không đổi, đi, chúng ta về nhà."

Nhìn xem Tô Hạo cùng một người không có chuyện gì giống như Mộ Yên thật muốn đi lên một thương băng hắn, gấp hắn muốn đi lập tức ngăn cản đi lên, "Người biết cái này đào phạm đối ta trọng yếu bao nhiêu sao, người biết vì bắt hắn ta bỏ ra bao lớn vất vả sao, người liền không muốn nói chút gì?"

Tô Hạo cũng hóa, hắn mặc kệ cái gì đào phạm không đào phạm, hắn chỉ muốn cứu Háo Từ, khác hết thấy đều không có quan hệ gì với hắn.

"Một cảnh sát, nói như người vậy liền quá mức, vừa rồi người cũng ở tại chỗ, muốn bắt hắn người đại khái có thể đi bắt, bắt quá ta nghĩ, người hắn không có năng lực này."

"Người!" Mộ Yên nhất thời tìm không ra cái gì từ đến ứng đối, thân thể của mình lại như thế suy yếu, cùng đào phạm giao thủ một điểm phản thắng đều không có.

"Vậy người tối thiểu kéo sẽ thời gian đi, cục cảnh sát nhân mã bên trên đã đến, hắn khẳng định trốn không thoát."

"Ta lập lại lần nữa, phối hợp người phá án không phải trách nhiệm của ta, người không có quyền lực đối ta chỉ ba đạo bốn, còn có, cái kia phú thương nhi tử chưa chắc là người tốt lành gì, nếu là hắn chết quả thực là vì dân trừ hại."

"Dừng lại! Người đem nói chuyện rõ ràng, người là nói cảnh sát chúng ta tại bảo vệ người xấu sao?" Những này ngôn luận đơn giản để Mộ Yên rất là lửa giận, cảnh sát cái nghề nghiệp này là thần thánh, tại sao có thể mặc hắn như thế làm bẩn.

"Ly giải ra sao là người sự tình, dù sao hiện tại đào phạm đã đi, nếu như người không muốn chờ sẽ ở thuộc hạ của người trước mặt xấu mặt liền đi theo ta." Đơn giản quảng xuống câu nói này sau Tô Hạo mang theo Háo Từ cũng không quay đầu lại hướng cửa công viên đi đến.

Mộ Yên tại nguyên chỗ siết chặt nắm đấm trắng nhỏ nhắn, thế nhưng là nàng lại biết Tô Hạo nói có đạo lý, nếu như bị thuộc hạ biết đào phạm tại trước mắt mình chạy đi lời nói, vậy sau này mình còn thế nào ở cục cảnh sát công việc!

Nghĩ nghĩ, mặc dù rất không tình nguyện, nhưng nàng vẫn là đuổi theo đi lên.

Đội nàng đi vào cửa công viên thời điểm, Tô Hạo vừa vận ngồi vào chiếc kia giành được trong xe taxi, không đợi Mộ Yên kịp phản ứng, xe taxi đột nhiên khởi động, động cơ phát ra gầm lên giận dữ, đột nhiên hướng cách đó không xa một mặt tường đánh tới!

"Àm!"

Xe taxi phía trước cơ hồ đọng biến hình, Mộ Yên sắc mặt tái nhợt nhanh chân chạy tới, "Tô Hạo, Tô Hạo, người không sao chứ!"

Nửa ngày sau Tô Hạo từ đã biến hình cửa xe bên trong chui ra, trên mặt vậy mà treo mỉm cười.

"Đầu óc người có phải hay không có vấn đề, không biết dạng này rất nguy hiểm?" Mộ Yên cả giận nói.

Tô Hạo nhún vai, "Không làm như vậy làm sao đem hiện trường mô phỏng chân thực điểm, đừng nói nhảm, đem người thương cho ta."

Mộ Yên vô ý thức lui về sau hai bước, con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Tô Hạo, "Người muốn thương làm cái gì?"

Tô Hạo sững sờ, vô ý thức nói, "khẳng định là hữu dụng nha, người sẽ không sợ ta đối với người mở hắc thương a?"

"Hừ, cho người mười cái gan người cũng không dám." Ngoài miệng nói như vậy, Mộ Yên vẫn là đem thương giao cho Tô Hạo, ngay cả chính nàng đều có chút kỳ quái, vì sao lại vô ý thức chiều vào đối phương nói đi làm, mà lại trong lòng vậy mà không có một tia tâm tình mâu thuẫn.

"Các người lui về sau lui, không phải bị thương cũng đừng trách ta không có nhắc nhở." Tô Hạo vừa đánh mở ô tô bình xăng vừa nói.

"Làm trò gì, thần bí hề hề." Mộ Yên nhỏ giọng lầm bầm một câu, đi theo Háo Từ về sau đi đi.

Bình xăng mở ra, Tô Hạo đi đến khoảng cách xe taxi khoảng mười mét khoảng cách, chậm rãi giơ tay lên thương, khòe miệng mang theo nụ cười quái dị.

"Àm!"

"Oanh!"

Đạn công bằng bắn vào bình xăng, xe taxi lập tức bạo tạc bốc cháy, tại cái này yên tĩnh vùng ngoại thành trong công viên lộ ra rất chói tai.

Sau khi làm xong Tô Hạo lại cầm lấy Hạ Băng Phi lưu lại áo khoác, dẫn một điểm lửa, áo khoác bốc cháy lên, chờ đốt tới còn thừa lại nửa cái tay áo

thời điểm Tô Hạo dập tắt trên quần áo lửa, nhưng giờ phút này cả kiện áo khoác đã chỉ còn lại điểm điểm tấm vải.

"Giải quyết, các người có thể đến đây."

Mộ Yên đi tới xem xét kém chút không có bị tức chết, hảo hảo xe taxi hiện tại chính đốt lửa lớn rừng rực, đoán chừng là báo hồng.

"Người tốt nhất nói cho ta làm như vậy mục đích, không phải chiếc xe này tiền chỉ sợ cũng phải do người ra."

Tô Hạo cười nhạt một tiếng, ngón tay đánh cái chỉ vàng, "Từ giờ trở đi, hung thủ liên không tại nhân thế, đoán chừng ngày mai tin tức đầu đề liên nên là hung thủ chống lệnh bắt lái xe chạy trốn, ngoài ý muốn xung đột nhau hải cốt không còn."

Mộ Yên minh bạch, trách không được hấn muốn hạ Hạ Bằng Phi áo khoác, nguyên lai đã sớm nghĩ kỹ giúp thế nào mình tròn cục, nghĩ đến cái này Mộ Yên trong lòng trào lên một tia âm áp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Hồi ức

Không đúng! Rõ ràng là hấn thả đi hung thủ mới đúng! Mình dựa vào cái gì muốn cảm kích hấn?

"Hừ, trò vật, người cho rằng người giả tạo một cái giả hiện trường liền có thể giấu diếm được những cảnh sát kia rồi? Còn có, coi như hung thủ thật trong xe, kia tối thiểu cũng sẽ lưu lại một chút xương vỡ đi, chẳng lẽ người liền muốn dùng một kiện bị đốt không còn hình dáng áo khoác hồ lộng qua?"

Tô Hạo chép miệng, một bộ không quan trọng dáng vẻ, "Đây là người sự tình, ta liền giúp người đến nơi này, còn lại chính người nghĩ biện pháp."

"Người!" Mộ Yên vừa tức vừa hận, người này làm sao như thế ghê tởm, làm một đồng loạn sạp hàng kết quả là còn phải mình đi thu thập!

Nói không nói vài câu, nơi xa liền truyền đến một trận tiếng còi cảnh sát, từ lóe ra đèn báo hiệu đến xem, người tới còn không ít.

"Được, người đến của các người, dù sao hiện trường ta là cho người làm xong, về phần làm sao nói với bọn hấn đó là người sự tình."

Tô Hạo mang theo Háo Từ hơi hướng bên cạnh đi đi, hai người tựa ở trên tường phun khói lên, đối với những cảnh sát này hấn cũng không phải là rất muốn đối mặt, đặc biệt là cái kia gọi Vương Tuyên Bản người.

"Tiểu Yên, Tiểu Yên người không sao chứ, có hay không làm bị thương chỗ nào, nhanh để cho ta nhìn xem."

Quả nhiên, dẫn đội tới chính là Vương Tuyên Bản, này lại hấn chính một bộ mười phần quan tâm bộ dáng vây quanh Mộ Yên trái xem phải xem, nhìn dạng như vậy, nếu như Mộ Yên thụ một điểm tổn thương hấn đều có thể đau lòng chết.

"Phi!" Háo Từ hướng trên mặt đất nhỏ bãi nước bọt, trên mặt tất cả đều là bất mãn, "Hạo ca, người này thật là buồn nôn, đơn giản không muốn mặt, rõ ràng chính là hướng về phía Mộ cảnh sát mỹ mạo đi."

Tô Hạo khước miệng ngậm lấy điều thuốc, con mắt luôn luôn không dễ dàng hướng bên kia đi nghiêng mắt nhìn, nhìn Mộ Yên bị Vương Tuyên Bản quần lấy, trong lòng sẽ có một cỗ rất khó chịu cảm giác. "Theo ta thấy, tiểu tử này không chỉ là thêm nhỏ dài mỹ mạo đi."

Háo Từ gãi đầu một cái, không hiểu hỏi, "Cái kia còn có cái gì nguyên nhân?"

Tô Hạo không có trả lời, chỉ là hít một hơi thật dài khói, trong lòng của hấn có một nỗi nghi hoặc, hoặc là nói là một cái suy đoán, Mộ Yên tuổi còn trẻ liền có thể tại thị cục công an nhậm chức, hơn nữa còn có không thấp quan hàm, vậy cũng chỉ có hai loại tình huống, hoặc là có bối cảnh, hoặc là có rất mạnh thực lực, bất quá cái trước khả năng càng lớn, chắc hấn đây cũng là Vương Tuyên Bản như thế ăn cần nguyên nhân đi.

"Hạo ca, người nói chúng ta làm sao trở về, nơi này quanh quẩn như vậy, lại không có xe taxi, hướng hồ. ."

"Hướng hồ cái gì?" Tô Hạo quay đầu hỏi.

Háo Từ khước miệng giật giật, thấp giọng nói, "Hướng hồ chúng ta trong tay không có nhiều tiền, từ cái này đến phòng khám bệnh ngồi cho thuê phải hao phí rất nhiều tiền. . ." Háo Từ thanh âm càng ngày càng thấp, đầu cũng dần dần rũ xuống, giống một cái làm chuyện sai lầm bé trai, "Hạo ca, nếu không

chúng ta đi trở về đi?" Háo Tử đột nhiên ngẩng đầu lên nói, một đôi mắt to rất sáng.

Tô Hạo đầu tiên là sững sờ, lập tức cái mũi mũi như, nước mắt kém chút không có xuống tới, Háo Tử đi theo mình không ít chịu tội, một điểm ngày tốt lành đều không có vượt qua, từ cái này đến phòng khám bệnh chỉ ít mười lăm dặm đường, hẳn vì tiết kiệm một chút tiền xe không tiếc đạp tuyết đi trở về đi. . .

"Hô!" Tô Hạo thở phào, trên mặt cổ nặn ra vẻ tươi cười, vỗ vỗ Háo Tử bả vai, "Yên tâm, ta ngồi xe trở về, mà lại một phen tiền đều không cần hoa."

Háo Tử miệng ngáp ngừng muốn nói cái gì, nhưng nhìn Tô Hạo đã tính trước đáng về hẳn lại đem lời vừa tới miệng nuốt xuống, mấy năm này vẫn luôn là như thế tới, chỉ cần có Tô Hạo tại, trong lòng của hẳn liền sẽ có cảm giác an toàn.

Một lát sau, Mộ Yên đi tới, sắc mặt không tốt lắm, nhìn ra được nàng đã rất mệt mỏi. "Tô Hạo, còn phải làm phiền người tiền ta về nhà nhà."

"Sự tình giải quyết xong rồi?"

Mộ Yên nhẹ gật đầu, quay người hướng Maserati xe đi.

"Đưa người có thể, nhưng ta cái này huynh đệ làm sao bây giờ, cũng không thể để hẳn tự trả tiền trở về đi?"

Mộ Yên cũng không quay đầu lại nói, "ta đã sớm sắp xếp xong xuôi, đợi lát nữa sẽ có xe cảnh sát tiễn hẳn trở về."

"Ha ha, cô nàng này!" Tô Hạo sờ lên cằm cười, Mộ Yên cách làm để hẳn rất hài lòng, tối thiểu nói rất người thời nay tình.

"Hạo ca, vậy người mau đi đi, không cần lo lắng cho ta." Háo Tử nói.

"Được, vậy ta đi trước, sau khi trở về lại nói."

Chờ Tô Hạo đi vào trước xe lúc Mộ Yên đã ngồi vào chỗ ngồi kế tài xế, bận rộn lâu như vậy, mái tóc của nàng có chút lộn xộn, nhưng không giảm chút nào trên thân loại kia rất có dụ hoặc mỹ lực.

Ngồi vào trong xe sau Tô Hạo nổ máy xe, đang chuẩn bị đi đâu Vương Tuyền Bản chạy tới, Mộ Yên rất không tình nguyện buông xuống tay lái phụ của sổ xe, "Vương cảnh quan, có chuyện gì hôm nào lại nói, ta hiện tại rất mệt mỏi, mời tôn trọng một chút ta, được không?"

Vương Tuyền Bản hung tợn trừng Tô Hạo một chút, đại khái là nghĩ Tô Hạo cướp đi hẳn cơ hội trở ngại Mộ Yên ở đây hẳn không tiện phát tác, trên mặt còn phải chất đông tiểu dung, "Tiểu Yên, tuyết này hạ quá lớn, trên đường chạy không an toàn, mà lại kỹ thuật lái xe của người này dựa vào không đáng tin cậy còn chưa nhất định, không bằng ta đưa người trở về đi."

"Chẳng lẽ kỹ thuật lái xe của người liền nhất định đáng tin cậy sao?" Mộ Yên lạnh lùng hỏi.

"Ta. . ." Vương Tuyền Bản nhất thời nghẹn lời, hẳn không nghĩ tới Mộ Yên có thể như vậy xem thường hẳn.

"Tô Hạo, lái xe." Mộ Yên cũng lười lại đi nói chuyện, hướng về phía Tô Hạo nhẹ nói một câu.

"Được rồi!" Nhìn xem Vương Tuyền Bản bị sập cửa vào mặt Tô Hạo trong lòng thật cao hứng, trước khi đi vẫn không quên lửa cháy đổ thêm dầu một phen, "Vương cảnh quan, cảm ơn người hảo ý, đáng tiếc người ta Mộ cảnh sát chính là tin tưởng ta, đây cũng là chuyện không có cách nào khác, loại này đương lái xe việc cực cũng không nhọc đến phiền Vương Đại cảnh sát ha!"

Maserati xe con như một làn khói chạy ra ngoài, chỉ để lại đứng tại chỗ mất đồ Vương Tuyền Bản.

"Đội trưởng, vừa rồi Mộ cảnh sát thời điểm ra đi an bài chúng ta đưa người trở về, người nhìn. . ."

"Đưa cái rắm! Đưa trở về không cần tiền xăng sao? Số tiền này người ra?" Vương Tuyền Bản đang lo nổi giận trong bụng không có địa phương phát đầu, vừa vặn cái này không may cảnh sát đụng vào.

"Thế nhưng là người này là đưa Mộ cảnh sát trở về người kia bằng hữu, mà lại việc này lại là Mộ cảnh sát tự mình an bài, nếu như không đưa, chúng ta. . ."

"Chờ một chút!" Vương Tuyền Bản nhãn tình sáng lên, nghiêng người hỏi, "Người nói người này là Tô Hạo bằng hữu?"

"Đúng thế."

Nghe nói như thế Vương Tuyền Bản con mắt đi lòng vòng, không biết đang đánh cái gì chủ ý xấu, trong âm quái khí nói, "Nếu là Tô Hạo bằng hữu kia nhất định phải đưa, bất quá, ta cần ở trên người hẳn già một vật."

"Thứ gì?"

Vương Tuyền Bản chỉ chỉ lỗ tai, người kia lập tức minh bạch, "Vâng, ta cái này đi an bài."

Đội thủ hạ đi xa sau Vương Tuyền Bân khoe miệng lộ ra nụ cười quỷ quyệt, nhẹ nhàng nâng đỡ mắt kiếng gọng vàng, "Tô Hạo nha Tô Hạo nha, đã ngại dám cùng ta đoạt nữ nhân, vậy cũng đừng trách ta đem ngươi đưa đến Diêm Vương điện!"

...

Xe con vững vàng hành sử trên đường, hai người đều không nói gì, Tô Hạo đành phải mở ra xe tải âm nhạc làm dịu xấu hổ.

Sau một lúc lâu, Mộ Yên đột nhiên mở miệng nói, "Ngươi tin được ta sao?"

Tô Hạo trầm tư một chút, không sai, xác thực trầm tư một chút mới nói, "Tin được."

"Vậy thì tốt, ta muốn hỏi ngươi một vấn đề, vì cái gì hôm nay Hạ Bằng Phi nhắc lên Tô Thanh cái tên này lúc ngươi sẽ có lớn như vậy phản ứng, thậm chí trực tiếp liền thả đi hần, chẳng lẽ ngươi không muốn nói chút gì?"

"Kít!"

Ô tô thắng gấp ngừng lại, may mắn Mộ Yên đeo dây nịt an toàn, không phải cả người liền bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Chiếm tiện nghi

"Xem ra ta nghĩ không sai, cái này Tô Thanh quả nhiên cùng ngươi có quan hệ, mà lại đối ngươi rất trọng yếu, đúng không?" Nhìn thấy Tô Hạo phản ứng sau Mộ Yên liền biết chính mình suy đoán không sai, lập tức ngữ khí cũng biến thành băng lãnh, trực giác nói cho nàng Tô Hạo tuyệt đối không đơn giản!

Tô Hạo cũng không có trước tiên trả lời vấn đề của đối phương, trước chậm rãi khởi động ô tô, Maserati lần nữa chạy được.

"Ngươi nói không sai, người kia đối ta rất trọng yếu, thậm chí nói không có hần liền không có hiện tại ta."

Mộ Yên có chút điều chỉnh một chút mình tư thế ngồi, chuẩn bị tiếp tục nghe Tô Hạo nói tiếp.

"Hô!" Một tiếng trùng điệp thờ dài phun ra Tô Hạo trong lòng vô tận vẻ u sầu, sắc mặt của hần chậm rãi âm trầm xuống, nắm tay lái tay cũng tại ần ần run rẩy.

"Cha mẹ của ta đều là bác sĩ, tại ta lúc nhỏ, mặc dù trong nhà không có nhiều tiền, nhưng người một nhà thời gian qua cũng là rất hạnh phúc, phụ thân cùng mẫu thân có rất cao y đức, cũng bởi vậy thu hoạch đám người tôn kính."

Ngừng một chút Tô Hạo lại nói, "Tại ta mười lăm tuổi năm đó, phụ mẫu đột nhiên rời đi, từ đây không còn có tin tức, qua nhiều năm như vậy ta một mực tại tìm kiếm bọn hần, cho dù là kết quả xấu nhất ta cũng muốn đi tìm kiếm, ta không tin hai cái người sống sờ sờ liền có thể vô duyên vô cớ từ nơi này trên thế giới biến mất."

"Nhưng là ta thất bại, qua nhiều năm như thế vẫn là không hề có một chút tin tức nào, cho tới hôm nay, mới lại một lần nữa dấy lên ta hi vọng."

"Hạ Bằng Phi trong miệng Tô Thanh chính là của ngươi phụ thân đi, cho nên ngươi mới có thể thả hần đi, hi vọng có thể từ trong miệng hần biết được một chút phụ thân tin tức."

Tô Hạo nhẹ gật đầu liền cũng không tiếp tục chịu nói chuyện, có lẽ là tại đồng tình, cũng có lẽ là tại áy náy, Mộ Yên cũng không hỏi gì nữa.

Một đường im lặng, cuối cùng xe con vững vàng đứng tại Mộ Yên trước biệt thự.

"Đến." Tô Hạo đem xe tắt máy, còi xuống dây an toàn.

"Hôm nay, rất xin lỗi, ta một lòng chỉ nghĩ đến bắt lấy Hạ Bằng Phi, không có cân nhắc cảm thụ của ngươi, ta xin lỗi ngươi." Mộ Yên nói khẽ.

Tô Hạo cười, thuận thế mở cửa xe ra, "Không có việc gì, ta đều quen thuộc, lại nói ngươi cũng không sai, dù sao ngươi là cảnh sát nha."

"Ngươi có thể nói như vậy ta an tâm, cảm tạ ngươi đưa ta trở về, hiện tại đã rất muộn, đoán chừng sẽ rất khó đánh tới xe, như vậy đi, ngươi lái xe của ta"

trở về, lúc nào có rảnh rồi trả lại cho ta."

Tô Hạo cũng không có cự tuyệt, bởi vì Mộ Yên nói là sự thật, cái giờ này muốn đi đón xe quả thật có chút độ khó.

"Người liên không sợ ta đến xe của người nha, xe này nhưng đáng giá không ít tiền đâu." Tô Hạo cười giỡn nói.

Mộ Yên bị hấn chọc cười, giọng nói nhẹ nhàng, "Nếu quả như thật là như thế này, đó chỉ có thể nói ta nhìn sai rồi. Tốt, thời gian không còn sớm, người mau trở về đi thôi." Nói Mộ Yên xuống xe.

"Đợi một chút."

Tô Hạo đi vào Mộ Yên trước người, nhìn một chút đối phương hai ngọn núi, kim lòng không được nuốt ngum nước miếng.

"Còn có chuyện gì sao?"

Tô Hạo sờ lấy cái mũi cười cười, đột nhiên hướng về phía trước một cái bước xa, ôm một cái Mộ Yên, tay phải thuận thế vén lên đối phương đồng phục cảnh sát, tựa như một đầu trượt rần đồng dạng cách nội y chui vào.

"Ê. . ."

Tay này sờ một cái đi vào Tô Hạo nhìn không được hít vào ngum khí lạnh, Mộ Yên làn da quá tơ lụa, mặc dù cách nội y, nhưng này loại xúc cảm vẫn là để người nhìn mà than thở!

Mộ Yên vào thời khắc ấy ngây ngẩn cả người, thậm chí đều quên đi đẩy ra Tô Hạo, từ nhỏ đến lớn cơ hồ có thể nói nàng vẫn luôn là nuông chiều từ bé, chưa từng có một cái nam nhân như thế tiếp xúc qua nàng, hôm nay lại bị Tô Hạo chiếm tiện nghi lớn như vậy!

"Ba!"

Một cái vang dội cái tát hung hăng đánh vào Tô Hạo trên mặt, Mộ Yên tức đến run rẩy cả người, một đôi mắt đẹp bên trong mang theo điểm điểm ủy khuất nước mắt, "Tô Hạo, người hỗn đản!"

Tô Hạo bình tĩnh sờ sờ mặt, phảng phất đã sớm đoán được sẽ có dạng này hạ tràng, không có chút nào sinh khí ý tứ, bắt quá tay phải nhưng như cũ không có rút ra.

"Ài, đầu năm nay, làm việc tốt quả nhiên không có hảo báo a." Đang khi nói chuyện Tô Hạo tay phải đột nhiên vuron ra, cách Mộ Yên nội y tại trên bụng của nàng nhẹ nhàng vuốt vuốt, nghiêm nhiên một bộ tiếp tục chiếm tiện nghi đáng về.

Mộ Yên phản ứng lại, vô ý thức nghĩ đẩy đối phương ra, cũng không biết thế nào, ngay tại Tô Hạo tay vuốt ve bụng dưới thời điểm, một cổ ấm áp từ trong bàn tay của hấn truyền đến, nhắc tới cũng kỳ, kia cổ ấm áp tựa như có sinh mệnh, trực tiếp chui vào trong thân thể, nguyên bản bụng dưới ở giữa cảm giác đau đớn lập tức liền biến mất.

Cái này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

"Ủm. . ."

Đau đớn trên thân thể tra tấn Mộ Yên mấy tháng lâu, bây giờ nàng tựa như đang hưởng thụ một lần cực phẩm xoa bóp, không chỉ có cảm giác đau đớn biến mất, cả người đều cảm thấy tràn đầy sức sống.

"Ngọa tào." Tô Hạo trong lòng âm thầm giật mình, cô nàng này làm sao còn hưởng thụ đi lên, được rồi, tranh thủ thời gian xong việc chuẩn bị, nơi đây không nên ở lâu.

Một lát sau, Mộ Yên còn đắm chìm trong loại kia trong sáng khoái, Tô Hạo rất thẳng thắn nắm tay rút ra, "Được rồi, người sau khi trở về nghỉ ngơi thật tốt, trong khoảng thời gian này chú ý cái lấy lạnh, một tuần tả hữu thân thể của người liên tốt."

"A...!"

Nghe nói như thế Mộ Yên mới phản ứng được, vô ý thức lui về sau hai bước, nhớ tới vừa rồi phản ứng của mình chính là một trận thẹn thùng, ngoài ra còn có sấm thẹn, nguyên lai hấn là đang giúp mình chữa bệnh. . .

"Cám. . . cảm ơn người. . ." Dù sao không cùng nam nhân tiếp xúc qua, bây giờ bị Tô Hạo chiếm đại tiện nghi, tuy nói không phải cố ý, nhưng dù sao đều phát sinh, Mộ Yên nhất thời bán hội còn không có cách nào tiếp nhận.

"Lời khách khí liền miễn đi, người đừng coi ta là thành sắc lang là được." Chẳng biết lúc nào Tô Hạo trên trán thấm ra rất nhiều mồ hôi, giờ phút này phía ngoài nhiệt độ thấp như vậy, hiển nhiên không phải nóng.

Mộ Yên cũng xem ở trong mắt, trong lòng càng thêm áy náy, nhưng nàng vẫn còn có chút không rõ, vừa rồi Tô Hạo đến cùng là thế nào giúp nàng tiêu trừ những cái kia cảm giác đau đớn.

"Tô Hạo, ta có thể hỏi ngươi một chuyện không?" Mộ Yên ngẩng đầu lên nói, gió lạnh thổi phật lấy mái tóc của nàng, nhưng cũng cho nàng tăng thêm mấy phần khác đẹp.

Tô Hạo cười, hẳn sao có thể không biết trong lòng đối phương đang suy nghĩ gì, nói thẳng, "Người thân thể không thể rời đi khí, tỉ như ngươi hô hấp đường khí các loại, nếu như ta không có đoán sai, ngươi trong khoảng thời gian này thường xuyên thức đêm, ăn cơm cũng không có quy luật, dẫn đến thân thể càng ngày càng suy yếu."

Thở phào Tô Hạo lại nói, "Ta đã sớm nói, ngươi bệnh này nói lớn không lớn, nhưng nói nhỏ cũng không nhỏ, may mắn ngươi gặp ta, không phải lại kéo cái non nửa năm, khẳng định sẽ rơi xuống di chứng."

Mộ Yên trầm tư một chút, hỏi, "Thế nhưng là ngươi nói khí ta còn là không rõ, có thể nói kỹ càng điểm sao?"

"Không rõ là được rồi, lại thế nào nói với ngươi ngươi cũng không có khả năng minh bạch, đi, ta cần phải trở về, ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Vừa rời cho Mộ Yên kia một phen gầy vò hao phí Tô Hạo không ít thể lực, bất quá có thể trị hết bệnh của nàng làm gì đều đáng giá.

"Trên đường lái xe chậm một chút, chú ý an toàn."

Tô Hạo chậm rãi quay cửa xe xuống, một mặt vô lại tiêu dung, gây Mộ Yên vừa mới tích lũy lên hảo cảm trong nháy mắt biến mất, "Ta có thể hiểu được vì ngươi đây là tại quan tâm ta sao?"

"Phi!" Nhìn xem Tô Hạo bộ dáng kia Mộ Yên liền một trận buồn nôn, trợn nhìn một cái miệt thị ánh mắt quay người đi vào biệt thự.

"Hắc! Cô nàng này thật là có tính tình."

Một trận tiếng động cơ về sau, Maserati tổng giám đốc lấy bắn ra cát bước phương thức xông ra Long Hồ Ngự Cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Gọi đến

Trạm Hải Thị cục công an, cả tòa ký túc xá cơ hồ đều đã âm thầm xuống, duy chỉ có lầu ba bên phải nhất kia phiên cửa sổ vẫn sáng ánh đèn.

Xem hết cái cuối cùng văn kiện Vương Tuyên Bân chậm rãi tháo xuống kính mắt, hơi có vẻ mệt mỏi, trước mặt hắn đứng đấy một cảnh sát trẻ tuổi.

"Chủ nhiệm, đã rất muộn, ngươi về sớm một chút nghỉ ngơi đi, dù sao vụ án này nhất thời bán hội cũng không nhìn xong."

"Không nhìn xong. . ." Vương Tuyên Bân nhỏ giọng lầm bầm đứng lên, ánh mắt rơi vào cửa ban công bên trên, một trương bắt mắt mình bài chính treo ở nơi đó: Chủ nhiệm văn phòng.

"Tiểu Trương, ngươi nói Mộ Yên tại sao muốn thả đi đã tới tay hung thủ, ta suy nghĩ thật lâu, nhưng thủy chung nghĩ không ra một hợp lý lý do, đến, ngươi giúp ta phân tích phân tích."

Cái này nhưng làm cảnh sát trẻ tuổi dọa sợ, tự mình thả đi hung phạm thể nhưng là đại tội, hắn nào dám suy đoán lung tung cái gì.

"Vương chủ nhiệm, ngươi cũng đừng làm khó ta, ta nào có lớn như vậy năng lực, lại nói, Mộ cảnh sát làm sao lại thả đi hung thủ, nàng ngay cả năm mạng cũng nhớ lấy làm sao đem hung thủ tróc nã quy án đâu."

"Nói như vậy ngươi là tin tưởng hung thủ không phải Mộ Yên thả đi đúng không?" Vương Tuyên Bân quay đầu không nhanh không chậm hỏi.

Cảnh sát trẻ tuổi đáy lòng đột nhiên dâng lên một cỗ ý lạnh, biết mình địa vị hèn mọn, nếu như không thuận lãnh đạo ý tứ đi khẳng định không có kết cục tốt, liền sửa lời nói, "Ngược lại không cùng thế, Mộ cảnh sát vẫn là có hiềm nghi, bất quá chủ nhiệm, ta còn là tin tưởng Mộ cảnh sát là trong sạch."

Vương Tuyên Bân nghe xong liền không nói thêm gì nữa, nhìn chằm chằm trong văn phòng một chậu hoa cảnh nhìn một hồi thật lâu, trong văn phòng bầu không khí trong nháy mắt nặng nề xuống tới.

"Ta cũng tin tưởng Mộ cảnh sát là trong sạch, nhưng chưa chắc có ngoài hai người cũng trong sạch!" Nhớ tới Tô Hạo Vương Tuyên Bân trong lòng chính

là nổi giận trong bụng, thậm chí coi Tô Hạo là thành tình địch của hắn.

"Chủ nhiệm, người nói là hai người kia thả đi đào phạm?"

"Hừ, sự tình không có tra rõ ràng trước đó, hai người bọn họ chính là hiềm nghi lớn nhất người, trong khoảng thời gian này nhất định phải nghiêm mật giám thị hành tung của bọn hắn, có cái gì tình huống lập tức hướng ta báo cáo!"

Cảnh sát trẻ tuổi nhẹ gật đầu, đạo, "Yên tâm đi chủ nhiệm, chúng ta người đã sớm để mắt tới bọn hắn, nếu như hai người bọn họ thật cùng đào phạm là cùng một bọn, vậy khẳng định chạy không được."

Vương Tuyên Bản khoe miệng chậm rãi lộ ra nụ cười quỷ dị, lượn quanh một vòng ngồi về trên ghế, "Máy nghe trộm sắp xếp gọn sao?"

"Sắp xếp gọn, hết thầy dựa theo chỉ thị của người, chứa vào cái kia gọi Háo Tử trên thân người, ta đã phái người hai mươi bốn giờ giám thị bọn hắn nói chuyện, có cái gì tình huống sẽ trước tiên báo cáo nhanh cho người."

"Ừm, làm không tệ." Có máy nghe trộm, liền có thể tìm ra Tô Hạo trên người bí mật, chỉ cần để Vương Tuyên Bản bắt lấy một điểm nhỏ tay cầm, hắn khẳng định hết bên trong Tô Hạo. "Đúng rồi, người ngày mai đem kia hai người gọi đến cục cảnh sát, ta sẽ phải sẽ bọn hắn, nhìn xem có cái gì manh mối."

"Vậy chúng ta dùng cái gì lý do đâu?"

Vương Tuyên Bản sắc mặt phát lạnh, cả giận nói, "Người nói cái gì lý do, để cho bọn họ tới làm ghi chép được rồi đi, làm sao đầu như vậy đầu óc chậm chạp đâu!"

"Chủ nhiệm dạy phải." Cảnh sát trẻ tuổi cúi đầu nói, "Bất quá chuyện này làm sao đối cục thành phố bộ tuyên truyền nói, dù sao hung thủ tại chúng ta ngay dưới mắt tròn."

Vương Tuyên Bản thật sâu thờ dài, nhìn ngoài cửa sổ màn đêm nói, "nói thế nào chính các người nhìn xem xử lý, ta liền một cái yêu cầu, phải tất yếu cam đoan Mộ Yên trong sạch, ta không hi vọng thấy được nàng bởi vì chuyện này mà ném đi tiền đồ."

Vương Tuyên Bản trong lòng rất rõ ràng, cho dù thật sự là Mộ Yên thả đi hung thủ, nàng cũng sẽ không phải chịu xử phạt, dù sao Mộ Yên có phụ thân là Trại Hải Thị Phó thị trưởng, huống chi mình làm như vậy còn có thể đưa đối phương một cái nhân tình, đây chính là cùng Mộ Yên rút ngắn quan hệ cơ hội tốt.

...

Trại Hải Thị vùng ngoại thành, khoảng cách núi xanh công viên chỗ không xa, tại tĩnh mịch trong màn đêm, nhất lượng vết đã xa chậm rãi lái tới cũng dừng lại, cùng chung quanh trống trải trắng cánh lộ ra không hợp nhau.

Ngay tại xe vết đã dừng lại không lâu, từ bên cạnh một mảnh rừng cỏ bên trong nhảy lên ra một bóng người, "Suru" một chút chui vào trong chiếc xe kia, xe vết đã lập tức lái đi, toàn bộ quá trình không đủ ba phút.

"Bằng bay, nhanh để cho ta nhìn xem thương thế của người, kiên trì một chút, chờ đến địa phương an toàn liền sẽ cho người giải phẫu."

Hạ Bằng Phi ngồi bên cạnh một vốc người nóng bỏng mặc áo da màu đen nữ tử, giờ phút này chính một mặt lo lắng xem xét Hạ Bằng Phi vết thương, nhìn ra hai người quan hệ không tầm thường.

"Lạnh, không cần lo lắng, thương thế của ta không có việc gì."

"Còn nói không có việc gì đâu, tổn thương nặng như vậy lại kéo lâu như vậy, vết thương khẳng định mục nát, nếu là lại không xử lý hậu quả khó mà lường được."

"Ha ha." Hạ Bằng Phi cười khan hai tiếng, không có chút nào vì mình vết thương lo lắng, hắn quay đầu nhìn thoáng qua bên cạnh ngay tại lo lắng cho hắn lạnh, nhẹ nhàng vuốt ve đối phương mái tóc, giống như là đang lăm bằm lăm bầu nói, "nếu như ngay cả Y Vương Khẩu người xử lý qua vết thương còn có thể chuyển biến xấu, vậy ta chính là chết cũng không có gì có thể nói."

"Cái gì!" Lạnh biểu lộ ngưng tụ, khẽ cắn mấy lần bờ môi, thử hỏi nói, "người nói là Y Vương Khẩu người giúp người xử lý vết thương? Bọn hắn không phải không dễ dàng rời núi sao, lại nói, Trại Hải Thị tại sao có thể có Y Vương Khẩu người đâu?"

"Người một hơi hỏi nhiều như vậy vấn đề để cho ta trả lời thế nào." Hạ Bằng Phi giọng nói nhẹ nhàng đạo, trong lòng của hắn kim nén nghi hoặc, ần ần cảm giác được Tô Hạo cùng khác Y Vương Khẩu người không giống.

"Ta là tại quan tâm người, mặc dù chúng ta cùng Y Vương Khẩu từng có hợp tác, nhưng đây đều là cơ mật tối cao, huống chi Y Vương Khẩu người mỗi lần xuất hiện đều thuyết minh phát sinh rất tồi tệ sự tình, người hẳn là so ta hiểu những thứ này." Lạnh nghiêm mật nói, trước mắt Hạ Bằng Phi chính là nàng cả đời phước, nếu như hắn có bất kỳ sơ xuất đối hắn lại nói đều là đã kích trí mạng!

Hạ Bằng Phi quay đầu thân thiết nhìn xem nữ nhân bên cạnh, trên mặt mang nụ cười ngọt ngào, lăm sát thủ nhiều năm như vậy, chỉ có cùng lạnh cùng một chỗ lúc mới có thể thể nghiệm đến người bình thường an ổn.

"Cười cười cười, liền biết cười!" Lạnh mân mê miệng nhỏ đôi bàn tay trắng như phấn đánh đối phương một chút, đương cả giận nói, "Người không muốn nói được rồi, sau khi trở về đi Hạ thúc nơi đó báo cáo đi!"

"Thế nào, tức giận?" Hạ Bằng Phi cười nói.

"Hừ, ta người này liền không thích bức người, đã người không muốn nói vậy ta liền không hỏi."

Hạ Bằng Phi điều chỉnh một chút tư thế ngồi, mặc dù vết thương bị Tô Hạo xử lý qua, nhưng vẫn là phải cẩn thận.

"Nơi này không an toàn, chờ trở lại tổ chức sau ta sẽ hướng người cùng phụ thân hoàn hoàn chỉnh chỉnh báo cáo chuyện này."

Lạnh cũng chỉ là làm bộ sinh khí một chút, nghe đối phương nói như vậy liền mềm hạ tâm, khẽ gật đầu một cái, dựa vào tại Hạ Bằng Phi trong ngực.

...

Ngày kế tiếp sáng sớm hai tên cảnh sát liền vọt tới Tô Hạo chỗ khám bệnh, đem Tô Hạo cùng Háo Từ gọi đến đến cục cảnh sát.

"Hắt xì!"

Maserati dừng ở cục cảnh sát trước cửa, Tô Hạo vừa xuống xe liền hắt hơi một cái, bên kia Háo Từ vẫn là một mặt buồn ngủ mông lung, "Hạo ca, chúng ta lại không phạm chuyện gì, sáng sớm đem hai ta bắt tới đây làm gì."

Cảnh sát bên cạnh nghe nói như thế vội vàng nói, "Chúng ta không có bắt các người, là gọi đến, hai người đều là tối hôm qua vụ án phát sinh ở đây người, chúng ta có một số việc nghi hỏi thăm một chút, còn xin phối hợp."

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Mộ Yên phần nộ

Háo Từ không vui, hét lên, "Nghi hỏi thăm tối hôm qua làm sao không tại chỗ hỏi thăm, sáng sớm ngay cả cái tốt cảm giác đều không cho ngủ!"

Cảnh sát mím môi một cái, ngữ khí trở nên không hữu hảo, "Ha ha, xảy ra lớn như vậy bản án các người còn muốn ngủ cảm giác? Tâm quá lớn đi."

Háo Từ còn muốn nói gì nữa, nhưng là bị Tô Hạo ngăn cản, đến đều tới, dù sao cũng phải làm chút gì đi.

"Để chúng ta phối hợp có thể, nhưng là ta phải biết tiên tri phối hợp ai, ta cũng không muốn vô duyên vô cớ bị người làm vũ khí sử dụng."

"Ta cũng không gạt các người, là chúng ta Vương chủ nhiệm gọi các người tới, đi, nói nhảm đừng nói nữa, cùng ta đi vào đi, Vương chủ nhiệm ở văn phòng chờ các người đâu."

Nói xong, cảnh sát dẫn đầu đi vào cục cảnh sát.

Háo Từ gãi đầu một cái, hần căn bản không biết cái gì Vương chủ nhiệm, nhìn xem Tô Hạo hỏi, "Hạo ca, cái này Vương chủ nhiệm là ai vậy, chúng ta quen biết sao?"

"Nhận biết, đương nhiên nhận biết!" Tô Hạo lớn tiếng nói, trong lòng của hắn rất rõ ràng, chỉ sợ cái này Vương chủ nhiệm tám chín phần mười chính là cái kia truy cầu Mộ Yên Vương cảnh quan đi.

"Háo Từ, đợi lát nữa sau khi đi vào người cái gì cũng không cần nói, hiểu chưa?"

"Ta nghe người."

Hai người đơn giản an bài một chút, liền song song đi vào cục cảnh sát.

Đi theo tên kia dẫn đường cảnh sát đi vào lầu ba cái nào đó trước phòng làm việc, người kia gõ cửa một cái, một lát sau bên trong truyền ra một cái thanh âm quen thuộc.

"Chủ nhiệm, người muốn người ta cho mang đến."

Quả nhiên không ngoài sở liệu, sau bàn công tác người đang ngồi chính là Vương Tuyền Bản, như thế để Tô Hạo có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới con hàng này vẫn là cái chủ nhiệm.

Vương Tuyền Bản chính vui đầu nhìn xem cái gì văn kiện, cũng không ngẩng đầu lên nói, "Được, người đi làm việc trước đi."

"Vâng."

Đem dưới tay chỉ sau khi đi Vương Tuyền Bản liền không nói bảo, giống như trực tiếp không để mắt đến trong phòng còn có hai người, bầu không khí lập tức lúng túng.

Đây hết thảy đều là Vương Tuyền Bản trước đó nghĩ kỹ, Tô Hạo là tình địch của hắn, hắn một mực tại tìm cơ hội hung hăng nhục nhã một chút cái này không hiểu chuyện gia hỏa, cục công an lại là địa bàn của mình, đây chính là cái ngàn năm một thuở cơ hội tốt, thật không nghĩ đến, không đến một phút ngoài ý muốn liền xuất hiện.

"Ba!"

"Hô ~ a, thoải mái!"

Nghe được thanh âm này sau Vương Tuyền Bản đột nhiên ngẩng đầu, kém chút không có đem hắn tức chết, Tô Hạo không chỉ có giống người không việc gì giống như, ngược lại còn thông dong tự tại đột một điều thuốc chính rút hoan đâu!

"Tô Hạo! Người biết nơi này là địa phương nào sao, muốn chết đúng không?"

"Yêu, nguyên lai cảnh sát các người chính là như vậy hướng dân chúng hỏi thăm vụ án nha, giọng điệu này, chắc chắn chắc. . ."

"Người!" Vương Tuyền Bản có khí không có chỗ phát, nơi này là cục cảnh sát, nếu như gây quá cương đối với hắn khẳng định không có chỗ tốt, nghĩ nghĩ, cũng chỉ có trước tiên đem lửa đề xuống.

"Ta hôm nay gọi người tới cũng không phải đánh với người ha ha, từ giờ trở đi, ta hỏi người cái gì liền muốn trả lời cái gì, nếu như người không trả lời, đó chính là không phối hợp chúng ta phá án, ta liền có thể hoài nghi người cùng hung thủ có không bình thường quan hệ!"

A! Bắt đầu mang mũ cao.

"Được, người tùy tiện hỏi, ta nhất định biết gì trả lời đó."

...

Thị cục công an, một cỗ đại chúng xe cảnh sát chậm rãi dừng lại, một lát sau một vị tuổi trẻ cảnh sát từ trên xe bước xuống, trong lúc vô tình liền hấp dẫn mảng lớn ánh mắt.

"Mộ đội, buổi sáng tốt lành."

Mộ Yên mặt mang mỉm cười cùng chung quanh đồng sự chào hỏi, từ khi tối hôm qua bị Tô Hạo "Giày vò" sau một lúc, thân thể đã gần như hoàn toàn khôi phục, cả người tinh thần đầu cũng lập tức đi lên.

"A?"

Vừa đi hai bước Mộ Yên đột nhiên thấy được mình chiếc kia Maserati, "Chuyện gì xảy ra, xe này không phải bị Tô Hạo lái đi sao, tại sao lại ở đây?"

Nghĩ đến cái này Mộ Yên ngăn cản bên người một cảnh sát, hỏi, "Cục thành phố hôm nay có cái gì thẩm vấn án sao?"

"Báo cáo Mộ đội, Vương chủ nhiệm sáng sớm liền gọi đến tối hôm qua vụ án hai cái người trong cuộc."

"Cái gì!" Mộ Yên ngữ khí có chút phẫn nộ, mình là vụ án này người phụ trách, như thế nào đi nữa cũng không tới phiên Vương Tuyền Bản đến thẩm vấn, huống chi nàng vẫn luôn cùng với Tô Hạo, nếu như Tô Hạo có cái gì bí mật, nàng đã sớm biết.

"Người đâu, hiện tại ở đâu?"

"Tại chủ nhiệm văn phòng, Mộ đội, có muốn hay không ta quá khứ nói một tiếng, đem người đưa đến đội hình sự thẩm vấn?"

Mộ Yên khoát tay áo, cất bước đi vào ký túc xá, "Không cần, chính ta đi."

...

Vương Tuyền Bản không nhanh không chậm nhấp một ngụm trà, một đôi mắt gian xảo trên người Tô Hạo tìm hiểu, một chút cũng không có thẩm vấn ý

tử.

"Vương chủ nhiệm, người nếu là không có gì có thể hỏi vậy ta liền đi trước, ta và người không giống, người tại cái này ngồi một ngày coi như cái gì đều không làm như thường có tiền lương cảm, ta lại không được, người dù sao cũng phải cho chúng ta những bình dân này dân chúng suy nghĩ một chút đi."

"Ha ha, không vội không vội." Nói Vương Tuyền Bản lại uống một hớp, Tô Hạo phì cười, người này chẳng lẽ là chết khát quỷ đầu thai?

"Đêm qua Hạ Bằng Phi bắt đi huynh đệ của người Háo Tử, ta rất hiếu kì, hẳn tại sao muốn bóc lột như thế lớn nguy hiểm đi bắt một cái không có chút giá trị người, Tô Hạo, ta cần người một cái hoàn mỹ giải thích." Vương Tuyền Bản trên mặt mang âm hiểm cười hỏi.

Tô Hạo đập đi mấy lần miệng, đạo, "Cái này có cái gì tốt giải thích, ta đem hân mê đi sau từ trên người hân tìm ra một khẩu súng, để cho an toàn ta liền đem thương cảm đi, hân bắt đi Háo Tử chính là vì muốn về súng của mình, không biết ta như vậy giải thích Vương chủ nhiệm có hài lòng hay không đâu?"

"Ha ha, hài lòng, hài lòng." Dừng một chút, Vương Tuyền Bản lại nói, "Bất quá, toàn bộ Trại Hải Thị nhiều như vậy bệnh viện cùng phòng khám bệnh, hẳn vì cái gì hết lần này tới lần khác đi các người nơi đó đâu?"

"Ta đây nào biết được, hẳn đi nhà ai phòng khám bệnh là tự do của hân, ta lại không xen vào."

"Đúng, hẳn đi cái nào người thật sự không xen vào, nhưng là tối hôm qua hân có thể hay không chạy thoát người tổng quản đến lấy a?"

Tô Hạo cọ một chút đứng lên, nghiêm túc nói, "Vương chủ nhiệm, người đây là ý gì, người đang hoài nghi ta thả đi Hạ Bằng Phi?"

Vương chủ nhiệm cười nhạt một tiếng, lại bùng lên chén trà của hân, êm tai nói, "Ta nhưng không có nói như vậy, ngược lại là người, có chút giấu đầu lòi đuôi ý tứ nha."

Tô Hạo hí mắt, trước mắt Vương Tuyền Bản nhìn như một bộ dáng vẻ thư sinh hơi thờ, nhưng như thế tiếp xúc có thể kết luận người này khó đối phó, nghĩ đến cũng là, không đến ba mươi tuổi liền ngồi vào thị cục công an chủ nhiệm phòng làm việc vị trí, không có mấy cái bàn chải sao được?

Gặp Tô Hạo không nói lời nào Vương Tuyền Bản nói, "các người cho là ta sẽ tin tưởng Mộ cảnh sát tối hôm qua nói lời? Ha ha, ta lại không ngốc, những lý do kia quá buồn cười, nói đi, các người là thế nào giấu diếm Mộ cảnh sát thả đi đào phạm."

Nghe được cái này Tô Hạo minh bạch, Vương Tuyền Bản cũng không là bình thường giáo hoạt, hẳn trong lời nói có hai loại hàm nghĩa, thứ nhất, cho mình cùng Háo Tử chụp bồ ỉa, thứ hai, chứng minh Mộ Yên trong sạch.

"Vương chủ nhiệm, ta không rõ người có ý tứ gì, bất quá ta phải nhắc nhở người, làm cảnh sát, người có thể hoài nghi ta là người hiểm nghi, nhưng nhất định phải có chứng cứ, tại không có cảm tới chứng cứ xác thực trước đó không nên nói lung tung, không phải ta sẽ cáo người phi báng."

Nói xong Tô Hạo đứng đứng Háo Tử, lạnh lùng nói, "Chúng ta đi."

"Dừng lại!" Vương Tuyền Bản thay đổi trước đó "Ôn hòa" ngữ khí, trong khoảnh khắc liền thay đổi mặt, "Đi? Người thật coi nơi này là nhà người nha, thẩm vấn vẫn chưa hoàn thành, lúc này đi có phải hay không chột dạ?"

"Àm!"

Cửa ban công bị người hung hăng đẩy ra, một đạo tịnh lệ thân ảnh chuẩn tiến đến, chính là nổi giận bừng bừng Mộ Yên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Xoay chuyển tình thế

Giờ phút này Tô Hạo trên mặt mang vẻ mặt nghiêm túc, Vương Tuyền Bản lại là mặt mũi tràn đầy phần nộ, Mộ Yên lập tức liền minh bạch chuyện gì xảy ra, ngữ khí không vui nhìn xem Vương Tuyền Bản nói, "Vương chủ nhiệm, người cái này quản cũng quá rộng đi, lúc nào các người văn phòng cũng gánh vác đội hình sự chức trách?"

Đột nhiên xông tới Mộ Yên làm rối loạn Vương Tuyền Bản kế hoạch, coi như trong lòng của hân lại thế nào muốn chinh Tô Hạo, tại Mộ Yên trước mặt vẫn là đến thu lại.

Cơ hồ một nháy mắt công phu Vương Tuyền Bản liền đổi một bộ gương mặt, cười ha hả nghênh đón tiếp lấy, "Ha ha, Tiểu Yên, làm sao ngươi tới cái này, nhanh ngồi nhanh ngồi, ta đi cấp ngươi rót cốc nước."

"Không cần." Mộ Yên lạnh lùng khoát tay áo, "Ta tới mục đích Vương chủ nhiệm hẳn là rất rõ ràng, còn hi vọng Vương chủ nhiệm cho phối hợp."

Vương Tuyền Bản con mắt gian xảo chuyển vài vòng, ngoài miệng nói, "Phối hợp phối hợp, khẳng định phối hợp, bằng hai ta quan hệ, ta nhất định sẽ ủng hộ vô điều kiện ngươi."

Thoại âm rơi xuống lại nói, "Bất quá nha. . . Hai người này dính líu thả đi đào phạm, tại không có chứng cứ cho thấy hai người bọn họ là trong sạch tình huống dưới, vẫn là phải tiến hành thẩm vấn, không phải. . ."

"Vương chủ nhiệm!" Mộ Yên gầm thét một tiếng trực tiếp đánh gãy Vương Tuyền Bản, "Ngươi không muốn nghĩ mình bạch giả hồ đồ, lại nói, coi như muốn thẩm cũng là chúng ta đội hình sự sự tình, cùng các ngươi văn phòng có quan hệ gì? Ngươi đừng quên, ta mới là vụ án này người phụ trách."

"Ngươi trước bớt giận, ta không phải ý tứ này, mà dù sao tới hôm qua hai người bọn họ đều là ở đây người, hung thủ cứ như vậy nghênh ngang chạy mất, ngươi nói ta dù sao cũng phải hỏi rõ đi, bằng không cũng không tốt hướng lên phía trên bàn giao."

"Tối hôm qua ta cũng ở tại chỗ, nói như vậy ngươi cũng hoài nghi ta rồi?" Mộ Yên nhìn chằm chằm đối phương nói.

"Không không không, ta tuyệt đối không có hoài nghi ngươi ý tứ, ta chỉ là. . ."

"Được rồi, ngươi không cần nói, ta lặp lại lần nữa, coi như hai người bọn họ có vấn đề cũng nên chúng ta đội hình sự đến tra, cùng các ngươi văn phòng không có một chút quan hệ, các ngươi làm tốt chính mình sự tình là được rồi, đừng đem đưa tay quá rộng!"

Nói xong Mộ Yên trực tiếp kéo lại Tô Hạo, "Chúng ta đi."

Tô Hạo sờ lên cái mũi, trong lòng âm thầm bật cười, Vương Tuyền Bản biểu lộ đại biểu tâm tình của hắn ở giờ khắc này, "Vương chủ nhiệm, đã việc này không thuộc sự quản lý của ngươi, vậy ta liền cùng Mộ cảnh sát đi a, bái bai ~"

Vương Tuyền Bản trơ mắt nhìn xem Mộ Yên đem Tô Hạo hai người mang đi, mặt lập tức đen, thuận tay quơ lấy cái chén ở trên bàn ném xuống đất.

"Mộ Yên, ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ đem ngươi đem tới tay, đến lúc đó trên giường hảo hảo chà đạp chà đạp ngươi!"

Đúng lúc này từ bên ngoài vào một cảnh sát, cung kính nhìn xem Vương Tuyền Bản nói, "Chủ nhiệm, cứ như vậy thả bọn họ đi rồi?"

Vương Tuyền Bản hít sâu một hơi, ở văn phòng đi tới lui hai bước, bỗng nhiên nói, "Tiểu Trương, ngươi lập tức đi đặc công chi đội tìm hai cái đưa tay tốt huynh đệ, chờ Tô Hạo từ Mộ Yên nơi đó ra về sau cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn xem"

"Vâng! Chủ nhiệm, ta hiểu được, ngay lập tức đi xử lý."

...

Đi theo Mộ Yên đi vào ký túc xá lầu sáu, nơi này là hình sự trinh sát chi đội làm việc địa điểm, thẳng đến đi vào Mộ Yên văn phòng sau Tô Hạo mới trầm tĩnh lại.

"Các ngươi ngồi trước, ta đi cấp các ngươi đồ nước."

Tô Hạo nhẹ gạt đầu, thuận thế đánh giá Mộ Yên văn phòng, văn phòng không lớn, nhưng là bố cục lại ngay ngắn trật tự, sạch sẽ, cái này cũng biểu lộ Mộ Yên tác phong làm việc.

Một lát sau Mộ Yên bưng hai chén nước đi tới, đưa cho Tô Hạo hai người, "Chuyện vừa rồi thật xin lỗi a, ta không nghĩ tới Vương Tuyền Bản sẽ như vậy quá phận, trực tiếp càn bộ môn đi thẩm vấn các ngươi, các ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đem việc này báo cáo nhanh cho cục trưởng, cho các ngươi một cái công đạo."

"Phốc!"

Tô Hạo vừa uống vào nước lập tức phun ra, dờ khóc dờ cười nhìn xem Mộ Yên nói, "ta nói Mộ đại cảnh quan, ngươi phần này tâm ý chúng ta nhận, bất quá báo cáo cũng không cần, đều là một cái cơ cấu bên trong đồng sự, không đáng vì hai chúng ta dân chúng chơi cứng."

Mộ Yên không cao hứng, nghiêm mặt nói, "Đây không phải đồng sự không đồng sự sự tình, hẳn Vương Tuyền Bản đã trái với điều lệ chế độ, nếu như văn phòng có thể phá án, sao còn muốn chúng ta hình sự trinh sát chi đội làm gì. Tô Hạo, ta biết ngươi người này tâm địa tốt, nhưng là đối với chuyện này ta sẽ không nghe ngươi."

Nghe nói như thế Tô Hạo trong lòng vui vẻ, tình cảm cô nàng này đối với mình ấn tượng cũng không tệ lắm.

"Kia cái gì, có một câu không biết nên nói không nên nói, ta nói ngươi cũng đừng sinh khí."

Mộ Yên quay người ngồi ở trên ghế làm việc, mang trên mặt mỉm cười nói, "Vậy ta phải trước nghe một chút ngươi nói gì vậy."

Tô Hạo xoa xoa đôi bàn tay, mở miệng nói, "Tại sao ta cảm giác ngươi đối Vương Tuyền Bản có chút phiền chán đâu, đừng nói ngươi không biết hắn đối ngươi tâm ý, ngay cả ta người đứng xem này đều đã nhìn ra."

Lúc đầu Mộ Yên trên mặt còn mang theo tiểu dung, nghe nói như thế trong nháy mắt không cao hứng lên, "Hắn đối ta có ý nghĩ gì ta không xen vào, nhưng là ta đối với hắn chỉ là đơn thuần quan hệ đồng nghiệp, còn có, ta không thích tác phong của người này, quá đối trá."

"Ngươi liền không sợ lời này bị Vương Tuyền Bản nghe được nha, hắn phải biết ngươi ở sau lưng nói hắn như vậy, đoán chừng đều hận ngươi chết đi được."

"Mặc kệ nó, lại nói, nơi này liền ba người chúng ta người, chẳng lẽ hai ngươi lại bán đứng ta?" Mộ Yên nháy mắt nói.

"Này cũng không nhất định. . ."

"Tô Hạo! Ngươi nếu là dám bán ta, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi yêu."

"Ngọa tào, ta có thể hiểu được vì ngươi đang uy hiếp ta sao? Ngươi thế nhưng là cảnh sát a." Tô Hạo chứa rất sợ hãi đáng vẻ.

Mộ Yên bắt đầu đi lác đầu, nàng xem như phục, nếu là cho Tô Hạo một điểm nhan sắc, hắn đều có thể cho ngươi mở một cái xưởng nhuộm, cái đề tài này nếu là lại không dùng lại, đoán chừng sáng hôm nay mình cũng đừng nghĩ công tác.

"Được rồi, nói chính sự đi, Vương Tuyền Bản đem các ngươi gọi tới là thẩm vấn chuyện tối ngày hôm qua sao?"

Tô Hạo móp méo miệng, đạo, "Không phải đâu, sáng sớm liền đem hai ta gọi tới, tối hôm qua ta thế nhưng là đã khuya mới ngủ, lúc này mới. . ." Nói nói Tô Hạo cũng không dám nói tiếp, Mộ Yên sắc mặt đã âm trầm xuống.

"Khụ khụ, kia cái gì, ta có hơi nhiều."

Mộ Yên ném đi qua một cái "Ngươi còn biết mình nói nhiều" ánh mắt, đạo, "Yên tâm đi, về sau hắn sẽ không lại gọi các ngươi, nếu như hắn còn dám tự mình gọi đến các ngươi, liền liên hệ ta."

"Hắc hắc, cái này tốt, có ngươi làm chúng ta chỗ dựa, ta cùng Háo Từ liền cái gì còn không sợ."

"Ngươi!" Mộ Yên bắt đầu đi khê vuốt tóc, làm sao mình trong nháy mắt liền thành núi dựa của hắn.

"Đúng rồi Mộ cảnh sát, ngươi tối hôm qua sẽ không thật nói đào phạm chết a?" Tô Hạo thử dò xét nói.

Mộ Yên lườm hắn một cái, tức giận nói, "Ngươi cho rằng ta ngốc nha, liền ngươi nguỵ tạo sự phát hiện kia trận, tùy tiện một người đều có thể nhìn ra là giả."

Dùng một chút Mộ Yên lại nói, "Ta nói cho bọn hắn ta đi thời điểm hiện trường liền đã như vậy, ngươi dùng thương đối về ngươi huynh đệ."

Tô Hạo sững sờ, làm sao cảm giác nơi nào có điểm không thích hợp đâu.

"Không đúng rồi, ngươi nói như vậy đem mình phiết ngược lại sạch sẽ, vậy ta chẳng phải thành đồng lõa rồi?"

"Ngươi mù rỗng cái gì nha, ta lúc nào bán đứng ngươi rồi." Mộ Yên phản bác, "Ngươi chỉ là một cái tay không tác sát người bình thường, coi như trong tay có súng cũng chưa chắc đối phó Hạ Bằng Phi, lúc ấy thả hắn đi là lựa chọn tốt nhất, chúng ta cũng không muốn vì phá án hi sinh vô tội quần chúng."

Tô Hạo khoa trương gạt ra mấy giọt nước mắt, "Nghẹn ngào" nói, "ta quá cảm động, tạ ơn, cảm ơn ngươi Mộ cảnh sát, ngươi không chỉ có đã cứu ta, còn đã cứu ta nhà, ta thay ta cả nhà cảm ơn ngươi."

Lại tới lại tới!

Mộ Yên trong lòng hồi hận muốn chết, sớm biết dạng này vừa rồi liền không đi cứu hắn, bây giờ suy nghĩ một chút để Vương Tuyền Bản thẩm vấn vẫn là rất không tệ.

【 tác giả đề lời nói với người xa lạ 】: Các vị khán quan lão gia đem quyền sách cất giữ một chút, đại điều vô cùng cảm kích.

Chương 18: Khiêu khích

"Người nều là còn như vậy không dứt có tin ta hay không đem người giao cho Vương Tuyên Bản?" Mộ Yên cắn răng nói, có thể thấy được trong nội tâm nàng sụp đổ đến trình độ nào.

"Ai nha, đừng nha, Mộ cảnh sát, có việc chúng ta dễ thương lượng, người nhưng tuyệt đối đừng đem ta giao cho hắn, người không biết, Vương Tuyên Bản người này quá xấu rồi, hắn muốn hãm hại ta, hắn muốn. . ."

"Kêu kệt kêu kệt. . ."

Mộ Yên răng ngà cắn kệt kệt kệt vang, nếu như không phải trong ý nghĩ còn có sau cùng một tia lý trí, nàng đã sớm chạy tới dùng băng dán dính trụ Tô Hạo miệng.

"Tốt tốt tốt, ta không nói, từ giờ trở đi ta không nói, dạng này được." Tô Hạo nhún bả vai nói.

"Hô!" Mộ Yên hít thở sâu mấy lần mới đem trái tim bên trong phần nộ bài tiết ra, "Xem ở tối hôm qua người giúp ta chữa bệnh phân thượng, giữa trưa ta mời người ăn cơm, ta Mộ Yên cũng không phải không biết hồi báo người."

Gặp Tô Hạo chuẩn bị mở miệng, Mộ Yên sợ hắn lại sẽ thao thao bất tuyệt, vội vàng nói, "Bất quá bây giờ thời gian còn sớm, nếu không người về trước đi, chờ buổi trưa ta điện thoại cho người."

Tô Hạo đuổi ra lưng mồi, lại ngáp một cái, lười nhác nói, " quá phiền toái, người phòng làm việc này không phải có ghế sofa nha, ta ngủ ở đây một giấc là được rồi, miễn cho trên đường chạy tới chạy lui."

Mộ Yên nguyên lai tưởng rằng hắn chỉ là thuận miệng nói chuyện mà thôi, không nghĩ tới thoại âm rơi xuống Tô Hạo vậy mà thật nằm ở trên ghế sofa lon, còn chuẩn bị còi giấy!

"Không không không, người trước dừng lại!" Mộ Yên gấp, mặc kệ từ chỗ nào phương diện nói Tô Hạo ở văn phòng đi ngủ đều là không nói được, "Người không thể ngủ ở đây, ta đây chính là văn phòng, người không nên quá phận."

Háo Tử cũng cảm thấy Tô Hạo có chút quá, đứng ra nói, "Hạo ca, chúng ta vẫn là trở về đi, người ngủ ở chỗ này sẽ chậm trễ Mộ cảnh sát làm việc."

Tô Hạo đập đi đập đi miệng, kỳ thật hắn cũng chính là hù dọa một chút Mộ Yên, nghe Há Tử kiểu nói này cũng liền đứng lên, "Không cho ta ngủ ở đây có thể, nhưng ta ra ngoài đi một chút được rồi đi, thuận tiện tham quan tham quan chúng ta Trạm Hải Thị cục công an."

Mộ Yên nhẹ nhàng thở ra, nếu là Tô Hạo chết thật da lại mặt nằm cái này không đi nàng thật đúng là không có cách, nàng ước gì Tô Hạo nhanh đi ra ngoài đâu."Không có vấn đề, bất quá ta nhắc nhở người một câu, dưới lầu đi dạo là được rồi, đừng tùy tiện vào gian phòng, có nhiều chỗ không phải người nên tiến."

"Minh bạch, minh bạch." Tô Hạo quay đầu nhìn xem Há Tử nói, " người là về phòng khám bệnh hay là theo ta?"

"Hạo ca, ta liền không cùng người cùng nhau, ta muốn trở về ngủ bù, vậy chết."

"Đi." Há Tử trở về cũng là rất tốt, Tô Hạo từ trên thân móc ra một trương trăm nguyên tờ đưa tới, "Ăn chút điểm tâm lại trở về, đừng ngồi xe buýt, đón taxi đi."

Háo Tử tranh thủ thời gian khoát tay nói, "Không được không được, Hạo ca, chúng ta vốn là không có nhiều tiền, ta ngồi xe buýt là được rồi, trong nhà còn có mần thầu, ta trở về lại ăn."

Tô Hạo nghiêm sắc mặt, chứa cả giận nói, "Để người cảm thì cứ cảm, ta cho người cái nhiệm vụ, đem cái này một trăm khối tiền xài hết, buổi chiều ta trở về kiểm tra."

Háo Tử do dự mấy lần vẫn là nhận lấy tiền, cúi đầu lẩm bẩm nói, " Hạo ca. . ."

"Cứ như vậy quyết định, mau trở về đi thôi, nhiều mua chút đồ vật, đừng đau lòng tiền."

Háo Tử nhẹ gật đầu, quay người đi ra ngoài.

Tô Hạo cũng không có dừng lại thêm, đi theo Há Tử đi ra ngoài.

Mộ Yên trên mặt từ đầu đến cuối treo một loại rất kỳ quái biểu lộ, thẳng đến Tô Hạo rời đi sau một hồi lâu nàng mới giật giật con mắt.

Nhớ tới vừa rồi Tô Hạo cùng Há Tử hai người đối thoại Mộ Yên trong lòng liền không thể nào dễ chịu, nàng vốn cho là coi như Tô Hạo không có

hiều tiền, chỉ ít sinh hoạt hàng ngày không là vấn đề, nhưng bây giờ xem ra, Tô Hạo thời gian cũng không dễ vượt qua.

Cầm lấy điện thoại trên bàn, Mộ Yên bấm một cái mã số, "Uy, thơ san, ta nghĩ xin người giúp một chuyện, ta có thể hay không đem hai cái bằng hữu an bài tiến công ty của người."

...

"Hô!"

Đi vào thị cục công an trong đại viện, Tô Hạo lập tức ngửi thấy một cỗ hoa có mùi thơm, "Kỳ quái, hiện tại rõ ràng là mùa đông, tại sao có thể có hương hoa đâu."

Lần theo mùi thơm tìm đi, nguyên lai đang làm việc lâu bên trái có một cái bồn hoa nhỏ, bên trong trồng vào hoa mai, hôm qua hạ một trận tuyết lớn, giờ phút này hoa mai chính nghênh tuyết mở ra, đẹp không sao tả xiết!

Tô Hạo nhìn không được tiến lên hít hà, hoa mai xác thực hương, đồng thời cũng hàm ẩn rất sâu nhân sinh triết lý, không sồn lòng, nghênh đông mở ra, đem hoa mai đưa tại cục công an trong đại viện, cũng tượng trưng lấy toàn thể hệ thống công an công việc tác phong, xác thực rất thích hợp.

"Ủm?"

Hoa mai mùi thơm tiến vào trong lỗ mũi, Tô Hạo lại nhìn không được than nhẹ một tiếng, trong không khí ngoại trừ hoa mai mùi thơm bên ngoài, còn có một cỗ như có như không sát khí.

"Không nghĩ tới bây giờ bác sĩ sẽ còn ngắm hoa, cũng không biết thầy thuốc như vậy đến cùng là thật biết y thuật đâu, vẫn là đánh lấy làm nghề y ngụy trang gạt người lang băm đâu?"

Tô Hạo chậm rãi đứng dậy, quay đầu nhìn lại, phía sau đã đứng đầy ba tên nam tử, trong đó một tên mặc cảnh sát bình thường đồng phục cảnh sát, về phần mặt khác kia hai tên. . .

Nhìn thấy cái này Tô Hạo cười thầm, trong lòng của hắn minh bạch, đoán chừng Vương Tuyên Bản tức không nhịn nổi, tìm người tới sửa lý mình.

"Chúng ta Hoa Hạ có câu chuyện xưa, là ngựa chết hay là lừa chết lôi ra đến linh lợi, nếu không ba vị ai ra làm một lần hi sinh, để cho ta cho các người biểu hiện ra biểu hiện ra cái gì gọi là y thuật?"

Ba người hai mặt nhìn nhau, loại sự tình này tự nhiên không có ai đi giãy lấy làm.

"Tiểu tử, người cũng quá không biết điều, biết nơi này là địa phương nào sao? Biết Vương chủ nhiệm cái này trong thị cục địa vị sao?" Mặc phở thông đồng phục cảnh sát nam tử nói.

"Nha. . ." Tô Hạo kéo cái trường âm, chứa kinh ngạc nói, "Nguyên lai là Vương chủ nhiệm người nha, ta nói sao, ta lại không có đắc tội ai, nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có Vương chủ nhiệm một người."

"Bây giờ mới biết, hơi trễ đi?" Nói xong người kia hướng bên người hai người nháy mắt ra dấu, Tô Hạo lập tức bị hai người kia vây.

"Các người đây là muốn làm cái gì, muốn ở chỗ này động võ sao?" Tô Hạo hỏi.

"Ha ha, động võ? Không tồn tại, chúng ta chỉ là muốn cùng người luận bàn một chút, Tô tiên sinh, theo chúng ta đi một chuyến a?"

Tô Hạo trong lòng vui vẻ, đám người này thật đúng là sẽ cho mình kiếm có, xem ra cái này thị cục công an bên trong nước rất sâu nha.

"Đã luận bàn, vậy liền tại cái này đi, con người của ta không thích đi trong phòng đánh nhau, sân bãi quá nhỏ, rất ảnh hưởng ta phát huy."

Mặc phở thông đồng phục cảnh sát người kia đầu tiên là sững sờ, lập tức lộ ra nụ cười quý dị, đang huấn luyện thất đánh nhau tối thiểu còn có hộ cụ, nhưng tại nơi này liền không đồng dạng.

"Có thể, Tô tiên sinh quả nhiên có quyết đoán, đã dạng này, vậy các người liền chân ướt chân ráo luận bàn một phen." Dừng một chút, người kia lại nói, "Bất quá nha, luận bàn bên trong khó tránh khỏi không thể thiếu sẽ có ngộ thương, chúng ta trước làm một cái ước định, nếu như có người thụ thương, tự hành gánh chịu, không biết Tô tiên sinh ý như thế nào?"

Tô Hạo sửa sang quần áo, chẳng hề để ý nói, "Không có vấn đề."

Người kia cười lạnh một tiếng, hướng bên người hai tên đặc công nói, "xuất ra các người bản thật lĩnh đến, đừng để Tô tiên sinh nhìn chúng ta trò cười."

"Rõ!"

Trận thế kéo ra, mặc phở thông đồng phục cảnh sát nam tử lui sang một bên, trên mặt của hắn từ đầu đến cuối mang theo nụ cười tự tin, hắn thấy Tô Hạo chính là đang tìm cái chết.

Đối mặt hai cái đặc công, Tô Hạo không có chút nào dám lãnh đạm, Vương Tuyền Bản sẽ không tìm hạng người vô năng, chắc hẳn trước mắt hai người này thân thủ phải rất khá.

"Tô tiên sinh, vậy chúng ta liền không khách khí."

【 tác giả đề lời nói với người xa lạ 】: Mọi người ủng hộ nhiều hơn một chút, cất giữ bình luận một chút, cảm ơn mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Lòng tốt làm chuyện xấu

Thoại âm rơi xuống, một đặc công từ bên trái cộ một chút thoan tới, thiết quyền thẳng bức, đâm rách không khí trở ngại, trực tiếp hướng Tô Hạo gương mặt bay tới.

"A!"

Tô Hạo không hề nghĩ ngợi, cánh tay trái một cái quét ngang trực tiếp nghênh đón tiếp lấy, hai người tứ chi oanh một chút đụng vào nhau.

Tô Hạo trong lòng âm thầm giật mình, hẳn vẫn là quá coi thường hai người này, mặc dù hẳn mặt ngoài rất bình tĩnh, nhưng là trên cánh tay quả thực truyền đến một trận đau rất đau nhức.

"Hô!"

Ngay tại Tô Hạo thâm nghĩ một lát, bên tai đột nhiên truyền đến một trận gió gào thét, hẳn thâm kêu một tiếng không tốt, mình đem còn có một người đem quên đi.

Quả đâm đối phương đã tới gần, Tô Hạo chỉ có thể vô ý thức đi cản, không nghĩ tới đối phương sớm có dự mưu, động tác biến đổi, nguyên bản nắm đâm trong nháy mắt biến thành ung trào, thẳng tấp chụp vào Tô Hạo phần cổ!

Nguy hiểm sắp đến, Tô Hạo chỉ có thể trước tăng cường một người đối phó, liền nghênh thân đối người kia xông tới, tay phải nhanh chóng xuất động, bóp chặt người kia cổ tay đồng thời quyền trái đột nhiên đánh vào lồng ngực của đối phương bên trên.

"Oanh!"

Cơ hồ chính là chuyện trong nháy mắt, người kia vậy mà bay ra xa mấy mét, nằm trên mặt đất vùng vẫy mấy lần hay là thất bại.

"Muốn chết!"

Không đợi thờ phào, Tô Hạo phản lưng liền nhận lấy đá kích mãnh liệt, một khắc này liền giống bị ô tô đụng, cả người bước chân bất ổn hướng phía trước lao đảo mấy bước, may mắn không có ngã hạ.

Không lo được trên thân thể không ngừng truyền ra đau đớn, Tô Hạo cắn răng hướng cuối cùng người kia vọt tới, nhảy lên một cái, mạnh mẽ thân ảnh trên không trung quét cho một phát đường vòng cung, người kia thấy tình thế không ổn, bước nhanh lui lại, mưu toan tránh rơi một cước này, nhưng hẳn đánh giá thấp Tô Hạo báo thù quyết tâm, mặc dù hẳn dùng hai tay triệt tiêu mất một bộ phận lực trùng kích, nhưng cả người vẫn là bay ra ngoài.

Ngắn ngủi mấy phút hai tên đặc công chi đội tinh anh liền ngã không dậy nổi, cái này khiến tên kia bị Vương Tuyền Bản xưng là tiểu Trương cảnh sát khiếp sợ không thôi, trước mắt tình thế cùng hẳn tưởng tượng kịch bản rất khác nhau.

Phủi tay, Tô Hạo khỏe môi nhếch lên mỉm cười nói, "Chúng ta thế nhưng là nói xong, bị thương tự hành xử lý, hai vị này tiền thuốc men ta cũng không ra yêu."

Tiểu Trương miệng há ra thật to, còn tại sững sờ bên trong, không có chút nào nghe được Tô Hạo đang nói cái gì, chờ hẳn kịp phản ứng về sau, sớm đã không có Tô Hạo thân ảnh.

Nhìn một chút trên mặt đất còn tại rên rĩ hai tên đặc công, tiểu Trương lòng vẫn còn sợ hãi móc ra điện thoại.

"Vương chủ nhiệm, chuyện này ta phải hảo hảo hướng người báo cáo. . ."

...

Tô Hạo không có tại cục công an tiếp tục vòng xuống đi, hắn không dám hứa chắc có thể hay không lại đột nhiên nhảy lên ra một chút đặc công tìm hắn luận bàn, Vương Tuyên Bản không phải cái người chịu thua thiệt, hắn khẳng định sẽ lại lần nữa trả thù.

Từ cục công an ra chính là một đầu đại đạo, bởi vì cách đó không xa có một trường học, cho nên đầu này đại đạo hai bên có rất nhiều bày quầy bán hàng tiểu phiên, gây con đường bên trên giao thông tình trạng làm cho người đáng lo.

"Người người này làm sao dạng này, đụng vào người còn không bồi thường tiền, người không thể đi, nhất định phải cho chúng ta một cái thuyết pháp!"

Tô Hạo thuận thanh âm nhìn lại, tại mình bên trái ước chừng hai ba mươi mét địa phương, một cỗ màu trắng bảo mã series 7 dừng ở đường trung ương, đầu xe khía cạnh đứng đầy hai tên tuổi tác không lớn tiểu hỏa tử, trên mặt đất nằm một vị lão đầu.

Đều nói người lòng hiếu kỳ sẽ hại chết người, Tô Hạo cũng không ngoại lệ, hắn không hề nghĩ ngợi liền hướng phía xảy ra chuyện địa điểm đi.

Đi vào trước mặt Tô Hạo mới nhìn mình bạch, xe BMW trước còn đứng lấy một vị mỹ nữ, tuyệt đối là mỹ nữ, một thân OL trang phục nghề nghiệp, giày cao gót màu đen, mái tóc đen nhánh xắn ở sau ót, trước ngực hai tòa ngọc phong cao cao nâng lên, mê người gương mặt bên trên mang theo vài tia phần nộ, đoán chừng vị này chính là xe BMW chủ xe.

Mỹ nữ rất tức giận, tại cùng trước xe hai cái tiểu tử tranh luận cái gì, trên đất lão nhân không ngừng rên rỉ, xem ra bị đụng không nhẹ.

"Có tiền lái nổi bảo mã liền không có tiền bồi tiền thuốc men sao? Ta cho người biết, hôm nay người nếu là không cảm một vạn khối tiền cũng đừng nghĩ đi." Một tiểu tử tiến lên kéo lại cửa xe.

Mỹ nữ cũng không cam chịu yếu thế, đạo, "Ta tại sao muốn bồi thường tiền, là chính hắn đụng vào, các người là người già bị đụng biết hay không?"

"Người già bị đụng? Người có hay không lương tâm, không thấy được đại gia đều tuổi đã cao, người còn dạng này nói xấu hắn, người giống như người ta thấy cũng nhiều, xuyên dạng chó hình người, kỳ thật nội tâm so với ai khác đều dơ bẩn, đừng nói nhảm, tranh thủ thời gian lấy tiền."

Hai vị tiểu tử càng nói càng kích động, kém chút đối mỹ nữ động thủ, cứ việc mỹ nữ hung hăng kiên trì lập trường của mình, mà dù sao đối phương hai cái miệng, không bao lâu liền rơi xuống hạ phong.

Tô Hạo sờ lên cái mũi, nhìn lướt qua bốn phía, kỳ quái là, những cái kia tiểu thương tiểu phiên cũng không có vây quanh, phảng phất tất cả mọi người không thấy được chuyện này đồng dạng.

Tục ngữ nói gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, Tô Hạo mở miệng, "Ta nói vị mỹ nữ kia, người nhìn đại gia đều nằm trên mặt đất lâu như vậy, lúc này trước hết đừng nói ai đúng ai sai, ta nhìn người cũng không giống là thiếu tiền người, dứt khoát cho bọn hắn một vạn khối tiền bị, miễn cho làm trễ nải người thời gian quý giá."

Mỹ nữ trừng Tô Hạo một chút, ánh mắt bên trong tràn đầy khinh bỉ, "Ta biết các người là cùng một bọn, đều là lừa đảo!"

Bên cạnh hai vị tiểu tử không vui, cả giận nói, "Tên lường gạt gì, ta dám thề, chúng ta cùng vị tiên sinh này không biết, lại nói, ngay cả người qua đường đều nhìn không được, người tranh thủ thời gian lấy tiền đi!"

"Các người!"

Mỹ nữ khó lòng giải bày, tức giận đến khuôn mặt đỏ bừng, vừa hung ác trừng Tô Hạo một chút, hận không thể đi lên đánh hắn một cái tát.

"Hừ, hôm nay tính tiện nghi các người, người đang làm thì trời đang nhìn, các người sớm muộn sẽ gặp báo ứng!"

Mỹ nữ cũng là dứt khoát, quay người từ trong xe xuất ra một chồng tiền mặt ném cho tiểu tử, mắng xong về sau tức giận lái xe đi.

Tô Hạo sững sờ một chút, hắn rõ ràng nhớ kỹ mỹ nữ trước khi đi nhìn hắn ánh mắt, mắng hắn là bại hoại? Vô sỉ?

Không, không hoàn toàn là.

Còn có. . . Buồn nôn. . .

Chờ hắn kịp phản ứng về sau, trên đất lão nhân đã bị hai vị kia tiểu tử đỡ lấy rồi đi, Tô Hạo nhẹ nhàng thở ra, hắn là người nghèo, cho nên rất rõ ràng người nghèo thời gian không dễ chịu, hôm nay cũng coi là làm một chuyện tốt.

Cất bước đi đến cách đó không xa một chỗ quầy điểm tâm trước, Tô Hạo chọn lấy trang sạch sẽ cái bàn ngồi xuống, "Lão bản, ba cây bánh quẩy, một bát sủi đậu nành."

"Được rồi!"

Bởi vì qua sớm ban giờ cao điểm, quầy điểm tâm bên trên người cũng không nhiều, lão bản là vị hơn bốn mươi tuổi đại thúc, tay chân rất nhanh nhẹn, rất

mau đưa Tô Hạo điểm đồ vật đã bung lên.

Đưa xong Tô Hạo sớm một chút sau lão bản cũng nhàn rồi, kéo đầu ghé đầu tại Tô Hạo bên cạnh ngồi xuống, đốt một điếu thuốc đánh lên một ngụm, mở miệng nói, "Tiểu hỏa tử, lần đầu tiên tới cái này a?"

Tô Hạo miệng bên trong chất đầy bánh quẩy, đành phải gật đầu nói, "Ừm." Nói Tô Hạo tranh thủ thời gian nhấp một hớp sữa đậu nành.

"Vậy liền đúng, ta đã nói rồi, thường xuyên đến cái này người căn bản không làm được chuyện ngu xuẩn như vậy."

"Phốc!"

"A..., tiểu hỏa tử, người thế nào a, tới tới tới, cho người khăn mặt, nhanh lau lau miệng."

Tô Hạo dở khóc dở cười, đơn giản lau sạch bên miệng sữa đậu nành, không hiểu hỏi, "Lão bản, người lời nói mới rồi là có ý gì, ta đến cùng làm cái gì chuyện ngu xuẩn?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Báo thù

Lão bản thật thà cười cười, còn có chút không có ý tứ, "Tiểu hỏa tử, vậy ta liền nói thật nha, người cũng đừng sinh khí. Người mới vừa rồi giúp ba người kia là lừa đảo, mỗi tháng cũng sẽ ở kẻ bên này người giả bị đụng, ta tại cái này ra một năm bầy, vèn vèn ta biết liền hơn mười lần."

Tô Hạo trong lòng hơi hồi hộp một chút, suy nghĩ lại một chút vị mỹ nữ kia lúc gần đi ánh mắt, trong lòng nghĩ thầm nói thầm, chẳng lẽ mình thật giúp người xấu?

"Trách không được đâu, ta mới vừa rồi còn tại hiếu kì, vì cái gì ra tai nạn xe cộ đều không có ai đi vây xem, nguyên lai các người đã sớm biết bọn hắn là lừa đảo."

Lão bản thở dài, bóp tắt thuốc lá trong tay, trong giọng nói mang theo bất đắc dĩ nói, "Phàm là ở chỗ này ra quây thời gian dài một điểm tiểu thương đều biết, thế nhưng là kia lại có thể như thế nào đây, lại không ngăn cản được bọn hắn, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem cái này đến cái khác người vô tội bị ghim tặc."

"Không nên đi, nơi này khoảng cách cục công an gần như vậy, vì cái gì không có người báo cáo, mà lại trên con đường này khẳng định có camera, chứng cứ vô cùng xác thực nha."

Lão bản nhìn Tô Hạo một chút, lắc đầu, "Tiểu hỏa tử, người còn trẻ, không biết xã hội này hiểm ác, người suy nghĩ một chút, bọn hắn đã dám ở chỗ này đi lừa gạt, vậy khẳng định không sợ cảnh sát, nghe nói bọn hắn cùng trong cục công an một vị lãnh đạo có thân thích, cho nên mới phách lối như vậy."

"Quá phận, dưới ban ngày ban mặt, vậy mà tại cục công an trước cửa đi lừa gạt, các người tại sao không đi báo cáo, đem thu hình lại giám sát điều tra đến, coi như bọn hắn cùng trong cục công an người có thân thích, chỉ sợ cũng cứu không được bọn hắn đi."

Lão bản nhàn nhạt chỉ chỉ vừa rồi xảy ra tai nạn xe cộ cái chỗ kia, đạo, "Người trông thấy nơi đó có camera sao? Đã sớm không có, kia một mảnh là giám sát điểm mù, nơi nào có cái gì màn hình giám sát nha."

Tô Hạo thuận lão bản nhắc nhở nhìn lại, quả nhiên, nơi đó mặc dù có quay phim cán, lại duy chỉ có thiếu camera, không đúng, phải nói bị người hủy đi, bên trong dây điện trần trụi trong không khí.

"Sur phó, đến phần sớm một chút."

"Được rồi!"

Khách tới cửa, lão bản tranh thủ thời gian đứng lên, "Tiểu hỏa tử, ngã một lần khôn hơn một chút, về sau gặp được vấn đề nghĩ lại mà làm sau, ta biết người muốn làm chuyện tốt, thế nhưng là có đôi khi sự tình hết lần này tới lần khác không giống như người nghĩ, xã hội này, quá phức tạp đi."

Nhìn xem lão bản thở dài rồi đi, Tô Hạo miệng bên trong bánh quẩy cũng tẻ nhạt vô vị, trong lòng rất là phẫn nộ, không nghĩ tới mình trong lúc vô tình vậy mà trợ Trụ vi ngược.

Nghe đến cái này, Tô Hạo móc ra một trăm khối tiền bỏ lên bàn, "Lão bản, tiền cho người thả cái này, không cần tìm."

Chờ lão bản kịp phản ứng thời điểm Tô Hạo sớm đã chạy ra ngoài, lão bản lắc đầu, đem tiền thu vào.

Tô Hạo cũng không phải là chẳng có mục đích chạy lung tung, chạy về phía trước đại khái mười phút, bên tay phải xuất hiện một đầu hẻm nhỏ, trong hẻm nhỏ có ba người chính vây tại một chỗ làm lấy cái gì, hoàn toàn không có chú ý tới Tô Hạo đã hướng bọn họ đi tới.

"Cường ca, hôm nay còn nhờ vào thắng ngược hàng kia, không phải chúng ta không thể dễ dàng như thế cầm tới tiền." Một vị nam tử gầy yếu cười đùa nói.

Cái kia gọi Cường ca nam tử trên mặt có một đạo vết sẹo, miệng bên trong ngậm lấy thuốc , vừa kiểm tiền vừa cười nói, "Ha ha, đầu năm nay vẫn là đồ dân nhiều, đoán chừng tên ngu xuẩn kia này lại trong lòng chính vui đâu, còn tưởng rằng làm chuyện tốt."

Người gầy nhẹ gạt đầu, ánh mắt tham lam liếc qua Cường ca tiền trong tay, đây chính là một vạn khối tiền nha, không nghĩ tới hôm nay nhẹ nhàng như vậy liền biến thành một cái đại đơn.

Hai người đối diện là một vị lão đầu, chính là trước đó trên mặt đất nằm vị kia. Khác biệt chính là, trên mặt lão nhân cũng không có cái gì thần sắc cao hứng, ngược lại là một mặt ưu sầu.

"Mạnh lão bản, chúng ta thu tay lại đi, chúng ta đã lừa rất nhiều người, không thể mắc thêm lỗi lầm nữa." Lão nhân do dự một lát cầu khẩn nói.

Tên mặt sẹo kiểm tiền ngón tay đột nhiên ngừng, ngẩng đầu, trên mặt đều là khinh thường cùng khinh bỉ, cười lạnh nói, "Thu tay lại? Ha ha, lão đầu, con của người thiếu tiền của ta còn không có còn xong đâu, hiện tại thu tay lại ta đi cái nào làm tiền đi?"

Lão đầu vội vàng nói, "Ta nghĩ biện pháp, ta khẳng định nghĩ biện pháp, nhất định sẽ đem tiền cho các người."

"Phi!"

Tên mặt sẹo hướng trên mặt đất nhỏ bãi nước bọt , vừa kiểm tiền vừa nói, "Người lão nhân này thật không biết điều, con của người thiếu ta mười vạn khối tiền chạy trốn, ta nếu là lại thả người đi, ai còn ta tiền? Người cho rằng ta tin tưởng người có thể trả đến tiền sao, đừng nói giỡn, người một thanh lão cốt đầu, ai sẽ cho vay người?"

Đứng đây, tên mặt sẹo phui phui quần áo, ánh mắt về tới kia chồng tiền bên trên, âm hiểm cười nói, "Nếu như không phải xem ở người còn có giá trị lợi dụng phân thượng, ta đã sớm làm thịt người, nói cho người, đừng mẹ hán cho ta ra về, thành thành thật thật phối hợp chúng ta, bằng không người chết như thế nào cũng không biết!"

Lão đầu há to miệng muốn mở miệng, tên mặt sẹo một cái ánh mắt hung ác bị hù hấn đem lời đến khóe miệng nuốt trở vào.

Tên mặt sẹo ánh mắt đi lòng vòng, chậm rãi thu hồi trước đó biểu lộ, dối trá lấy vỗ vỗ lão đầu bả vai, chậm rãi nói, "Lão đầu, chúng ta không phải đã nói nha, chỉ cần người phối hợp chúng ta, mỗi làm thành một cuộc làm ăn, ta sẽ cho người hai mươi phần trăm trích phần trăm , chờ đem người nhi tử kia mười vạn khối tiền còn xong, ta tự nhiên là sẽ thả người đi, người này nha, phải hiểu được nhận rõ tình huống trước mắt, chớ cho mình tìm không thoải mái, người nói đúng không?"

Cái này tiểu lý tàng đao thần sắc quả thực đem lão đầu bị hù không nhẹ, liền thân thể đều run rẩy lên, run rẩy nói, "minh. . . Minh bạch."

"Cái này đúng nha, bằng chúng ta phối hợp, người rất nhanh liền có thể trả thanh con của người thiếu nợ, đến lúc đó người liền tự do."

Lão đầu hèn yếu nhẹ gạt đầu, bỗng nhiên, ánh mắt của hắn trừng, mặt mũi tràn đầy chán kinh, tay phải không tự chủ giờ lên, "Hắn. . . Hắn. . ."

Tên mặt sẹo nhíu lông mày, nghĩ thầm lão nhân này sẽ không xảy ra bệnh đi, bằng không làm sao lại cái bộ dáng này.

"Hắn cái gì hắn, người có phải hay không thần kinh."

Lão đầu dùng sức lắc đầu, bởi vì tên mặt sẹo cùng người gầy đứng tại lão đầu đối diện, vừa vặn ở vào đũa lưng về phía Tô Hạo vị trí, cũng không nhìn thấy sau lưng đã tới người.

"Hắn hán hán, hán đến rồi!"

"Ai tới?"

Tên mặt sẹo vừa dứt lời hạ liền cảm giác được bả vai trầm xuống, quay đầu nhìn lại, một vị nam tử trẻ tuổi chính cười mỉm nhìn xem hắn, không phải Tô Hạo còn có thể là ai!

Tên mặt sẹo giật nảy mình, mau đem tiền thu lại về sau nhảy hai bước,捏 lại mắt xem xét chỉ có chính Tô Hạo, lập tức nở nụ cười lạnh.

"Ta tưởng là ai chứ, nguyên lai là vừa rồi cái kia ngu ngược nha."

Tô Hạo nhàn nhạt sờ lên cái mũi, con mắt lơ đãng tại ba người trên thân vừa đi vừa về quét mắt, ánh mắt kia tuy nhỏ nhạt, lại giấu giếm một tia lãnh ý.

"Đại huynh đệ, ta hiện tại rất tức giận, nhắc nhở ngươi một chút, ta sinh khí hậu quả rất nghiêm trọng, ngươi nếu là thức thời đâu, liền đem lửa gạt tới tiền giao ra, có lẽ ta còn có thể suy nghĩ một chút tha cho ngươi một cái mạng."

Tên mặt sẹo chép miệng, một bên người gầy lập tức lĩnh hội, không biết từ chỗ nào móc ra một cây chùy thủ, nơi tay trên lòng bàn tay vừa đi vừa về đập.

Tô Hạo lườm người gầy một chút, lại đem ánh mắt bỏ vào tên mặt sẹo trên thân, "Xem ra ngươi là không có ý định giao tiền, cũng tốt, dạng này ta liền có lý do đánh ngươi."

"Ngươi muốn chết!"

Tên mặt sẹo lớn a một tiếng, cùng người gầy cùng một chỗ hướng Tô Hạo vọt tới, hai người một trái một phải, phối hợp tương đương ăn ý, xem ra chuyện như vậy không làm thiếu.

"Mạnh lão bản, ta van cầu ngươi, đừng động thủ, ta bộ xương già này van cầu ngươi." Một bên lão nhân bịch một tiếng quỳ trên mặt đất, hung hăng đập lấy đầu, nhưng tên mặt sẹo cũng không để ý những này, mắt thấy hai người đã đến Tô Hạo trước người.

Đúng lúc này, Tô Hạo ánh mắt ngưng tụ, tay phải nhanh chóng chớp động, hai đạo ngân quang từ nơi ngón tay gào thét mà ra!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ánh mắt

"Vèo!"

"Vèo!"

Chỉ một thoáng, tên mặt sẹo cùng người gầy hai người đứng ở nguyên địa, trên mặt biểu lộ đầu tiên là sửng sốt, chậm rãi biến thành sợ hãi, đến cuối cùng, thành đau đến không muốn sống, toàn bộ trong hém nhỏ lập tức truyền đến hai người như giết heo gầm rú.

"A!"

Lão đầu sợ ngây người, trong lúc nhất thời vậy mà quên tiếp tục đập đầu, nhìn Tô Hạo ánh mắt cũng thay đổi thành kinh ngạc, hẳn là biết tên mặt sẹo cùng người gầy hai người thân thủ, nhưng là vì cái gì hiện tại cũng ngã trên mặt đất, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tô Hạo lạnh lùng liếc qua lần lộn trên mặt đất hai người, trực tiếp bước quá khứ, trực tiếp đi tới lão đầu trước người.

Lão đầu lúc này mới kịp phản ứng, giống gặp quái vật giãy dụa lấy lui về sau, miệng bên trong run rẩy nói, "không. . . Chuyện không liên quan đến ta, đều là bọn hắn bức ta làm như vậy, thật chuyện không liên quan đến ta. . ."

Tô Hạo gạt ra vẻ mỉm cười, xoay người đem bị hoảng sợ lão nhân đỡ lên, ngữ khí bình thản nói, "lão nhân gia, các ngươi vừa rồi nói chuyện phiếm ta đều nghe được, con của ngươi vì sao lại thiếu bọn hắn nhiều tiền như vậy, còn có, con của ngươi hẳn ở đâu, mình thiếu nợ không trả, lại để ngươi một cái lão nhân thụ dạng này khổ!"

Lão đầu nghe xong hung hăng khoát tay, trong lúc nhất thời nước mắt tuôn đầy mặt, nhiều ngày tới ủy khuất không chỗ kể ra, lần này, hẳn rốt cuộc tìm được một cái phát tiết điểm.

"Lão nhân gia, ngươi có cái gì nan ngôn chỉ cần cứ nói với ta, ta nhất định sẽ thay ngươi làm chủ."

Lão đầu dùng sức gạt đầu, đạo, "Nhà của ta tại Trại Hải Thị phụ cận một cái trong làng, hài mẹ hắn đi sớm, ta một người đem bé trai nuôi lớn, mắt thấy bé trai đã lớn lên trưởng thành, nhưng không có tiền lấy vợ sinh con, ta cùng bé trai đều rất gấp."

Chậm một hồi, lão nhân tiếp tục nói, "Một năm trước, nhi tử ta đến dặm bảy quầy bán hàng làm ăn, nghĩ kiếm tiền cưới lão bà, thật không nghĩ đến Đào Ba Cường nhiều lần tới thu ra quầy phí, nhi tử ta làm chính là quyền vờ nhỏ sinh ý, tiền kiếm được còn chưa đủ cho bọn hắn, một tới hai đi nhi tử ta liền bị bọn hắn chọc giận."

Lão nhân càng nói càng kích động, có lẽ là bởi vì Tô Hạo ở đây, lão nhân lá gan cũng lớn, trải qua đầy đủ thời gian tay phải run rẩy chỉ vào trên mặt đất ngoào ngoào tên mặt thẹo, hận nói, "cái gì ra quây phí nha, nói trắng ra là chính là phí bảo hộ, ngươi không trả tiền bọn hắn liền không cho ngươi ra quây, còn nện ngươi đồ vật, nhi tử ta chính là một cái bán hoa quả, cái nào trải qua được bọn hắn dạng này đoạ dâm a!"

Tô Hạo cau mày hỏi, "Bọn hắn vì cái gì thu tiền của các ngươi, việc này chính phủ liền mặc kệ sao?"

Nhắc lên việc này lão nhân liền đến khí, tức giận nói, "Đạo Ba Cường là bá, trong cục công an có thân thích của hắn, những cảnh sát kia đều mặc kệ việc này, chúng ta dân chúng cái nào đâu qua được bọn hắn nha."

"Ta hiểu được." Tô Hạo nhẹ gạt đầu, lão nhân nói cùng vừa rồi vị kia bán điểm tâm lão nhân nói, xem ra cái này Đạo Ba Cường quả nhiên có hậu đãi chỗ dựa. "Ngươi yên tâm đi, việc này đã để cho ta đụng phải, ta nhất định sẽ quản, ta ngược lại muốn xem xem bọn hắn hậu trường cứng đến bao nhiêu!"

Nói xong Tô Hạo xoay người lại đến lẫn lộn trên mặt đất Đạo Ba Cường bên người, hung hăng đạp hắn một cước, cười lạnh nói, "Loại tư vị này không dễ chịu a?"

Không biết Đạo Ba Cường cái này một hồi kinh lịch cái gì, bây giờ trên trán không ngừng toát ra đậu châu kích cỡ tương đương mồ hôi, sắc mặt tái nhợt, bờ môi tím thẫm.

"Ta. . . Ta sai rồi, van cầu. . . Van cầu ngươi tha cho ta đi, ngươi muốn bao nhiêu tiền, muốn bao nhiêu tiền ta đều cho."

Tô Hạo tay phải duỗi ra, cười nói, "Vậy liền đem ngươi vừa mới lừa gạt tiền lấy ra đi?"

"Tốt! Tốt!" Tên mặt thẹo này lại lạ thường nghe lời, mau từ trong túi móc ra kia một chồng tiền mặt, "Đều tại cái này, tất cả đều tại cái này, hiện tại tiền đều cho ngươi, có thể hay không đừng tra tấn ta."

Tô Hạo tiếp nhận kia chồng tiền đại khái liếc qua, không sai biệt lắm chính là số này, bất quá hắn cũng không muốn dễ dàng như vậy thả đi đối phương.

"Đừng nóng vội nha, ta còn có sự kiện không nói đâu, vừa rồi ta giúp ngươi lớn như vậy một chuyện, để ngươi theo giúp ta trò chuyện sẽ trôi nổi không quá phận a?"

Tên mặt thẹo nghe nói như thế sắp khóc, đau đớn trên người một trận mạnh hơn một trận, không chỉ là đau nhức, còn có giống vô số con kiến ở trên người bò loạn lúc ngứa.

"Huynh đệ, vậy ngươi có thể hay không nói nhanh một chút, tận lực đem thời gian rút ngắn một điểm?"

Tức giận nha! Tên mặt thẹo trong lòng hận chết Tô Hạo, nhưng lại không thể làm gì, chỉ có thể hai mắt mang theo nước mắt trông mong cầu khẩn nói.

Tô Hạo đảo tròn mắt, khoe miệng mang theo mỉm cười, không nhanh không chậm ngồi xổm ở tên mặt thẹo trước mặt, "Ta Tô Hạo là cái giảng ân tình người, yên tâm đi, sẽ không chậm trễ ngươi rất nhiều thời gian, bất quá ngươi phải nghe lời ta từ từ nói, loại sự tình này cũng gấp không được nha, ngươi nói đúng hay không?"

"Đúng. . . Đúng. . ." Tên mặt thẹo liên tục gật đầu.

"Ta nghe nói vị lão nhân này nhi tử thiếu các ngươi không ít tiền, ngươi nhìn tiền này. . ." Tô Hạo nói đến một nửa ngừng lại, gian giảo nhìn xem tên mặt thẹo.

"Từ bỏ, ta một phen tiền cũng không cần, từ nay về sau ta sẽ không lại tìm lão đầu phiền phức, dạng này được hay không?"

Tô Hạo trong lòng vui vẻ, kếm chút không có bật cười, còn tốt nhìn được.

"Được thôi, đã ngươi nói như vậy vậy ta liền phải tha ngươi chỗ tạm tha ngươi, ta hi vọng ngươi có thể nhớ kỹ hôm nay nói lời, đừng tưởng rằng trên đời này không ai trị được ngươi, nếu là lại để cho ta nhìn thấy ngươi làm chuyện xấu, coi như không phải hôm nay dạng này hành hạ."

"Vâng vâng vâng, ta nhớ kỹ, về sau cũng không dám lại đi gạt người." Sợ Tô Hạo không tin, tên mặt thẹo lại bổ sung, "Ta thề, về sau nếu là lại làm chuyện xấu, trời đánh ngũ lôi!"

"Được, ta lại tin tưởng ngươi một lần!"

Thoại âm rơi xuống, Tô Hạo tay phải hướng phía trước duỗi ra, lấy một loại tốc độ cực nhanh tại tên mặt thẹo huyệt Thái Dương chỗ lau một chút, chỉ gặp một đạo ngân quang trên ngón tay ở giữa lấp lóe, ánh nắng hiện lên, đó có thể thấy được kia là một cây ngân châm.

Làm xong đây hết thấy Tô Hạo lại đi đến người gầy bên người, dùng phương thức giống nhau lấy xuống ngân châm, ngân châm một roi, trên thân hai người cảm giác đau đớn biến mất hoàn toàn không có.

"Được rồi, hai ngươi có thể lăn, ta không muốn lại nhìn thấy các ngươi." Nói chuyện công phu hai cây ngân châm liền không thấy tăm hơi, không biết bị Tô Hạo giấu ở chỗ nào.

Tên mặt thọc nhẹ gât đầu, tại người gầy nâng đỡ chạy trời chết.

"Tiểu hòa tử, cảm ơn ngươi, thật rất cảm ơn ngươi, ta cho ngươi quỳ xuống." Tất cả nợ nần bởi vì Tô Hạo mấy câu liền triệt tiêu, lão nhân hiện tại kích động trong lòng có thể nghĩ, nói liền muốn cho Tô Hạo quỳ xuống.

"Đừng đừng đừng, ta nhưng không chịu đựng nổi, ngươi nhanh lên một chút đi." Tô Hạo dìu lên lão nhân, đem kia một vạn khối tiền bỏ vào trên tay đối phương, "Tiền này ngươi cầm, coi như cho ngươi nhĩ tử làm tiền vốn, để hần trở về đi, về sau tái xuất bầy sẽ không có người khi dễ các ngươi."

"Cái này. . ." Lão nhân do dự một chút, đạo, "Tiền này ta không thể nhận, ngươi đã giúp ta nhiều như vậy, ta không thể lại thu tiền của ngươi."

Tô Hạo cười nói, "Cầm đi, dù sao cái này lại không phải tiền của ta."

Nói xong những này Tô Hạo liền quay người mà đi, chỉ bắt quá, nhắc tới những thứ này tiền thời điểm trong đầu của hần không khỏi nổi lên cái kia bảo mã mỹ nữ thân ảnh, còn có nàng cuối cùng lúc đi cái ánh mắt kia. . .

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Tính sai

Trạm Hải Thị cục công an.

Cứ việc trên mặt đất còn bao trùm lấy thật dày tuyết động, nhưng đặc công trong sân huấn luyện vẫn như cũ một mảnh lửa nóng, mặc huấn luyện phục đặc công chiến sĩ chính tiến hành thường quy huấn luyện.

Tô Trương Hằng đứng tại cách đó không xa nhìn chăm chú lên trên sân huấn luyện tình huống, dạng này thông thường kế hoạch huấn luyện là hần tỉ mỉ chế định, Trạm Hải Thị mặc dù trị an tốt đẹp, bình thường cần phải đặc công địa phương ít càng thêm ít, nhưng Tô Trương Hằng không có chút nào dám xem thường, hần phải bảo đảm đặc công chỉ đội một ngày hai mươi bốn giờ đều có sung túc sức chiến đấu.

"Ừm?"

Đúng lúc này hần phát hiện tình huống dị thường, hai tên đặc công nghi thừa dịp trong sân huấn luyện hỗn loạn tràng diện trà trộn vào đi, thật tình không biết Tô Trương Hằng đã sớm liếc tới bọn hần.

"Hai ngươi tới!"

Hai tên đặc công sững sờ, một mặt e ngại đi tới.

Cái này xem xét không quan trọng, Tô Trương Hằng lập tức khí chạy lên não, chỉ vào hai người nói, "nói đi, đang huấn luyện thời gian vụng trộm chuồn đi nên nhận cái gì trừng phạt."

"Hằng đội, hai ta hôm nay có chút tiêu chảy, đây không phải đi nằm nhà vệ sinh nha." Một đặc công áp a áp ứng nói.

"Nha. . . Đi nhà xí đi nha." Tô Trương Hằng vây quanh hai người dạo qua một vòng, cái này khiến hai tên đặc công trong lòng một trận rụt rè, bọn hần rất rõ ràng vị này đặc công đội trưởng tính tình, loại tình huống này không có nghĩa là hần không có sinh khí, vừa vận tương phản, đây là bảo tố tới khúc nhạc dạo.

Quả nhiên, Tô Trương Hằng vừa mới chuyển xong một vòng tựa như biến thành người khác, chiếu vào hai người trên móng đến liền là hai cước, mắng to, "Hai ngươi có phải hay không rơi trong nhà vệ sinh, nhìn xem y phục của các ngươi, đều bẩn thành dạng gì."

Sau khi mắng xong Tô Trương Hằng đi vào trong đó một tên đặc công trước mặt, con mắt nhắm lại nhìn nhìn hần, tức giận nói, "Mặt của ngươi chuyển ra sao, đừng nói cho ta thật rơi trong nhà vệ sinh."

Đặc công vô ý thức bảo vệ mặt cúi đầu, không nói một lời.

Tô Trương Hằng ghim lại đai lưng, cười lạnh nói, "Đi nha, hai ngươi còn rất dài tính khí, xem ra là thời điểm cho các ngươi thêm bổn nhiên bữa ăn."

Hai tên đặc công thân thể run lên, ánh mắt bên trong lộ ra thần sắc sợ hãi, nhìn ra Tô Trương Hằng trong miệng thêm đồ ăn không phải chuyện gì tốt.

"Đội trưởng, chúng ta nói thật, chúng ta thắng thắn."

"Đúng, chúng ta thắng thắn."

Tô Trương Hằng nhìn một chút hai người, từ miệng trong túi rút ra một điều thuốc đốt, hít một hơi thật sâu, gấp mặt trước hai người còn chưa mở miệng, nằng to, "Còn không mau nói, chờ cái gì đâu, vẫn chờ ta cho các người khỏi nha!"

Gặp này một đặc công vội vàng nói, "Là như vậy đội trưởng, vừa rồi văn phòng tiểu Trương tìm được chúng ta, nói Vương chủ nhiệm đề chúng ta đi giáo huấn một người, chính là luận bàn một chút, sau đó chúng ta liền đi. . ."

"Sau đó thì sao?" Tô Trương Hằng nhàn nhạt hỏi.

Kia đặc công sững sờ, vô ý thức nói, "Không có sau đó, chỉ những thứ này."

Tô Trương Hằng cười lạnh một tiếng, không nhanh không chậm nói, "Hai người đây là đi giáo huấn người ta đâu vẫn là bị người ta giáo huấn đâu, xem ra đã bị thiệt thòi không ít đi."

Lời nói này rất bình thản, nhưng Tô Trương Hằng trong lòng lại có chút kinh ngạc, mình huấn luyện ra đội viên hẳn biết rõ, luận thân thù, đặc công chỉ đội bên trong mọi người đều có thể một mình đâm đường một phía, đến cùng là hạng người gì có thể làm cho mình huấn luyện ra bộ hạ ăn thiệt thòi, hơn nữa còn là một cái đánh hai cái?

Gặp tai nạn xấu hổ bị nói toạc, hai tên đặc công có chút ngượng ngùng, nhưng lại không dám không nói tình hình thực tế, đành phải từ thực đưa tới.

"Đội trưởng, người kia quá lợi hại, hai ta cùng tiến lên đều không thể đánh qua hắn, còn để hắn. . . Để hắn đánh cho một trận. . ."

Nói đến phần sau đặc công thanh âm đã rất rất nhỏ, có thể tưởng tượng, bình thường uy vũ hùng tráng chiến sĩ này lại trong lòng nên có bao nhiêu dày vò.

Tô Trương Hằng hít vào một hơi, nếu là sự tình thật giống bộ hạ mình nói như vậy cũng quá đáng sợ, hắn cũng muốn đi gặp một hồi cái này cao thủ.

"Là văn phòng Vương chủ nhiệm tìm các người đi đúng không?"

"Đúng vậy, thư ký của hắn tiểu Trương tự mình tìm tới chúng ta."

Nhẹ gật đầu, Tô Trương Hằng đưa tay ra, hai tên đặc công sững sờ, không biết đội trưởng là có ý tứ gì.

"Người ta tìm các người làm việc dù sao cũng phải cho điểm tiền trà nước đi, lấy ra!"

Hai người nhìn nhau cười khở, các móc túi ra hai bao thuốc lá giao cho Tô Trương Hằng, lần này ngược lại tốt, tiền trà nước không có mò được, còn không công để cho người ta đánh cho một trận.

"Đúng rồi, đánh các người người kêu cái gì, là công an chúng ta người trong cục sao?" Tô Trương Hằng bên cạnh thu hồi thuốc lá vừa nói.

"Không phải, nghe tiểu Trương nói, người kia gọi Tô Hạo, là Mộ đội trưởng bằng hữu, giống như cùng Vương chủ nhiệm có chút qua lại."

"Cái gì!"

Một con lừa giận từ Tô Trương Hằng đáy lòng truyền ra, toàn bộ cục công an người nào không biết Mộ Yên là hoa khôi cảnh sát, hắn đang muốn thử nghiệm truy câu đối phương, không nghĩ tới bộ hạ của mình hết lần này tới lần khác ở thời điểm này làm kiểm ăn, lần này chẳng phải là đem Mộ Yên đắc tội!

"Hai người còn đứng lấy làm gì, vây quanh thao trường chạy năm mươi vòng, sau đó lại làm hai trăm cái chống đẩy, làm không hết cũng đừng nghĩ ăn cơm!"

Nói xong Tô Trương Hằng tức giận quay người rồi đi.

"Đội trưởng, người đi đâu?"

"Đi cho các người chùi đất!"

. . .

Vương Tuyên Bân này lại sắc mặt rất khó nhìn, vốn là không vui mừng mặt càng lộ ra buồn khổ, trước bàn đứng đấy tiểu Trương, đồng dạng tinh thần sa sút, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

"Người nói cho ta nghe một chút đi tại sao có thể như vậy, ta còn cố ý dặn dò người, để người tìm hai cái thân thù tốt một chút, người nhìn người tìm cái gì đồ chơi, hai cái đặc công đều đánh không lại một người bình thường?" Vương Tuyên Bân tức giận nói.

"Chủ nhiệm, chúng ta đánh giá quá thấp cái kia gọi Tô Hạo, hắn không chỉ có biết công phu, hơn nữa còn rất mạnh, chúng ta đều bị hắn lừa gạt!"

"Người đây ý là muốn đem trách nhiệm đẩy lên trên người của ta đúng không, ta có phải hay không còn phải cho người nói lời xin lỗi?"

Tiểu Trương giật nảy mình, vội vàng nói, "Ta không phải ý tứ này chủ nhiệm."

Vương Tuyền Bản cố nén trong lòng lửa giận thở phào, hết sức nghiêm túc nói, "Người lập tức đi đặc công chi đội tìm tới kia hai người an bài một chút, việc này không thể truyền đi, càng không thể truyền đến Mộ Yên trong lỗ tai, hiểu chưa?"

"Vâng, ta lập tức đi làm."

Tiểu Trương không dám thất lễ, quay người đi ra văn phòng.

Tại hán sau khi đi Vương Tuyền Bản chậm rãi ngồi xuống ghế, trên mặt biểu lộ vệt sáng không chừng, lúc đầu hết thấy đều tại dựa theo suy nghĩ của hắn tiến hành thuận lợi, không nghĩ tới Tô Hạo sẽ có bản lĩnh lớn như vậy.

"Chẳng lẽ hắn vẫn luôn là giả?"

Ý nghĩ này toát ra trong nháy mắt Vương Tuyền Bản trong lòng mát lạnh, nếu là như vậy, mình đang theo đuổi Mộ Yên con đường bên trên liền sẽ có một cái cự đại chướng ngại, nếu như Mộ Yên bị hắn cướp đi, mình thăng quan đường chẳng phải là liền hủy?

Đây hết thấy hết thấy kết quả, để Vương Tuyền Bản suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ.

"Tô Hạo, ta nhất định sẽ đem người mặt nạ từng chút từng chút bóc đến, muốn theo ta đoạt nữ nhân, người còn non lắm!"

...

Đi vào Mộ Yên cửa phòng làm việc thời điểm Tô Trương Hằng sợ, vô luận như thế nào cố gắng chính là không dám gõ vang kia phiến cửa gỗ, ngay cả chính hắn đều rất kỳ quái.

"Tô Trương Hằng nha Tô Trương Hằng, người tốt xấu là một đặc công đội trưởng, làm sao lúc này có thể nhận sợ đâu, người không phải liền là thích Mộ Yên sao, thích nàng liền đừng cảm đi đối mặt nàng, giống như người không có can đảm người sống nên cả một đời độc thân!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Mộ Yên hoài nghi

Đứng tại cổng cho mình đánh kính, Tô Trương Hằng cảm giác có dừng khí, hít sâu một hơi đang muốn gõ cửa, cửa đột nhiên mở!

Mộ Yên cầm trong tay văn kiện mở cửa, vừa hay nhìn thấy cổng Tô Trương Hằng, cái sau lập tức một mặt xấu hổ.

"Yêu, Tô đội trưởng a, người là tới tìm ta sao?" Mộ Yên cười nói, nụ cười trên mặt như là ấm áp gió xuân.

"Ngạch. . . Ân. . . Ta. . ." Tô Trương Hằng ấp úng nửa ngày cũng không thể nói ra cái như thế về sau, đỏ mặt cùng cái quả táo nhỏ đồng dạng.

Mộ Yên hơi sững sờ, Tô Trương Hằng bình thường tác phong nàng là biết đến, dù sao đều là một cái bầy bên trong đồng sự, nhưng thẹn thùng Tô Trương Hằng nàng cũng là lần đầu tiên gặp.

Bất quá Mộ Yên vẫn là có kinh nghiệm, đoán được đối phương khả năng có chuyện tìm mình, nhẹ nhàng một câu hóa giải xấu hổ, "Mau vào đi, đứng tại cổng nhiều không tốt."

Gặp Mộ Yên trở ra Tô Trương Hằng đánh mình một bàn tay, lẩm bẩm nói, "Thật mắt mặt!"

"Tùy tiện ngồi, đứng, uống gì trà?"

"Nước sôi để nguội liền tốt."

Tô Trương Hằng dù sao cũng là thấy qua việc đòi người, rất nhanh liền bình tĩnh lại, chỉ là ngồi tại tiếp khách trên ghế sa lon cũng không dám chính diện nhìn Mộ Yên.

Mộ Yên rót chén nước sôi phóng tới trước mặt hắn, quay người ngồi ở sau bàn công tác trên ghế, trêu ghẹo nói, "Tô đội trưởng một ngày trăm công ngàn việc, làm sao có rảnh đến ta cái này địa phương nhỏ, không biết cái này bên ngoài thời chính là ngọn gió nào nha."

Tô Trương Hằng cười khò một tiếng, tự giễu nói, "Mộ đội, người cũng đừng giễu cợt ta."

Mộ Yên gật đầu cười, thuận tay cầm lên trong tay văn kiện tùy tiện lật lên, nằng biết Tô Trương Hằng khẳng định có lời muốn nói.

Quả nhiên, Tô Trương Hằng uống một hớp, xem như ép một chút, mở miệng, "Mộ đội, kỳ thật ta hôm nay tới là xin lỗi người, là ta không có để ý dạy tốt chính mình bộ hạ, để bọn hắn đưa cho người bằng hữu thêm phiền phức."

"Thêm phiền phức? Bằng hữu của ta?" Mộ Yên rất mê hoặc, đây đều là cái nào cùng cái nào nha, "Tô đội, ta nhìn người cũng không giống phát sốt đáng về, làm sao hồ ngôn loạn ngữ."

Tô Trương Hằng còn tưởng rằng Mộ Yên là tại bận tâm mặt mũi của hắn mới như vậy nói, càng là ngay tại lúc này càng phải dừng cảm thừa nhận sai lầm của mình, "Mộ đội, ta nói chính là thật, người cũng không cần có vẻ chiếu cố, bộ hạ của ta đánh bằng hữu của người đúng là ta không đúng, ta chính là hướng người thỉnh tội, người muốn làm sao trừng phạt đều có thể."

Mộ Yên trong lòng cảm thấy rất ngờ vực, lại nhìn Tô Trương Hằng đáng về cũng không giống là nói láo, nhưng nằng xác thực không rõ ràng đối phương nói tới.

"Bằng hữu của ta? Người biết danh tự sao?"

Tô Trương Hằng nhẹ gật đầu, đạo, "Ta nghe ta người nói, hắn giống như gọi Tô Hạo, làm sao, Mộ đội người còn không biết việc này?"

Nghe được Tô Hạo hai chữ này sau Mộ Yên sắc mặt âm trầm, Tô Trương Hằng là sẽ không nói dối, hắn cũng không cần thiết nói dối, thế nhưng là đặc công chi đội người vì sao phải đánh Tô Hạo đâu, chẳng lẽ tiểu tử kia xông loạn người ta cấm địa?

Muốn thật sự là như vậy, vậy hắn bị đánh đúng là đáng đời.

"Ta còn thực sự không biết việc này, liền làm phiền người nói cho ta nghe một chút đi đi."

Tô Trương Hằng cũng rất thẳng thắn, trực tiếp mở miệng nói, "Được, toàn bộ chuyện đã xảy ra là như vậy. . ."

...

Cục công an bên ngoài vẫn như cũ là một mảnh náo nhiệt cảnh tượng, nên bày quầy bán hàng bày quầy bán hàng, này đường qua đi ngang qua, hai bên đường ngừng lại rất nhiều xe, không có người sẽ đi để ý trong đó một cỗ xe thương vụ.

Chiếc xe này có chút không giống bình thường, giữa ban ngày mặt vậy mà toàn bộ đã phủ lên che nắng màn, từ bên ngoài một chút cũng không nhìn thấy trong xe tình huống.

Tay lái phụ ngồi lấy một gầy teo nam tử, con mắt nhìn chăm chăm cục công an đại môn hơn hai giờ, hơi khô chất chất, dụi dụi mắt, quay đầu nhìn xem chỗ ngồi phía sau hỏi, "Đà chủ, cái này cho tới trưa đều nhanh đi qua, mục tiêu còn chưa có xuất hiện, chúng ta còn muốn tiếp tục chờ xuống dưới sao?"

Hàng sau tia sáng không phải rất tốt, mờ mờ có thể nhìn thấy ngồi một nam một nữ hai người, nữ rất trẻ trung, cũng liền hơn hai mươi tuổi, nam tử là vị trung niên nhân, không nhúc nhích tí nào dựa vào trên ghế ngồi, tựa như một pho tượng.

Thoại âm rơi xuống, xếp sau truyền ra một trận êm tai tiếng cười, thanh âm kia mặc dù tốt nghe, lại làm cho người có chút rung mình, tựa như từ Địa Ngục ở giữa truyền đến thanh âm đồng dạng.

"Ha ha ha, đội đà chủ, thủ hạ của người có chút không chịu nổi tịch mịch đâu." Nữ tử ngôn ngữ rất chọn, đang khi nói chuyện còn càn ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng vẽ một chút bên người nam tử gương mặt.

Đội điều bụi khòe miệng co quắp động mấy lần, có chút nghiêng người hướng một bên xê dịch, cùng nữ tử kéo ra một điểm khoảng cách.

"Tiếp tục giám thị."

Người gầy nhẹ gật đầu, tranh thủ thời gian lại đem ánh mắt bỏ vào cục công an cửa chính chỗ.

Nữ tử có chút không cao hứng, đôi mắt bên trong hiện lên một tia lãnh ý, bất quá rất nhanh liền bị càng thêm nụ cười quyến rũ thay thế.

"Đội đà chủ, ta biết người đối với chúng ta Chu Tước đà có chút hiểu lầm, nhưng lần này chúng ta thế nhưng là liên hợp hành động, vì chúng ta có thể thành công, còn hi vọng Hầu Đà chủ có thể bắt kẻ hiềm khích lúc trước nha."

"Hừ!"

Đội điều bụi hừ lạnh một tiếng không nói gì, một bên nữ tử thấy thế cũng không có lại không thức thòi, lạnh lùng đem đầu xoay đến một bên.

...

Nói một hơi nhiều lời như vậy Tô Tương Hằng cuống hòng đều nhanh bốc khói, nâng lên chén trà trên bàn uống một hơi cạn sạch, lúc này mới cảm giác tốt điểm.

"Sự tình chính là như vậy, việc này ta có lỗi, nhưng ta cảm thấy Vương Tuyền Bản mới hẳn là phụ chủ yếu trách nhiệm, dù sao sự tình đã phát sinh, ta Tô Tương Hằng tuyệt không trốn tránh trách nhiệm, muốn đánh phải không tùy theo người."

Mộ Yên cũng không có đem những lời này nghe vào, nàng một mực cau mày, không ngừng dư vị vừa rồi Tô Tương Hằng.

"Người nói là, Tô Hạo không chỉ có không có ăn thiệt thòi, ngược lại đem người hai tên bộ hạ đánh cho một trận?"

"Không sai, mặc dù ta rất không muốn thừa nhận, nhưng đúng là dạng này."

"Đừng nói giỡn." Mộ Yên không tin cười cười, nàng không tin Tô Hạo có bản lĩnh lớn như vậy.

Tô Tương Hằng gấp, vội vàng nói, "Người đừng không tin nha, thù hạ của ta không dám đối ta nói láo, hai người bọn họ trên thân hiện tại còn mang theo tổn thương đâu, nếu không ta gọi tới cho người xem một chút."

"Không cần." Mộ Yên khoát tay áo, trầm tư một lát, cầm lấy điện thoại trên bàn bấm một cái mã số, "Ta đem Tô Hạo kêu đến liền biết."

Gặp Mộ Yên nói như vậy Tô Tương Hằng cũng không nói cái gì, trong lòng của hắn cũng rất muốn nhìn một chút nhân vật thần bí này, nếu có cơ hội, càng muốn cùng hắn luận bàn một chút.

Điện thoại kết nối, Mộ Yên nói thẳng, "Tô Hạo, người lập tức đến phòng làm việc của ta một chút, ta có chút sự tình muốn hỏi người."

Mộ Yên trong lòng có quá nhiều nghi vấn muốn hỏi Tô Hạo, trong điện thoại căn bản không cho hắn mấy may từ chối cơ hội, nói xong chính sự trực tiếp liền treo.

Nhìn xem Mộ Yên biểu lộ Tô Tương Hằng cũng phạm vào nói thảm, chẳng lẽ Mộ Yên cũng không biết Tô Hạo nội tình? Vẫn là nói hai người bọn họ căn bản cũng không phải là bằng hữu gì?

"Mộ đội nha, người đừng chê ta đông dài, ta cảm thấy người vẫn là hảo hảo điều tra thêm lai lịch của người này lại nói, bằng vào ta nghề nghiệp đặc tính, ta cảm thấy người này không đơn giản, người suy nghĩ một chút, có thể một người làm ngược lại hai tên đặc chiến đội viên, vậy người này thân thủ nên tốt bao nhiêu, vạn nhất nếu là hắn có cái gì lòng xấu xa. . ."

Mộ Yên nghe nghe biểu lộ nghiêm túc, Tô Tương Hằng không phải là không có đạo lý, nàng chợt nhớ tới ngày đó tại núi xanh công viên Tô Hạo cùng Hạ Bằng Phi đối thoại, lúc ấy còn không có cảm thấy có cái gì, bây giờ suy nghĩ một chút, trong này khẳng định có cái gì bí mật không muốn người biết.

Đây hết thảy, để Mộ Yên có chút suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ. . .

"Chẳng lẽ Tô Hạo thật sự có vấn đề gì?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Giao thủ

Đối Mộ Yên tới nói , chờ Tô Hạo đến đoạn thời gian này dĩ thường gian nan, mặc dù nàng cùng Tô Hạo bắt quá vừa tiếp xúc hai ngày, nhưng luôn cảm thấy Tô Hạo trên người có một loại rất kỳ quái mị lực.

Mặc dù Tô Hạo có chút không muốn mặt, còn đông dài, có đôi khi còn có rất nặng đại nam tử chủ nghĩa, nhưng. . .

Có vẻ như cũng không có gì ưu điểm đi. . .

Bất kể nói thế nào, Mộ Yên rất không muốn nhìn thấy Tô Hạo đang lừa gạt hắn, đây cũng là nàng trực tiếp đem Tô Hạo kêu đến nguyên nhân, cùng bị mơ mơ màng màng, chẳng bằng trực tiếp hỏi mình bạch.

Một bên Tô Trương Hằng biểu lộ rất nghiêm túc ngồi ở trên ghế sa lon, hắn đang suy nghĩ Tô Hạo đến cùng là một cái dạng gì người, nếu như chờ sẽ Tô Hạo mặt nạ bị Mộ Yên bóc từ đó chỗ cùng rút giậu, vậy mình có mấy phần chắc chắn có thể xử lý hắn?

"Không được, vạn nhất đến lúc đánh không lại làm thế nào, đây chẳng phải là rất mất mặt, nếu không gọi chọn người đến?"

Tô Trương Hằng trên mặt biểu lộ vụt sáng không chừng, một người ngồi ở chỗ đó ngăn người, Mộ Yên nhìn hắn hai mắt, bất quá bây giờ trong lòng tràn đầy đều chứa Tô Hạo sự tình, cũng không có lòng lại đi quản hắn.

"Đồng đồng đồng . ."

Cửa bị gõ vang một khắc này Mộ Yên cùng Tô Trương Hằng hai người tất cả giật mình, bất quá kinh ngạc nguyên nhân ngược lại không đồng dạng.

"Ta đi mở cửa."

Tô Trương Hằng âm thầm điều chỉnh trạng thái của mình, đứng dậy đi tới cửa về sau, có thể nói hắn đã làm tốt chiến đấu chuẩn bị, chỉ cần đến lúc đó Mộ Yên cùng Tô Hạo trở mặt, hắn sẽ trước tiên xông đi lên đem Tô Hạo chế phục.

Hít sâu một hơi, Tô Trương Hằng đột nhiên mở cửa.

Tô Hạo tùy tiện vọt vào, thuận tay đem một bao đồ vật ném về Mộ Yên, một bên Tô Trương Hằng thảm kêu một tiếng không tốt, một cái bước xa hướng Tô Hạo phóng đi.

"Mộ Yên nha, ta mang cho ngươi ít đồ, ngươi . ."

"Ừm?"

Nói còn chưa dứt lời, một cổ kinh phong tại Tô Hạo bên tai tiếng vọng, hắn không hề nghĩ ngợi một cái nghiêng người tránh khỏi, ngay tại thân thể lóc lên một khắc này một cái hoành chân tại hắn vị trí mới vừa đứng quét tới.

"Ngọa tào, thứ đồ gì đánh lên ta, có thể hay không muốn chút mặt!"

Cũng chính là chuyện một câu nói, Tô Trương Hằng thế công lại đến, lần này Tô Hạo có chuẩn bị, hắn không muốn đánh vô duyên vô cớ đỡ, làm gì cũng phải hỏi rõ ràng đối phương nguyên nhân.

Tô Hạo không có tránh, đè ép trong lòng lửa giận nghênh đón tiếp lấy, cho dù ai dạng này bị người vô duyên vô cớ đánh lên cũng không dễ chịu.

"Oanh!"

Hai người nắm đấm đụng vào nhau phát ra một tiếng vang trầm, Tô Trương Hằng sắc mặt phát lạnh, trong lòng kinh hãi không thôi, hắn biết rõ mình một quyền này phân lượng, không nói dùng hết toàn lực cũng không xê xích gì nhiều, không nghĩ tới Tô Hạo một điểm phản ứng đều không có, ngược lại là nắm đấm của mình bên trên truyền đến đau đớn một hồi.

Người này đến cùng là quái vật gì!

Thân thể hai người giữ lẫn nhau liều mạng ám kình, Tô Hạo mặt đen lên cả giận nói, "Ngươi là ai, mẹ nhà hắn bằng cái gì đánh lão tử, hôm nay nếu không cho ta một cái thuyết pháp, ta giết chết ngươi!"

Thoại âm rơi xuống Tô Hạo đột nhiên phát lực, Tô Trương Hằng có chút không chịu đựng nổi, lão đảo lui về sau mấy bước.

"Tô Hạo, ngươi dừng tay!"

Hai người vừa treo lên thời điểm Mộ Yên không có đi lên ngăn cản, nàng cũng nghĩ để Tô Trương Hằng thử một chút Tô Hạo, hiện tại Tô Trương Hằng chiếm hạ phong, nếu là không còn ra ngăn cản liên thật náo ra nhân mạng.

"Lão tử không tha, hắn bằng cái gì không một lời lên tiếng liền đánh ta, ta chiêu hắn chọc hắn rồi?"

"Ngươi!" Mộ Yên nóng nảy, mắt thấy Tô Trương Hằng mặt chợt đỏ bừng, rất rõ ràng không chống nổi.

"Là ta để cái kia dạng làm, ngươi nếu muốn đánh, liền đánh ta đi."

Tô Hạo bỗng nhiên quay đầu nhìn chằm chằm Mộ Yên, dùng một loại rất kỳ quái ánh mắt nhìn xem nàng, phảng phất tại hỏi vì cái gì!

Mộ Yên tự biết đuối lý, hốt hoảng khẽ vuốt tóc, làm bộ bình tĩnh nói, "ngươi thả hắn đi, chuyện không liên quan tới hắn, đây hết thảy đều là ta ý tứ."

Phần nộ! Không hiểu!

Ngay trước hết thấy cảm xúc hội tụ vào một chỗ thời điểm, luôn có thể để cho người ta bộc phát ra vô tận năng lượng.

Tô Hạo trên mu bàn tay gân xanh hoàn toàn phát nổ ra, bờ môi không có quy luật run rẩy, hấn tại nhẩn, đang cố gắng lắng lại phần nộ của mình.

"Cút!"

"Bịch!"

Tô Trương Hằng thậm chí đều không có nghe tiếng Tô Hạo miệng bên trong phun ra cái chữ kia, cả người liền bay ra ngoài, trùng điệp đập vào kia phiến cửa gỗ bên trên, sau đó trượt chân trên mặt đất.

"Khụ khụ. . . Khục. . ."

Trong dạ dày một trận dôi sông lấp biển, Tô Trương Hằng nhin không được ho khan.

"Tô Hạo, ngươi quá phận, ta đều nói là ta để cái kia dạng làm, ngươi làm gì còn hạ dạng này độc thủ."

Mộ Yên hướng phía Tô Hạo nổi giận gầm lên một tiếng, bước nhanh chạy đến Tô Trương Hằng trước mặt, áy náy mà hỏi, "Ngươi không sao chứ, ta hiện tại liền đưa ngươi đi bệnh viện."

Tô Trương Hằng chặt vật nhẹ gạt đầu, hấn hiện tại cảm giác toàn thân khí quan liền giống bị bế tắc, liền hô hấp đều rất khó khăn, phảng phất tùy thời đều có hít thở không thông khả năng.

Mộ Yên vội vã đi nâng Tô Trương Hằng, làm sao Tô Trương Hằng dáng người khôi ngô, bây giờ toàn thân mềm nhũn, Mộ Yên thử mấy lần đều không thể thành công.

Gặp Tô Hạo đứng ở một bên thờ ơ, Mộ Yên dâng lên một cổ không hiểu lửa giận, lạnh lùng nói, "Ngươi nếu là không muốn nhìn hấn chết liền đến phụ một tay."

Tô Hạo khoe miệng giật giật, xụ mặt đi tới Tô Trương Hằng bên người, tức giận đối Mộ Yên nói, "ngươi đứng một bên, đừng chậm trễ chuyện của ta."

Nói liền muốn đi kéo trên đất Tô Trương Hằng.

"Hấn hiện tại có tổn thương, ngươi có thể hay không điểm nhẹ." Nhìn xem Tô Hạo trực tiếp đi qua Lasso tướng hằng, dùng kinh vẫn còn lớn, Mộ Yên nhin không được lo lắng động tác như vậy có thể hay không cho Tô Trương Hằng tạo thành hai lần tổn thương.

Tô Hạo bắt đắc dĩ thở dài, quay đầu nói, "Ta là bác sĩ, OK? Ngươi hướng một bên đứng đứng, liền điểm ấy vết thương nhỏ cần phải đi bệnh viện sao?"

Mộ Yên sững sờ, đứng thế, ta làm sao đem Tô Hạo là bác sĩ đem quên đi.

"Được được được, ta đứng xa một chút, có cần ta hỗ trợ địa phương gọi ta."

Gặp Mộ Yên lui về sau mấy bước, Tô Hạo xoa xoa tay, biểu lộ lập tức trở nên nghiêm túc lên, ánh mắt nhìn lướt qua Tô Trương Hằng, đạo, "Sẽ có chút đau nhức, ngươi kiên nhẫn một chút."

Tô Trương Hằng sắc mặt tái nhợt nhẹ gạt đầu, hấn cũng không biết làm sao vậy, cũng cảm giác toàn thân hô hấp khó khăn, nhưng trên người mình lại một điểm vết thương đều không có.

"Buông lỏng, chớ khẩn trương."

Tô Hạo vịn Tô Trương Hằng ngồi xếp bằng trên mặt đất, thừa dịp cùng đối phương nói chuyện khoảng cách, soạt soạt soạt ba cây ngân châm xuất hiện trên ngón tay ở giữa, chỉ gặp Tô Hạo cổ tay phát lực, ba cây ngân châm hướng phương hướng khác nhau bay đi, bắt quá đều không ngoại lệ, tất cả đều đâm vào Tô Trương Hằng thân thể.

"A!"

"Nhìn xuống!" Tô Hạo lớn a đạo, trên tay lại một chút cũng không có nhàn rồi, tay phải bỗng nhiên đập vào Tô Trương Hằng sau cổ cổ, đương bàn tay cùng cái cổ tiếp xúc thời điểm, vậy mà toát ra một đoàn sương trắng.

Mộ Yên con mắt trừng thật to, cái này không phải liền là ngày đó Tô Hạo cho mình xem bệnh lúc dùng chiêu số sao?

Ngắn ngủi mấy chục giây, Tô Hạo trên trán liền toát ra rất nhiều mồ hôi, ba cây ngân châm tại Tô Trương Hằng tả hữu huyết Thái Dương cùng đỉnh đầu chính giữa vững vàng cắm, Tô Trương Hằng thỉnh thoảng sẽ liệt lên miệng, nhìn ra được trên người tư vị không dễ chịu.

Tô Hạo biểu lộ nghiêm túc lờm Tô Trương Hằng một chút, đè ép thanh âm nói, "Một đại nam nhân, nếu là ngay cả điểm ấy đau đớn đều nhẩn nhin không được, vậy liền không muốn sống trên đời này."

Có lẽ là Tô Hạo có tác dụng, Tô Trương Hằng đột nhiên mở to mắt, thân thể ưỡn lên thẳng tắp, đúng lúc này, Tô Hạo ánh mắt sáng lên, hét lớn một tiếng, "Tiến!"

Ba cây ngân châm đồng loạt đi đến đâm một cái, bất quá lần này Tô Trương Hằng không có kêu to, cắn răng kiên trì được, nhưng là não hải lập tức một mảnh choáng đờng, hai mắt nhắm lại, có chút đứng ngồi bất ổn.

"Tốt, ngươi có thể đi lên."

Đang lúc Tô Trương Hằng nhanh nhẹn nhìn không được kia cổ choáng ý thời điểm, Tô Hạo lập tức đem hắn kéo ra ngoài, nhắc tới cũng kỳ, khi hắn mở mắt ra thời điểm, trước đó trên thân thể ngạt thở cảm giác trong nháy mắt hoàn toàn không có, mà lại cảm giác đau đớn cũng mất, thậm chí còn cảm thấy rất thân thanh khí sáng, cả người đều nhẹ nhàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Thần bí nghĩa giết

"Được rồi, thân thể của ngươi đã không có cái gì trở ngại, vừa rồi bất quá là bị ta phong tỏa một chút huyết đạo mà thôi." Tô Hạo sắc mặt vẫn là không hề tốt đẹp gì, nếu không phải nể mặt Mộ Yên, đối phương đã sớm là một cỗ thi thể.

Tô Trương Hằng khoe miệng co giật mấy lần, trong lòng nói không hết xấu hổ, vốn còn nghĩ cho mình bộ hạ báo thù, ai biết thù không có báo, mình còn bị đánh một trận, đi đâu nói rõ lý lẽ đi.

"Xem ra ta bộ hạ bị đánh chịu không nổi, Tô tiên sinh quả nhiên thân thủ tốt."

Dừng lại một chút, Tô Trương Hằng chậm rãi ngẩng đầu nhìn chăm chăm Tô Hạo, ánh mắt bên trong là một loại rất ánh mắt kiên nghị, hắn là một đặc công, nghề nghiệp quen thuộc nói cho hắn biết, coi như không địch lại đối phương, nhưng quyết không thể nhận thua! Cho dù chết, cũng muốn chết bởi quá trình chiến đấu bên trong.

"Nhưng là ngươi nếu dám đối Mộ cảnh sát động thủ, ta Tô Trương Hằng cái thứ nhất không buông tha ngươi!"

Tô Hạo sững sờ, mình lúc nào muốn đối Mộ Yên đối thủ, nàng là cảnh sát ta là dân chúng, đối cảnh sát động thủ đây không phải là thuần túy tìm chết mà!

"Ngươi cũng họ Tô? Thật là đúng dịp thật là đúng dịp." Tô Hạo thành linh tới một câu.

Lời này kém chút không có đem Tô Trương Hằng tức ngắt đi, nha hiện tại ngay tại nói chính sự đâu, ngươi liền không thể nghiêm túc một chút, còn có, ta họ Tô cùng ngươi họ Tô có cộng đồng quan hệ nha, rõ ràng chính là hai chuyện tốt a!

Tài nghệ không bằng người tự nhiên không có lời nào để nói, Tô Trương Hằng cũng cảm thấy mình không mặt mũi ở chỗ này ở lại, quay đầu cùng Mộ Yên nói lời tạm biệt đi ra văn phòng.

Tô Hạo nhún vai, bỗng nhiên sắc mặt xiết chặt, phảng phất nhớ ra cái gì đó sự tình, ảo não vỗ đầu của mình, "Ta làm sao lại để hắn dạng này đi, hắn còn không có giải thích cho ta vì sao đánh lên ta đây."

"Ta giải thích cho ngươi." Mộ Yên đứng ở nơi đó, lại bổ sung một câu, "Ngươi muốn biết cái gì."

Nhắc lên việc này Tô Hạo trong lòng liền không thoải mái, mình hảo ý đi chung quanh thị trường đi lòng vòng, cố ý cho Mộ Yên mua chút đường đồ khurong cho nàng, ai biết vừa vào cửa liền bị người đánh lên.

"Hắn mới vừa nói ta đối với ngươi động thủ, có ý tứ gì, còn có, hắn là ai, bộ hạ của hắn lại theo ta có quan hệ gì?"

Mộ Yên liền biết Tô Hạo liền hỏi cái này chút, lấy Tô Hạo tính tình, nếu là không đem việc này biết rõ ràng, còn không đem trời cho đâm cái lỗ thủng, cũng không có tính toán giấu diếm cái gì, lập tức một năm một mười đem đầu đuôi sự tình nói ra.

...

Hoa Hạ kinh đô, là một cái thành thị phồn hoa, nơi này ngoạ hồ tàng long, từ xưa đến nay vô số cao nhân dị sĩ đều hướng tới nơi này, đặt ở hôm nay, cũng có một chút tổ chức bí mật căn cứ xây ở nơi này, luận an toàn, chỉ sợ cái này Hoa Hạ không có so kinh đô an toàn hơn địa phương.

Nghĩa giết tổng bộ chính là như thế.

Trải qua hơn mười giờ đường xe, Hạ Bằng Phi cùng lạnh rốt cục về tới căn cứ, cái trụ sở này xây dựng vào kinh đô vùng ngoại thành, đề phòng thâm nghiêm, càng có đông đảo thân thủ bất phàm cao thủ bảo hộ nơi đây, vô cùng an toàn.

"Thiếu gia, người trở về."

Hạ Bằng Phi nhẹ gật đầu, xem như cùng bên cạnh người hầu chào hỏi, một bên lạnh mở miệng nói, "Lập tức thông tri bác sĩ đến thiếu gia gian phòng tới."

"Thiếu gia thụ thương rồi?" Người hầu nhất thời chấn kinh, Hạ Bằng Phi thân thủ tại toàn bộ nghĩa giết kia là sắp xếp ba hạng đầu, chấp hành qua vô số nhiệm vụ, không có một lần nhận qua tổn thương, làm sao lần này. . .

Mặt lạnh lùng sắc nghiêm, tức giận, lạnh nhạt nói, "Không nên hỏi không nên hỏi, nhanh đi làm!"

"Rồi!"

Nhìn xem người hầu bối rối rời đi bóng lưng Hạ Bằng Phi lộ ra một nụ cười khổ, đồng thời trong lòng cũng có trận trận ám áp, hẳn biết lạnh là tại quan tâm hắn.

"Ta không sao, đều nói vết thương đã bị Tô Hạo xử lý qua, trong thời gian ngắn không có vấn đề, chút lòng tin này ta còn là có."

"Không được, đạn còn không có lấy ra, một mực lưu tại trong thân thể cũng không phải chuyện gì." Lạnh nói.

"Chờ một chút rồi nói sau, nhiệm vụ lần này ta không có hoàn thành, tăng thêm gặp Y Vương Khẩu người, ta cảm thấy vẫn là đi trước hướng phụ thân hỏi báo một chút tương đối tốt."

Nói xong sợ lạnh lo lắng, Hạ Bằng Phi quay người nhéo nhéo lạnh khuôn mặt, gây cái sau một trận đỏ mặt, "Chán ghét, nơi này nhiều người như vậy đâu, để người ta coi không được."

Hạ Bằng Phi ha ha cười cười, ôn nhu nói, "Đi thôi, cùng ta cùng đi gặp phụ thân."

Lần này lạnh không nói gì nữa, lập tức biến thành một bộ nhu thuận đáng vẻ, đi theo Hạ Bằng Phi đi vào một tòa biệt thự.

Từ về ngoài đến xem, biệt thự này đã có tuổi, nhưng khi đi vào về sau, bên trong bố cục sẽ cho người rợn rờ hẳn lên. Từ đồ dùng trong nhà đến thang lầu, tất cả trang trí toàn bộ áp dụng thượng đẳng chất gỗ vật liệu cấu thành, mặc dù nhìn xem cổ lỗ, nhưng dù sao có một cỗ rất nghiêm túc khí tức ở bên trong.

Hai người mới vừa đi vào một lão giả liền đi tới, cung kính nói, "Thiếu gia, lạnh cô nương, lão gia gần nhất bệnh nhức đầu lại phạm vào, vừa uống thuốc xong nằm xuống."

Hạ Bằng Phi nhíu mày, phụ thân loại bệnh này đã nương theo hắn rất nhiều năm, không sai biệt lắm hàng năm đều sẽ phạm thượng một hai lần.

"Vương thúc, ta có việc gấp mang theo, người nhìn có thể hay không để cho ta đi lên?"

Cái kia gọi Vương thúc quản gia mỉm cười, ánh mắt lơ đãng liếc qua Hạ Bằng Phi vết thương, trên mặt lập tức lộ ra quan tâm biểu lộ, "Thiếu gia, người thụ thương, trước hết để cho bác sĩ cho người xem một cái đi, chờ xử lý xong vết thương lại đi gặp lão gia cũng không muộn."

"Không cần, miệng vết thương của ta Y Vương Khẩu người đã giúp ta xử lý qua, không có gì đáng ngại, tìm một cơ hội lấy viên đạn ra là được rồi."

Nghe nói lời này Vương thúc sắc mặt giật mình, còn tưởng rằng mình nghe lầm, hỏi, "Thiếu gia, người nói là Y Vương Khẩu người giúp người xử lý vết thương? Ta không nghe lầm chứ?"

"Không có, chính là Y Vương Khẩu người, cho nên ta mới muốn tranh thủ thời gian hướng phụ thân báo cáo, bằng không ta sao có thể gấp gáp như vậy."

Vương thúc trầm tư một lát, hẳn đi theo Hạ Bằng Phi phụ thân nhiều năm như vậy, đối Y Vương Khẩu sự tình có hiểu biết, bây giờ nghe được Y Vương Khẩu người xuất hiện liền cảm giác việc này không thể coi thường.

"Thôi được, vậy các người đi theo ta, việc này xác thực hẳn là để bang chủ biết."

Tại Vương thúc dẫn đầu hạ ba người thuận chất gỗ thang lầu đi vào lầu hai, nơi này cùng lầu một đại sảnh khác biệt, tiến vào lầu hai chạm mặt tới chính là nhàn nhạt mùi đàn hương, thân đưa nơi đây một mảnh tĩnh mịch, như là ngăn cách, cái này cũng thể hiện biệt thự này xảo diệu chỗ.

Lầu hai có hai cái gian phòng, một gian là nghĩa giết bang chủ phòng ngủ, một gian khác là phòng khách.

"Đồng đồng đồng."

Đi vào gian kia phòng ngủ trước Vương thúc nhẹ nhàng gõ gõ cửa, một lát sau bên trong truyền ra một tiếng thanh âm hùng hậu.

"Tiến đến."

Đẩy cửa vào, phòng ngủ bố cục rất đơn giản, một trương chất gỗ bàn trà thêm mấy cái chiếc ghế, lại hướng bên trong chính là một trương giường gỗ, trừ cái đó ra không có vật khác, phòng như vậy đặt ở hiện đại sinh hoạt bên trong, đều khiến người cảm thấy có chút phục cổ.

Trên giường gỗ nằm một vị năm hơn năm mươi lão già, lão già mặc dù nhìn như có chút tiêu tụy, trên mặt lại hồng quang đầy mặt, thấy mọi người tiến đến liền ngồi dậy.

"Tiểu Phi nha, ngươi trở về."

Hạ Bằng Phi tiến lên mấy bước đi vào trước giường, một thanh đỡ lão già, đạo, "Phụ thân, ta nghe Vương thúc nói ngươi đau đón bệnh lại phạm vào, tìm bác sĩ nhìn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Y Vương Sơn

Hạ hưng sông tại nhi tử nâng đỡ đứng lên, hẳn biết rõ bệnh của mình, trên đời còn không có một loại thuốc có thể trị liệu, nếu như nhất định phải nói có, vậy cũng chỉ là . . .

"Bằng bay nha, ta đây là bệnh cũ, không có gì đáng ngại, ngược lại là ngươi, nói một chút ngươi tình huống lần này đi."

Hạ Bằng Phi nghe xong sảm thẹn cúi đầu, từ nghĩa giết thành lập tới nay, vẫn còn chưa qua một lần hành động thất bại tiền lệ, mình lần này xem như phá lệ.

"Thật xin lỗi, phụ thân, ta thất bại, ta đánh giá thấp Trịnh thị tập đoàn thực lực, không nghĩ tới bọn hắn vậy mà thuê nước ngoài cao thủ, tăng thêm việc này kinh động đến Trại Hải Thị cảnh sát, ta kém chút chưa có trở về không tới."

"Ồ?"

Hạ hưng sông than nhẹ một tiếng, cũng không có lộ ra cái gì biểu tình không vui, phảng phất con trai mình thất bại sớm tại trong dự liệu của hắn đồng dạng.

"Bằng bay, thất bại có đôi khi cũng không phải là chuyện xấu, vừa vặn tương phản, nó có thể để ngươi nhanh chóng trưởng thành, chúng ta Hoa Hạ không phải có câu chuyện xưa nha, gọi ngã một lần khôn hơn một chút, ta muốn lấy sau ngươi hẳn là sẽ không tái phạm sai lầm như vậy."

Hạ Bằng Phi trùng điệp nhẹ gật đầu, tại trong tự điển của hắn, quyết không cho phép mình tại cùng một nơi thất bại hai lần, tựa như hắn tại Trại Hải Thị trước khi đi nói với Tô Hạo như thế, cái kia phú thương nhi tử sớm tối đều phải chết!

Nhìn nhi tử một chút, hạ hưng sông chậm rãi nói, "Trại Hải Thị thủ phủ thật không đơn giản, Trịnh cảnh diệu là cái kẻ già đời, người này cảnh giới tính rất cao, ngươi suy nghĩ một chút hẳn sẽ để cho ngươi tùy tiện giết chết con của hắn sao?"

Hạ Bằng Phi không nói gì, phụ thân mỗi câu nói đều là dạy bảo, hắn tại chăm chú nghe.

Hạ hưng sông thấy được nhi tử vết thương, khẽ thở dài một cái, quay đầu đối quần gia nói, "Gọi bác sĩ đi lên."

"Vâng, bang chủ!"

Một bên lạnh hiểu chuyện rót hai chén trà, đưa cho hạ hưng sông một chén, cái sau hài lòng nhẹ gật đầu, lại nói, "Chuyện lần này ngươi cũng không cần tự trách, hảo hảo dưỡng thương đi, thừa dịp dưỡng thương thời gian hảo hảo tĩnh lại tĩnh lại, nếu như ngươi muốn chứng minh mình, vậy thì chờ tổn thương dưỡng hảo lại đi hành động một lần."

Nói xong hạ hưng sông nhấp một miếng trà xanh.

"Vâng, ta nghe phụ thân." Hạ Bằng Phi đạo, sau khi nói xong chợt nhớ tới Tô Hạo sự tình, lại nói, "Phụ thân, ta lần này tại Trại Hải Thị đụng phải Y Vương Khẩu người, ta vết thương này đã bị chỗ hấn lý qua."

"Phốc!"

Một ngụm trà xanh phun ra, Hạ Bằng Phi giật nảy mình, mau chóng tới đỡ lấy hạ hưng sông.

"Phụ thân, ngươi không sao chứ?"

"Khụ khụ. . ."

Hạ hưng sông ho khan hai tiếng, không lo được lau trên quần áo nước trà, hỏi gấp, "Ngươi mới vừa nói đều là thật? Thật là Y Vương Khẩu người?"

Hạ Bằng Phi nào dám nói láo, gật đầu nói, "Đúng vậy phụ thân, ta cũng rất tò mò, nhưng hấn đúng là Y Vương Khẩu người, không tin ngươi xem ta vết thương, chính là chỗ hấn lý."

Hạ Bằng Phi nói giải khai trên cánh tay vết thương băng vải, kỳ quái là, vết thương mặc dù màu đỏ sẫm, nhưng không có trong tưởng tượng có máu tươi chảy ra, mà lại ngay tại khép lại.

"Không sai, là Y Vương Khẩu thủ pháp, ngoại trừ y thuật của bọn hấn, trên thế giới này cũng không còn có thể để vết thương nhanh như vậy khép lại y thuật."

Hạ hưng sông chau mày, nghe đồn Y Vương Khẩu người sẽ không dễ dàng rời núi, một khi bọn hấn xuất hiện, liền mang ý nghĩa nơi đó sắp phát sinh tai họa thật lớn, lần này Y Vương Khẩu người xuất hiện tại Trại Hải Thị, chẳng lẽ nói cái chỗ kia sẽ có tai họa ngập đầu?

"Phi nhi, đã ngươi gặp Y Vương Khẩu người, vì cái gì không cho hấn đem đạn cho ngươi lấy ra, vẫn là nói bọn hấn không chịu?"

Y Vương Khẩu người đều rất kì lạ, hoặc là nói làm việc vô tung vô ảnh, thế nhưng là nếu như nói bọn hấn không muốn giúp con của mình còn nói không đi qua, lấy tác phong của bọn hấn, một khi xuất thủ, sẽ không bỏ dở nửa chừng.

"Là ta không cho hấn lấy, lúc ấy Trại Hải Thị cảnh sát toàn thành phố truy nã ta, ta sợ chậm trễ thời gian bại lộ hành tung, mà lại. . ."

Dừng một chút Hạ Bằng Phi lại nói, "Mà lại ta không rõ ràng hấn là có hay không muốn giúp ta, cho nên chỉ làm cho hấn đơn giản xử lý một chút vết thương, miễn cho đổ máu quá nhiều."

"Ừm. . ."

Hạ hưng sông nhẹ gật đầu, nhi tử cách làm không phải không có lý.

"Phụ thân, người kia gọi Tô Hạo, chúng ta nghĩa giết không phải cùng Y Vương Khẩu từng có hợp tác sao, ngươi có nghe nói hay không qua người này?" Nghĩa giết cùng Y Vương Khẩu mặc dù có hợp tác, nhưng này chút đều là cơ mật tối cao, liền ngay cả Hạ Bằng Phi đều không có quyền hỏi đến, toàn bộ nghĩa giết bên trong cũng chỉ có bang chủ hạ hưng sông biết.

"Cái gì!"

Hạ hưng sông sắc mặt phát lạnh, so vừa rồi càng khiếp sợ, động tác này bị Hạ Bằng Phi nhìn ở trong mắt, trong lòng của hấn cơ bản kết luận phụ thân nhận biết người này!

"Phụ thân, ngươi có phải hay không biết hấn? Có phải hay không còn biết Tô Thanh sự tình?"

Hạ hưng sông cau mày hỏi, "Ngươi là thế nào biết Tô Thanh, những sự tình này ta chưa từng có đối với người ngoài nói qua."

Hạ Bằng Phi cũng không có giấu diếm, thẳng thắn nói, "Thực không dám giấu giếm, có một lần ngươi cùng Y Vương Khẩu người trong thư phòng nói chuyện phiếm, ta tại cửa ra vào nghe lén đến, phụ thân, ta không có ý tứ gì khác, chỉ là rất hiếu kì ngươi vì cái gì không đem Y Vương Khẩu sự tình nói cho chúng ta biết, cho nên. . ."

"Đừng nói nữa!"

Hạ hưng sông bỗng nhiên khoát tay áo, không biết là quá kích động vẫn là tức giận, vậy mà ho khan mấy lần.

"Việc này đừng ở đây, về sau đừng nhắc lại nữa, còn có, ta mặc kệ ngươi ngày đó nghe trộm được cái gì, tóm lại ngươi cho ta đem những vật kia nát tại trong bụng, không thể nói cho bất luận kẻ nào!"

Không đợi Hạ Bằng Phi mở miệng hạ hưng sông lại nói, "Ta hai ngày này chuẩn bị đi ra ngoài một chuyến, trong bang sự tình liền giao cho ngươi, ngươi cho ta thành thành thật thật đợi ở căn cứ tĩnh lại, cũng là không được đi!"

"Phụ thân, ta. . ."

Hạ hưng sông đã không có ý định nói thêm gì đi nữa, quay người ngồi tại chiếc ghế bên trên nhắm mắt lại.

Hạ Bằng Phi còn muốn nói nữa cái gì, một bên lạnh tranh thủ thời gian kéo hần lại.

"Hạ thúc mệt rồi, chúng ta đi trước đi."

Hạ Bằng Phi nhẹ gật đầu, hướng hạ hưng sông cúi mình vái chào, quay người đi theo lạnh đi ra ngoài.

Quản gia Vương thúc đưa mắt nhìn hai người rời đi, sau đó đóng cửa phòng trở lại trong phòng, lúc này mới lên tiếng nói khẽ, "Bang chủ, thiếu gia đã đi."

Hạ hưng sông chậm rãi mở mắt ra, chẳng biết tại sao, trong thời gian thật ngắn hần giống như già nua rất nhiều, miệng bên trong lẩm bẩm nói, "Thời gian không nhiều lắm, lại một trận tai nạn sắp xảy ra."

Quản gia phảng phất biết cái gì, hoặc là nói hần nghe hiểu hạ hưng sông trong lời nói hàm nghĩa, trả lời, "Không biết lần này có ai có thể trở thành chúa cứu thế, bang chủ, người có tính toán gì."

Hạ hưng sông trầm tư một chút, chậm rãi nói, "Người đi chuẩn bị một chút, ngày mai đi với ta một chuyến Y Vương Sơn."

"Bang chủ muốn đi Y Vương Sơn?" Quản gia cả kinh nói.

"Đúng vậy a, là thời điểm tìm Trương lão tiên tâm sự."

. . .

Trong văn phòng, Tô Hạo ngồi ở Mộ Yên vị trí bên trên, Mộ Yên đứng trước bàn làm việc, hai người tựa như đôi thân phận đồng dạng.

"Chỉ những thứ này?"

Mộ Yên tròn nhìn Tô Hạo một chút, tức giận nói, "Người cho rằng đầu, lúc đầu việc này chính là một cái hiểu lầm, người không phải bắt lấy người ta sai lầm nhỏ lầm không tha."

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Bí mật văn kiện

"Hắc!" Tô Hạo nhin không được đứng lên, "Người người này có thể hay không giáng điểm lý, bị đánh lên người là ta, may mắn công phu của ta tốt, bằng không ngã trên mặt đất người kia chính là ta."

Không đợi Mộ Yên mở miệng, Tô Hạo lại nói, "Còn có, là ta chữa khỏi bệnh của người, còn mong muốn đơn phương mua cho người chút đường đỏ khương, hiện tại ngược lại tốt, ta bị khi phụ người mặc kệ, ngược lại giúp người ngoài nói chuyện."

Bị Tô Hạo kiểu nói này Mộ Yên ngược lại thật sự là có chút ngượng ngùng, Tô Hạo nói đều là tình hình thực tế, đây đưa mình mấy tháng bệnh cũng đúng là hần trị tốt, lại nói hôm nay động thủ trước cũng không phải hần.

"Ta có phải hay không có chút quá mức rồi?" Mộ Yên trong lòng nghĩ thầm.

Gặp Mộ Yên đứng ở nơi đó khuôn mặt nhỏ đỏ bừng Tô Hạo liền biết trong nội tâm nàng đang suy nghĩ gì, đập đi đập đi miệng, bày ra một bộ đại nhân không chấp tiểu nhân đáng vẻ , đạo, "Được rồi, người cũng nói việc này là hiểu lầm, ta Tô Hạo cũng không phải loại kia được một tác lại muốn tiền một thước người, lại nói ta cũng không chịu thiệt, việc này coi như qua. Đi, người không có việc gì liền ra ngoài đi, đừng chậm trễ ta làm việc."

Mộ Yên sững sờ, nghĩ thầm lời này không thích hợp nha!

Lại xem xét Tô Hạo, hoàn toàn liền đem nơi này trở thành nhà mình, ngồi Mộ Yên vị trí không nói, còn đem chân vênh lên tại trên mặt bàn, toàn thân trên dưới còn không ngừng run run. . .

Mộ Yên ba bước cũng hai bước đi qua một tay lấy Tô Hạo kéo đến một bên, bắt mắt nói, "Người đi nhằm địa phương đi, nơi này là cục công an, là

phòng làm việc của ta, OK?"

"Ngạch. . ."

Tô Hạo ngượng ngùng gãi đầu một cái, vừa rồi quá kích động, còn tưởng rằng nơi này là hần phòng khám bệnh.

Đang lúc Tô Hạo chuẩn bị xám xịt hướng tiếp khách trên ghế sa lon ngồi lúc đột nhiên phát hiện một cái điểm sáng, mới vừa rồi bị mình như vậy một làm, Mộ Yên hiển nhiên khí không nhẹ, hô hấp dồn dập, trước ngực hai ngọn núi cao liên tiếp, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt vỡ đồng phục cảnh sát cúc áo bạo lộ ra đồng dạng.

Tô Hạo không nhìn được nghĩ lên tới hôm qua giúp Mộ Yên chữa bệnh một màn kia, lúc ấy mặc dù cách quần áo, nhưng không thể không thừa nhận cô nàng này làn da chính là tốt, nếu như nếu là không cách quần áo sờ lên, kia. . .

Lúc đầu Mộ Yên chỉ là bị Tô Hạo cho khí choáng váng, nhưng bây giờ Tô Hạo vậy mà đứng ngăn người ở chỗ đó, con mắt gian xảo, thỉnh thoảng còn cười ngây ngô hai tiếng. . .

Coi như Mộ Yên lại đơn thuần cũng có thể đoán được kia hàng đang suy nghĩ gì!

"Xì... Trượt. . ."

Một giọt nước bọt thuận Tô Hạo khoe miệng chảy ra, không đợi nhỏ xuống, lại bị hần cho hút trở về!

"Tô Hạo!"

Mộ Yên không thể nhịn, một cái nam nhân ở ngay trước mặt chính mình ý nghĩ kỳ quái, cái này khiến Mộ Yên rất khó chịu, lửa nhỏ Sơn Đồn lúc bộc phát.

"Ngọa tào!"

Một tiếng này thét lên cũng đem Tô Hạo từ trong tưởng tượng kéo lại, hần lập tức thầm kêu một tiếng không tốt, khẳng định là mình biểu hiện quá rõ ràng.

Quả nhiên, lại xem xét Mộ Yên, tám kia kiểu mặt đỏ bừng, đều nhanh nhỏ máu ra, bờ môi khê cắn, một bộ tùy thời đều muốn bộc phát đáng vẽ.

"Ngạch. . . Cái kia. . . Ta đi trước, trong nhà có việc!"

Lúc này không chạy chờ đến khi nào!

Tô Hạo cũng sẽ không ngốc ngốc đứng tại loại kia ai đó đánh, tam thập lục kế tẩu vi thượng kế, chuồn đi!

"Dừng lại!" Mộ Yên băng lãnh thanh âm từ phía sau truyền ra, Tô Hạo chỉ cảm thấy lưng phát lạnh, âm thầm kêu khổ.

"Xong xong, lần này xong đời, chính mình cái này sắc lang mữ là hái không xong."

Mộ Yên cau mày, mắt hạnh nộ trừng, toàn thân khí run nhẹ nhẹ, nàng biết Tô Hạo không phải đứng đắn gì người, không nghĩ tới vậy mà như thế không đứng đắn!

Nhưng nếu là còn như vậy dây dưa tiếp mình cái này cho tới trưa cũng đừng nghĩ làm việc, mắt thấy còn có một giờ đã đến giữa trưa giờ tan sở, Mộ Yên chậm rãi hô một hơi, dự định tạm thời đem việc này để qua một bên.

"Người hoặc là ngồi đằng hoàng lấy chờ ta tan tầm, hoặc là người liền về nhà, lại để cho ta nhìn thấy người làm ra chuyện xuất cách gì, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Hung hăng cảnh cáo một chút Tô Hạo, Mộ Yên lần nữa ngồi về trên ghế làm việc, nhưng bị Tô Hạo như thế một làm nàng đầu còn có tâm tư làm việc, nhưng lại không muốn để cho đối phương nhìn thấy mình quýnh dạng, đành phải thuận tay cầm lên một văn kiện vừa đi vừa về đọc qua.

Tô Hạo cười sờ lên cái mũi, cô nàng này thật là có ý tứ, vốn nghĩ lần này mình sẽ khó thoát một kiếp, không nghĩ tới nàng vậy mà nhịn xuống.

Hướng tiếp khách trên ghế sa lon ngồi xuống, đem chân vênh lên tại trên bàn trà, lại cho mình rót một ly nước trà chậm rãi phẩm uống, Tô Hạo nhưng không có chút nào đem mình làm ngoại nhân!

Đây hết thấy Mộ Yên nhìn ở trong mắt khí ở trong lòng, nhưng lại không thể phát tác, hừ lạnh một tiếng xem như phát tiết.

Một giờ trôi qua rất nhanh, Mộ Yên khê vuốt tóc, đưa trong tay văn kiện cất kỹ đứng lên, cầm lên khóa bao của mình từ sau bàn công tác đi ra.

"Ta đi đôi bộ y phục, người ở chỗ này chờ ta một chút."

Đi tới cửa Mộ Yên lại quay đầu nói bổ sung, "Nhớ kỹ, ngay ở chỗ này đợi, cũng là không được đi, nghe được không?"

Nếu là không an bài như vậy một chút Mộ Yên thật đúng là không yên lòng, trời mới biết Tô Hạo lại sẽ chọc ra cái gì yếu đuối thân tới.

"Yên tâm yên tâm, ta cũng là không đi." Tô Hạo cười đùa tí tưng đạo, vẻ mặt thành thật ý tứ đều không có.

Mộ Yên lườm hắt một cái, mở cửa đi ra ngoài.

Cái nhìn này bạch để Tô Hạo trong lòng rung động, không thể không nói Mộ Yên thật là một cái đại mỹ nữ, nên lời địa phương lời, nên vênh lên địa phương vênh lên, đáng người lại tốt như vậy, lại thêm kia một thân đồng phục cảnh sát, đơn giản chính là sống sờ sờ đồ đồng phục hấp dẫn a!

"Hắc!"

Cũng không biết Tô Hạo vì cái gì bật cười, nhưng là lấy tính cách của hắn há lại loại kia an phận thủ thường người?

Không tồn tại!

Thừa dịp Mộ Yên không tại, Tô Hạo vụng trộm đi đến trước bàn làm việc, trên mặt bàn đặt vào một chồng văn kiện thật dày, Tô Hạo tiện tay mở ra, đều là một chút bản án báo cáo văn kiện.

"Ủm?"

Đột nhiên một phần văn kiện hấp dẫn Tô Hạo lực chú ý, bìa thỉnh linh viết mấy cái chữ đậm: Tam Giác Vàng ma túy buôn lậu án.

Tô Hạo cau mày lật ra phần báo cáo này, trong lòng của hắn rất kỳ quái, Trại Hải Thị ở vào Hoa Hạ đông bộ duyên hải, cùng Tam Giác Vàng địa khu có khoảng cách rất xa, chẳng lẽ nói Tam Giác Vàng phạm vi thế lực đã thâm thấu đến Trại Hải Thị?

Quả nhiên, trên văn kiện rõ ràng ghi chép một lần nào đó tập độc hành động quá trình, Trại Hải Thị cục công an liên hợp đặc công chi đội đột nhiên tiến hành một trận tập độc hành động, bắt được buôn lậu thuốc phiện nhân viên bảy mươi hai tên, trong đó có hai tên Tam Giác Vàng ma túy tổ chức cốt cán nhân viên, phân biệt danh hiệu salon, a qua.

Nhìn thấy cái này Tô Hạo căng thẳng trong lòng, Tam Giác Vàng là một cái cự đại buôn lậu thuốc phiện khu vực, nơi đó tình huống rất hỗn loạn, các loại thế lực giằng co khắp nơi, bây giờ Trại Hải Thị cảnh sát cho bọn hắn tạo thành như thế tổn thất lớn, bọn hắn liền sẽ không trả thù sao?

"Ai. . ." Tô Hạo lắc đầu, có lẽ giữa bất tri bất giác Mộ Yên đã rước họa vào thân, thậm chí sớm đã ở vào trong nguy cơ.

"Người làm gì đâu!"

Tô Hạo tay khẽ run rẩy, soạt một chút đem kia phần văn kiện nhét vào trên mặt đất, vừa rồi chính cố lấy nghĩ sự tình đâu, ngay cả Mộ Yên tiến đến đều không có phát giác.

"Không có. . . Không có gì, ta liền tùy tiện nhìn xem. . . Tùy tiện nhìn xem. . ." Tô Hạo vội vã đem kia phần văn kiện nhặt lên.

Mộ Yên quăng tới ánh mắt hoài nghi, đi tới gần một tay lấy văn kiện đoạt lấy, lạnh lùng nói, "Ai bảo ngươi lật ta đồ vật, đây đều là cơ mật ngươi biết không?"

Cơ mật? Đừng nói giỡn, ai sẽ đem văn kiện cơ mật đặt ở như thế dễ thấy vị trí bên trên.

"Rõ ràng là ngươi thả trên bàn, ta còn tưởng rằng chỉ là phổ thông văn kiện đâu." Tô Hạo nhỏ giọng thăm nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Đùa giỡn hậu quả

"Người nói cái gì?"

Tô Hạo trong lòng xiết chặt, vội vàng nói, "Không có gì không có gì, ta nói một mình đâu."

Mộ Yên sao có thể không có nghe được Tô Hạo nói thầm, chỉ là lười phản ứng hần thôi.

"Không có gì khác sự tình liền theo ta ra ngoài."

Nói xong Mộ Yên quay người đi ra cửa.

Tô Hạo sững sờ, ngốc ngốc mà hỏi, "Đi đâu?"

Mộ Yên thân ảnh đã biến mất tại cổng, trong hành lang quanh quẩn hai chữ, "Ăn cơm!"

Đối yêu! Cô nàng này muốn mời mình ăn cơm đâu, làm sao đem việc này đem quên đi.

Cùng mỹ nữ ăn cơm vậy đơn giản là một kiện thoải mái sự tình, Tô Hạo tự nhiên không chịu bỏ lỡ, lập tức hấp tấp đóng cửa lại đi theo.

...

Cửa cục công an đối diện chiếc kia xe thương vụ bên trong, tay lái phụ bên trên người gầy liếc mắt liền thấy được chiếc kia chính chậm rãi lái ra màu trắng Maserati, toàn thân chấn động, quay đầu đối xếp sau nói, "Đà chủ, mục tiêu xuất hiện."

Đội điều bụi sau khi nghe xong có chút vung lên cửa sổ xe rèm, chiếc kia Maserati đã lái ra khỏi cục công an.

"Xác định mục tiêu tại trên chiếc xe kia?"

Không đợi người gầy mở miệng bên cạnh nữ tử liền nói chuyện, "Không sai, kia là Mộ Yên tọa giá, nàng khẳng định liền tại bên trong."

Đội điều bụi nhẹ gật đầu, lần hành động này vạn thú sẽ xuất động Thanh Long Chu Tước hai cái đà lực lượng, hẳn đối với cái này rất có phê bình kín đáo, ai cũng biết Thanh Long đà cùng Chu Tước đà có khúc mắc, nhưng bang chủ hết lần này tới lần khác để hẳn cùng bên người nữ tử cùng một chỗ hành động.

Gặp đội điều bụi không nói lời nào, một bên nữ tử gấp, nghiêng người nói, "Hầu Đà chủ, bây giờ không phải là chúng ta buồn bực thời điểm, nếu như chúng ta Chu Tước đà ở đâu đắc tội các người Thanh Long đà, ta mị dao ở chỗ này cho người chịu tội."

"Hừ, người cũng quá coi thường ta đội điều bụi, một câu chịu tội liền có thể hóa giải ân oán của chúng ta?"

Mị dao sắc mặt phát lạnh, đột nhiên trở nên băng lãnh, "Vậy người muốn như thế nào? Nếu như nhiệm vụ lần này kết thúc không thành, người hẳn phải biết hậu quả."

Đội điều bụi cả giận nói, "Không cần người nhắc nhở ta!"

Nữ tử cười lạnh một tiếng không nói thêm gì nữa.

"Đà chủ, vậy chúng ta cùng vẫn là không cùng nha?" Mắt thấy Maserati càng chạy càng xa, tay lái phụ bên trên người gầy sốt ruột, cái này đến lúc nào rồi, hai vị đại lão, các người liền không thể trước dừng cãi nhau sao?

"Theo sau." Đội điều bụi nói.

"Rõ!"

Lái xe không dám thất lễ, tranh thủ thời gian phát động ô tô, tại trên đường cái quay đầu đuổi theo.

...

Maserati tốc độ xe cũng không tính nhanh, ngồi ở vị trí kế bên tài xế Tô Hạo quay đầu nhìn thoáng qua chính xụ mặt Mộ Yên, gặp bầu không khí có chút xấu hổ, thuận tay nhấn xe tải âm nhạc, kích tình giai điệu lập tức truyền ra.

"Mệnh mệnh thiên nhai là ta yêu, ung dung. . ."

"Không nghĩ tới người âm nhạc phẩm vị vẫn rất đặc biệt nha, loại này ca không phải quảng trường múa bác gái yêu nhất à."

Mộ Yên nghe xong xụ mặt đóng lại âm nhạc, tức giận nói, "Không nói lời nào không ai coi người là câm điếc!"

"Chặc chặc chặc. . . Tính tình còn không nhỏ."

Tô Hạo nhưng không chịu ngồi yên, ngồi ở trong xe trái xem phải xem, không biết hẳn liền nghĩ tới cái gì, khóe môi nhếch lên một tia cười xấu xa, đem đầu vron hướng Mộ Yên kia một bên nói, "ai ai ai, hỏi người chuyện gì a, xe này đáng giá không ít tiền a? Lấy tiền lương của người trình độ làm sao có thể mua được tốt như vậy xe, người sẽ không phải bị. . ."

Mộ Yên nhất thời chưa kịp phản ứng, bị Tô Hạo mang vào trong bẫy, vô ý thức hỏi, "Bị cái gì?"

Tô Hạo một trận xấu hổ, cô nàng này là thật không biết hay là giả không biết, loại sự tình này chỉ có thể hiểu ý không thể nói bằng lời, người để cho ta thể nào nói.

"Ừm . . Cái kia. . . Chính là. . ."

Tô Hạo ấp úng nửa ngày cũng không thể nói ra cái như thế về sau, hai tay ở trước ngực không ngừng khoa tay, bàn tay vurun ra, giống như tại bắt cái gì.

Mộ Yên suy nghĩ một hồi, đột nhiên khuôn mặt đỏ lên, Tô Hạo gấp này âm thầm nhẹ nhàng thở ra, cô nàng này cuối cùng là minh bạch.

"Kít!"

"Àm!"

Maserati thắng gấp ngừng lại, đáng thương Tô Hạo quên nịt giây nịt an toàn, bị to lớn quán tính mang ra ngoài, anh tuần khuôn mặt cùng trước kính chắn gió tới cái tiếp xúc thân mật.

"Ai yêu ngoạ tào, người muốn mưu sát a, phanh lại trước có thể hay không cho điểm nhắc nhở!"

"Xong xong, ta cái này anh tuần khuôn mặt nếu không bảo đảm, về sau còn thể nào dựa vào mặt ăn cơm!"

Mộ Yên cười lạnh nói, "Hừ, liền người như người còn dựa vào mặt ăn cơm, người có mặt sao?"

Tô Hạo bên cạnh chiếu vào trang điểm kính vừa nói, "Thôi đi, người quá coi thường ta, ta mặt mũi này tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, đây chính là Trạm Hải Thị một trương danh thiệp!"

"A, không đúng, làm sao chủ đề bị người mang lệch, lại nói người vừa rồi vì sao dừng ngay?"

Tô Hạo đột nhiên nhớ tới chuyện này, may mắn vừa rồi tốc độ xe không tính nhanh, nếu không mình liền bay ra ngoài.

"Người nghe kỹ cho ta, đừng có dùng người kia ác tha tư tưởng đến xem người khác, ta Mộ Yên không phải người như vậy, ta mỗi một phân tiền đều là sạch sẽ, về sau nếu là lại để cho ta nghe được người nói ra như vậy, liền đem đầu lưỡi của người cắt!"

Nói xong Maserati lần nữa khởi động.

Có lần trước giáo huấn lần này Tô Hạo học thông minh, tranh thủ thời gian đeo lên dây an toàn, ai biết cô nàng này có thể hay không lại đột nhiên đến cái dừng ngay cái gì.

"Được được được, ta không nói được thôi, chỉ đùa một chút đều không được."

Tô Hạo nhún vai, dứt khoát tựa ở trên ghế ngồi ngủ dậy cảm giác tới.

"Kềo kẹt kéo kẹt. . ."

Mộ Yên nắm tay lái tay thật chặt cầm, nếu không phải đang lái xe, nàng sẽ không chút do dự đánh Tô Hạo một trận!

"Hắn vậy mà nói mình như vậy, quá phẫn!"

Bất quá đây hết thấy Tô Hạo không nhìn thấy, có lẽ là bởi vì tối hôm qua giày vò quá lâu, tăng thêm sáng sớm hôm nay liền bị gọi vào cục công an, này lại vậy mà tựa ở trên ghế ngồi ngủ thiếp đi.

Rất nhỏ ngáy âm thanh kinh động đến Mộ Yên, nàng bất mãn quay đầu chuẩn bị đánh thức Tô Hạo, nhưng khi nhìn thấy đã chìm vào giấc ngủ Tô Hạo lúc trong lòng lại có chút không đành lòng.

Lông mày rậm, kiên nghị gương mặt, nhìn như tiêu sái dưới gương mặt phẳng phát cất giấu vô số tuế nguyệt tây lễ, Mộ Yên nhìn không được chăm chú nhìn thêm.

Nhớ tới cùng Tô Hạo nhận biết hai ngày này Mộ Yên đột nhiên một trận lòng chua xót, đơn sơ phòng khám bệnh, quần áo cũ rách, tăng thêm hẳn cùng Hảo Từ hai người vì đặt mua đồ tết điểm này tiền phát sầu không thôi, bọn hắn đến cùng kinh lịch cái gì, vì cái gì trên người bọn hắn không có một chút nhà ấm áp?

Maserati tại trên đường cái bình ổn hành sử, đoạn đường này Mộ Yên suy nghĩ rất nhiều, cũng tỉnh lại rất nhiều, cùng Tô Hạo so sánh mình tựa như nhà ấm bên trong đóa hoa, chưa bao giờ bởi vì ăn mặc mà phát sầu, mà Tô Hạo khác biệt, hắn đến sinh hoạt, đến làm cho mình sống sót.

Xe con tại một nhà xa hoa tiệm cơm trước dừng lại, Mộ Yên quay đầu nhìn thoáng qua còn tại ngủ say Tô Hạo, có lẽ là mơ tới mỹ thực đi, Tô Hạo bẹp miệng, bộ dáng rất đáng yêu.

Mộ Yên mỉm cười, ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng lướt qua Tô Hạo gương mặt, cái này tránh không được thân thể muốn nghiêng về phía trước, từ ngoài

nhân đến xem, cái tư thế này tương đương mập mờ.

"Ừm?"

Buồn ngủ Tô Hạo đột nhiên cảm giác được trên mặt một trận xộp giòn ngứa, vô ý thức đi gãi gãi, nhưng kia cổ ngứa kinh tởm như cùng hân chơi trốn tìm, chỉ cần tay của hân buông xuống, xộp giòn ngứa sẽ xuất hiện.

"Phốc!"

Mộ Yên nhin không được khẽ nở nụ cười, gấp Tô Hạo để tay dưới, giữa ngón tay nắm vuốt một cây mái tóc lẩn nửa bỏ vào Tô Hạo trên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Hai tay sờ loạn

"Thật sự là ngứa chó!"

Đứt quãng xộp giòn ngứa để Tô Hạo tỉnh cả ngủ, lập tức cũng không để ý mọi việc, hai tay hướng phía trước một trào. . .

"Ừm?"

"Thật mềm!"

Vốn cho rằng trên mặt bỏ lên côn trùng, ai biết một trào này xuống dưới, trong bàn tay đúng là mềm hồ hồ một mảnh, khéo đưa đẩy có co giãn, còn. . .

"Chờ một chút!"

Tô Hạo đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong nháy mắt tỉnh cả ngủ, con mắt mở ra vừa mở, ngơ tào. . .

Trời mới biết Mộ Yên trong lòng là có bao nhiêu tức giận, dù sao sắc mặt của nàng âm trầm tới cực điểm, thân thể duy trì nghiêng về phía trước, trước ngực hai ngọn núi cao khoảng cách Tô Hạo hai chưởng xa.

Càng kinh khủng chính là, Tô Hạo phát hiện hai tay của mình không biết lúc nào cầm Mộ Yên song ngực, trời ơi, ta thật không phải cố ý!

"Từ từ."

Tô Hạo không tự chủ nhéo nhéo, sau đó thật nhanh rút về hai tay, ho khan hai tiếng, chề cười nói "Cái kia, ta muốn nói không phải cố ý người có tin hay không?"

Nói thật, Tô Hạo đã làm tốt bị đòn chuẩn bị, đừng nói mình là vô tình hay là cố ý, chiếm tiện nghi của người ta kia là sự thật, chịu bồng nhiên đánh là hân là.

Từ đầu tới đuôi Mộ Yên một câu đều không nói, sắc mặt từ ban đầu ửng đỏ cũng thời gian dần trôi qua khôi phục lại, nghe được Tô Hạo sau thu hồi thân thể, sửa sang quần áo, sau đó mở cửa xe đi ra ngoài.

"Đáng chết, sớm biết liền không trêu chọc hân!"

Mộ Yên không phải là không muốn nổi giận, mà là tìm không thấy lý do, người ta Tô Hạo ngủ hảo hảo, là mình nhất định phải dùng tóc đi châm ngòi mặt của hân, bây giờ ăn phải cái lỗ vốn cũng chỉ có thể hướng trong bụng nuốt.

"Yêu hắc, ta vậy mà không có việc gì!"

Nhìn xem Mộ Yên xuống xe Tô Hạo vui vẻ, xem ra đối phương cũng không muốn quá nhiều xoắn xuýt chuyện này, dù sao lấy tới cuối cùng song phương đều sẽ xấu hổ.

Bất quá. . .

Vừa rồi xúc cảm thật sự đẹp diệu a!

...

"Đà chủ, bọn hần xem ra muốn ở chỗ này ăn com, chúng ta phải chẳng lựa chọn tại cái này động thủ?"

Khoảng cách Maserati chỗ không xa chiếc kia xe thương vụ đậu ở chỗ đó, tay lái phụ bên trên người gây một mực tại giám thị lấy Tô Hạo cùng Mộ Yên hành tung.

Hậu Diệu Trần khoe miệng giật giật, mặc dù Thanh Long đã cùng Chu Tước đã có khúc mắc, nhưng trước mắt hàng đầu nhiệm vụ là giết chết Mộ Yên, hần cân nhắc một chút, vẫn là quyết định lấy đại cục làm trọng.

"Các người ở đâu?" Hậu Diệu Trần quay đầu nhìn xem bên cạnh nữ tử nói.

Mị dao sắc mặt vui mừng, vội vàng nói, "Liên tại phụ cận, ta có thể lập tức gọi bọn nàng tới."

"Được, lần này chúng ta liên hợp hành động, các người phụ trách đi vào động thủ, chúng ta phụ trách tiếp ứng, như thế nào?"

Mị dao trầm tư một chút, gật đầu nói, "Liên theo Hầu Đà chủ lời nói, bắt quá. . ."

Gặp Hậu Diệu Trần sắc mặt có chỗ chuyển biến, mị dao lại nói, "Bắt quá nhà này tiệm com là Trại Hải Thị nhà giàu nhất Trịnh cảnh diệu địa bàn, người này làm việc kín đáo, chắc hẳn com này trong tiệm nhất định có hần mời cao thủ, chúng ta cưỡng ép động thủ không phải một cái thượng sách."

Hậu Diệu Trần xuyên thấu qua cửa sổ xe liếc qua cách đó không xa xa hoa tiệm com, con mắt có chút đi lòng vòng, một cái kế hoạch hoàn mỹ cứ như vậy xuất hiện.

"Hừ, chỉ là một cái nhà giàu nhất có sợ gì sợ, ta cái này có một kế, có thể lặng yên không tiếng động xử lý mục tiêu, lại có thể toàn thân trở ra."

"Rửa tai lắng nghe." Mị dao nói.

Hậu Diệu Trần mặt lộ vẻ tự tin, phẳng phất đã thấy kế hoạch của mình thuận lợi áp dụng, nếu như việc này thật có thể hoàn mỹ thành công, vậy mình tại vạn thú sẽ địa vị liền sẽ lên cao đến một cái mới phương diện.

"Chúng ta có thể dạng này. . ."

...

Đi vào tiệm com sau Tô Hạo tựa như một tên nhà quê mới vào thành, trong đại sảnh vàng son lộng lẫy trang hoàng để ánh mắt của hần có chút không mở ra được, lui tới phục vụ viên mặc thống nhất chế phục, từng cái đều là mỹ nữ, ở chỗ này ăn com quả thực là hưởng thụ.

Mộ Yên nhìn thoáng qua Tô Hạo, nhìn không được lắt léo, bắt quá nàng cũng không nói cái gì, chắc hẳn Tô Hạo cũng là lần đầu đến như vậy cấp cao địa phương, có biểu hiện như vậy đúng là bình thường.

"Thế nào, tới đây ăn com đủ biểu đạt tâm ý của ta đi, nếu không trị cho người tốt bệnh của ta, ta mới sẽ không mang người tới đây đâu."

Tô Hạo liên tục gật đầu, không thể không nói lần này thật đúng là dính Mộ Yên ánh sáng, loại địa phương này hẳn nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Đù ý tử!" Tô Hạo giơ ngón tay cái lên, lại hỏi, "Tại cái này ăn một bữa com đến tốn không ít tiền a?"

"Nói nhảm! Trọn vẹn có thể ăn mất ta nửa tháng tiền lương!" Mộ Yên trong lòng thầm nghĩ.

Bắt quá lời này nàng sẽ không ngay trước mặt Tô Hạo nói, đều nói lần này là vì cảm tạ hần chữa khỏi bệnh của mình, xài bao nhiêu tiền đều đáng giá.

"Người cứ yên tâm ăn đi, không hao phí bao nhiêu tiền."

Đang khi nói chuyện một tướng mạo mỹ mạo nữ phục vụ viên mang theo mỉm cười đi tới, đầu tiên là cung cái cung, khách khí hỏi, "Xin hỏi hai vị là ngồi dưới lầu vẫn là trên lầu?"

"Trên lầu." Mộ Yên rất thẳng thắn nói.

"Được rồi, mời hai vị đi theo ta."

Tô Hạo cái gì cũng không hiểu, tự nhiên cái gì cũng không nói, dù sao ăn com lại không cần mình dùng tiền, Mộ Yên để đi đâu liền đi đó.

Thuận xoay tròn điều văn thang lầu đi vào lầu hai sau Tô Hạo cả người đều ngây dại, vùng trộm nhìn thoáng qua Mộ Yên, trách không được nàng lựa chọn đến lầu hai, nơi này cùng lầu một hoàn toàn không giống, trang trí phong cách càng tiếp cận thuần chính tự nhiên, khắp nơi có thể thấy được hoa cỏ, thật tựa như tại một cái thể ngoại đảo nguyên bên trong dùng com đồng dạng.

Phục vụ viên rất thức thời mang theo hai người tới một trương gần cửa sổ bên cạnh bàn, cái bàn chính giữa đặt vào một chùm thật to hoa hồng đỏ.

"Hai vị mời ngồi vào."

Mộ Yên nhẹ gật đầu, hướng về phía Tô Hạo mỉm cười. . .

"Đậu đen rau muống chó, cô nàng này làm sao vô duyên vô cớ cười, lại nói cái này trong lúc cười sẽ không cất giấu đao a?" Tô Hạo nghĩ thầm

Gặp Tô Hạo một điểm phản ứng đều không có Mộ Yên gấp, thậm chí Tô Hạo không có phong độ thân sĩ, cũng không biết nhóm nữ sĩ kéo chỗ ngồi sao?

"Xem ra cần nhắc nhở hần một chút."

Nghĩ đến cái này Mộ Yên khẽ vuốt tóc, chứa thân nhiên nói, "Tô Hạo, nhập tọa."

"Được rồi!"

Cứ như vậy, Tô Hạo ngay trước mặt Mộ Yên mình kéo ra chỗ ngồi ngồi lên, lưu lại một mặt kinh ngạc Mộ Yên cùng cố nén cười cho phục vụ viên.

"Hai vị hiện tại liền chọn món ăn sao?" Khách sạn lớn phục vụ viên chính là không giống, biết hiện tại bầu không khí rất xấu hổ, tranh thủ thời gian ném ra ngoài một đề tài đem sự chú ý của mọi người chuyển dời đến nơi khác.

Mộ Yên trong lòng sáng suốt, thuận phục vụ viên nói, "Hiện tại điểm "

Sau đó một mặt bất mãn ngồi xuống ghế.

Tô Hạo trong lòng thầm hừ một tiếng, cô nàng này vừa rồi trong tươi cười quả nhiên có sát ý, may mắn ta đầu óc thông minh, không phải liền bị lừa.

Phục vụ viên hai tay đưa lên menu, sau đó có lễ phép lui về sau hai bước.

Mộ Yên tiếp nhận menu sau bá bá bá ở phía trên điểm mấy món ăn, nàng hiện tại xem như minh bạch, thức ăn hôm nay tuyệt đối không thể để cho Tô Hạo điểm, không phải hần khẳng định lại sẽ náo ra trò cười.

"Hai vị cần uống chút gì không?"

"Rượu đỏ."

"Rượu xái!"

". . ."

Mộ Yên bắt đầu dĩ vũ vũ đầu, hận không thể trên mặt đất đào cái động chui vào, nàng hiện tại trong lòng một vạn cái hối hận, sớm biết dạng này liền không mang theo Tô Hạo tới chỗ này.

Phục vụ viên cũng choáng váng, nơi này chính là Trại Hải Thị tiệm cơm sang trọng nhất, từ gây dựng đến bây giờ còn chưa từng gặp qua điểm rượu xái.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Nguy cơ tới gần!

"Tiên sinh, chúng ta nơi này có rượu đế, nhưng là không có người nói rượu xái, người nhìn nếu không đổi thành khác rượu đế?"

"Móa! Các người làm sao mở tiệm cơm, rượu xái đều không có, khác rượu ta uống không quen."

Nói xong Tô Hạo chớp mắt, từ trong ví tiền rút ra một trương mười khối bỏ lên bàn, đạo, "Như vậy đi, người ra ngoài mua cho ta một bình trở về, nhớ kỹ, muốn loại kia có thể phá thưởng yêu."

"Cái này. . ."

Phục vụ viên khóc không ra nước mắt, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải, đành phải hướng Mộ Yên ném đi cầu cứu ánh mắt.

"Cho chúng ta đến một bình rượu đỏ là được rồi, tạ ơn."

"Được rồi, hai vị xin chờ một chút."

Mộ Yên tựa như một đạo cứu sống phù, phục vụ viên tranh thủ thời gian chạy đi, trời mới biết tiếp tục như vậy nữa nam nhân ở trước mắt sẽ còn đưa ra cái gì kỳ hoa yêu cầu.

"Oa, nhà này thái độ phục vụ quá kém, cứ như vậy đối đãi khách hàng sao, ta muốn đi khiếu nại bọn hắn!"

"Đi!"

Mộ Yên nhìn không được nổi giận nói, "Người có thể hay không thành thành thật thật ngồi xuống ăn bữa cơm, đừng có lại để người ta xem chúng ta chê cười được chứ, nơi này là cấp cao tiệm cơm, không phải những cái kia bên đường sắp xếp ngăn, mấy khối tiền một bình rượu để người ta làm sao lại bán!"

Tô Hạo trên mặt biểu lộ trong nháy mắt động lại, đã không còn tiểu dung, trở nên rất thâm trầm, khóe môi nhếch lên cười khổ, chậm rãi cúi đầu.

"Thật xin lỗi, để người mất mặt. . ."

Nhìn hán dạng này Mộ Yên trong lòng đột nhiên tê rần, mãnh liệt tự trách cảm giác lập tức mà tới. Tô Hạo chưa có tới dạng này tiệm cơm, hắn ngay cả đặt mua đồ tết tiền đều phải tần tần khổ khổ đi giày, mình tại sao muốn cầm lên lưu xã hội tiêu chuẩn đi yêu cầu hắn đâu?

"Lời nói mới rồi khẳng định đau nhói lòng tự tôn của hắn, ta nên làm cái gì mới có thể đền bù?" Mộ Yên trong lòng thầm nghĩ.

Mộ Yên hiện tại cũng không dám nhìn tới Tô Hạo, cả người như ngồi bàn chông, một lát sau nàng đột nhiên đứng lên, cầm lấy bọc nhỏ liền muốn hướng nơi thang lầu đi.

Tô Hạo vô lực nắm chặt nắm đấm, trên mặt đều là cười khổ, hắn không trách Mộ Yên cứ như vậy rời đi, muốn trách chỉ có thể trách mình không có kiến thức.

"Hô!"

Ngẩng đầu chậm khẩu khí, Tô Hạo vỗ vỗ mặt, coi như Mộ Yên đi, bữa cơm này hắn cũng muốn ăn hết, có Trần Nhị Đan kia mấy vạn khối tiền, bữa cơm này tuyệt đối có thể ăn!

"Tiên sinh, đây là các người rượu đỏ."

Phục vụ viên bưng một bình rượu đỏ đi vào trước bàn, nhìn một chút nguyên bản Mộ Yên ngồi vị trí, hơi giật mình hỏi, "Tiên sinh, hiện tại mở ra sao?"

"Mở ra, chính ta uống."

"Àm!"

Rượu đỏ bị mở ra, không đợi phục vụ viên động thủ Tô Hạo trước rót cho mình một ly, sau đó uống một hơi cạn sạch!

Phục vụ viên choáng váng, thiện ý nhắc nhở, "Tiên sinh, rượu không phải như thế uống, hắn là. . ."

Đúng lúc này, một tiếng quen thuộc mà dễ nghe thanh âm truyền tới, "Người không phải thích uống rượu đỏ sao, ta mua cho người tới."

Chẳng biết lúc nào Mộ Yên đi trở về, cầm trong tay một bình rượu xái.

Đem rượu xái phóng tới Tô Hạo trước mặt, Mộ Yên nở nụ cười xinh đẹp, ôn nhu nói, "Có thể phá thưởng."

Tô Hạo cái mũi chưa chưa, kém chút không có khóc lên, may mắn nhìn được.

"Tạ ơn."

"Cám ơn cái gì, ta nếu là ngay cả người điểm ấy yêu cầu đều không thỏa mãn được, vậy cái này bằng hữu làm cũng quá thất bại, người cứ nói đi?"

Tô Hạo toét miệng cười, không có đi trả lời đối phương, quơ lấy kia bình rượu xái thuần thực vịn rơi nắp bình, cho mình tràn đầy châm một chén.

"Thức ăn của các người tốt, hiện tại muốn lên đồ ăn sao?"

"Lên!" Tô Hạo lớn tiếng nói.

Phục vụ viên nhẹ gật đầu, rồi đi.

Tô Hạo mỉm cười uống một ngụm rượu xái, chính là cái này mùi vị quen thuộc, đập đi đập đi miệng, đạo, "Không nghĩ tới người thật đi mua cho ta, ta còn tưởng rằng người sinh khí đi nữa nha."

"Ta nếu là đi ai cho người tính tiền nha."

Đúng lúc này, trong đại sảnh dưới lầu truyền đến một trận thanh âm huyền ảo, một lát sau, một đám người vây quanh một nam tử trẻ tuổi đi tới.

Nam tử thân mang một thân hàng hiệu đồ vét, cổ tay mang đồng hồ nổi tiếng, trên thân tản ra một cỗ phú quý khí hơi thở, tướng mạo thanh tú, xem xét chính là nhà có tiền tử đệ.

"Vị này chính là Trầm Hải Thị nhà giàu nhất Trừng cảnh diệu nhi tử Trừng Hạo, chúng ta chỗ tiệm cơm chính là nhà bọn hắn sản nghiệp." Mộ Yên đề ép thanh âm nói.

Tô Hạo bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, trả lời, "Cái này không phải liền là Hạ Bằng Phi muốn ám sát người kia sao?"

Mộ Yên không nói gì, lại nhẹ gật đầu.

Tô Hạo cười, người này thật đúng là gan lớn, bị nghĩa giết người để mắt tới còn dám như thế ngênh ngang ra, tiếp tục như vậy sớm muộn muốn xong đời.

Đang khi nói chuyện nam tử thấy được Mộ Yên, trực tiếp đi tới.

Người này còn chưa tới gần liền có một cỗ mùi nước hoa tiến vào Tô Hạo trong lỗ mũi, Tô Hạo nhíu mày, hắn luôn cảm thấy một cái nam nhân phun làm sao nồng nước hoa rất nung pháo.

"Hello, Mộ đại cảnh quan, không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp người, đây thật là chúng ta duyên phận a."

Nam tử nói kéo cái ghế ngồi ở Mộ Yên bên người, hoàn toàn không có đem Tô Hạo để vào mắt.

Mộ Yên hướng bên cạnh nghiêng, thân nhiên nói, "Trừng đại công tử hôm nay tâm tình không tệ nha, bắt quá làm cảnh sát ta còn phải nhắc nhở người một câu, trong khoảng thời gian này tốt nhất chớ lộ diện, nói không chừng ngày nào liền sẽ có người lao ra đòi mạng người."

"Ha ha." Trừng Hạo phá lên cười, "Mộ cảnh sát thật biết chế cười, trên đời này có thể giết ta Trừng Hạo người còn chưa ra đời đâu, lần trước là cái ngoài ý muốn, nếu là tên sát thủ kia dám lại lộ diện, ta nhất định phải tự tay làm thịt hắn!"

Mộ Yên tay phải nâng cằm lên mỉm cười, ánh mắt lờ mờ cách đó không xa đám người kia, nếu như không có đoán sai, những cái kia đều là Trừng Hạo bảo tiêu.

"Được rồi, ta hôm nay còn có chút việc, không thể giúp người, lần sau ta hẹn người ăn cơm." Trừng Hạo nói đứng lên, trước khi đi mới nhìn một chút Tô Hạo, ánh mắt bên trong hiện lên vẻ khinh bỉ.

"Tô Hạo, người đừng để ý đến hắn, loại này công tử ca cao quý đã quen, đừng chấp nhặt với hắn." Sở Tô Hạo sinh khí, Mộ Yên tranh thủ thời gian an ủi một phen.

Tô Hạo giống không có chuyện người giống như nói, "ta mới lười nhác chấp nhặt với hắn, cho người thấu cái ngọn nguồn, nếu là nghĩa giết người thật hạ quyết tâm đòi mạng hắn, hắn sống không quá tháng này."

Nói xong lời này Tô Hạo đứng lên, đạo, "Ta đi một chuyến toilet."

Mộ Yên sắc mặt dần dần âm xuống tới, nếu là sự tình thật giống Tô Hạo nói như vậy, mình tới thời điểm là nên bắt Hạ Bằng Phi vẫn là không bắt?

Hai vị nữ hầu người đẩy một cỗ tinh xảo xe đẩy nhỏ từ sau trừ đi ra, phía trên chứa mấy bần đồ ăn.

Hai người tới một đầu hành lang, đây là nhân viên thông đạo, là thông hướng bếp sau, cho nên rất ít người.

Đột nhiên, từ một cái góc rẽ nhảy lên ra hai đạo bóng đen, cơ hồ là chuyện trong nháy mắt, hai tên nữ hầu người liền ngã trên mặt đất. Hai người kia giả dạng đem trên mặt đất người phục vụ lôi vào một gian trong phòng nhỏ, sau đó liền không thấy tăm hơi.

Ngay tại hai vị kia nữ hầu người bị kéo đi đồng thời, không biết lại từ đâu bên trong tới hai vị nữ hầu người, các nàng mặc tiệm cơm trang phục, nhưng luôn cảm thấy có chỗ nào không thích hợp.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, là loại kia rất quý dị tiểu dung, sau đó đẩy xe nhỏ đi ra ngoài.

Đi ngang qua đại sảnh thời điểm hai người cùng Tô Hạo gặp thoáng qua, mặc dù hai người tướng mạo không tệ, làm sao Tô Hạo lúc ấy chính mắc tiểu, vô tâm đi xem, chỉ là lờ mờ các nàng một chút liền vội vàng hướng nhà vệ sinh chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Mộ Yên xảy ra chuyện

"Người tốt, các người đồ ăn đến."

Mộ Yên nhẹ gật đầu, hai vị kia nữ hầu người đem xe đẩy nhỏ bên trên đồ ăn từng cái phóng tới trên mặt bàn, kỳ quái là, đồ ăn thả xong hai người cũng không hề rời đi, mà là đứng tại bên cạnh bàn nhìn xem Mộ Yên.

"Thế nào, các người còn có việc sao?"

"Tiểu thư, người điểm món ăn này là tiệm chúng ta đẩy ra sản phẩm mới, nếu không người nhắm nháp một chút?"

Một người phục vụ nói.

Mộ Yên do dự một chút, nàng muốn đợi Tô Hạo trở về lại cử động đũa, dù sao nếu để cho Tô Hạo nhìn thấy mình ăn trước, sẽ không lễ phép.

"Không cần, bằng hữu của ta đi phòng vệ sinh còn chưa có trở lại, chờ hắn trở lại hẳn nói đi."

Hai vị nữ hầu người ánh mắt bên trong hiện lên một tia sốt ruột, nhao nhao mở miệng nói, "Chúng ta tại làm một cái điều tra, cần đạt được khách hàng phản hồi, cho nên còn xin tiểu thư có thể phối hợp một chút, coi như giúp một chút được không?"

Thấy đối phương nói như vậy Mộ Yên cũng không tốt từ chối nữa, đành phải cầm lấy đũa ưu nhã kẹp một khối đồ ăn đưa vào miệng bên trong.

Mộ Yên không nhìn thấy một chi tiết, đương nàng ăn cái thứ nhất thời điểm, kia hai tên người phục vụ ánh mắt bên trong đồng đều hiện lên một điểm tinh mang. . .

...

Xuyt xuyt xong về sau Tô Hạo cả người đều cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái, đầu óc cũng linh hoạt, vừa kéo quần lên vừa hỏi tường vừa rồi kia hai tên người phục vụ, lúc ấy Tô Hạo đã cảm thấy hai người này có chút không bình thường, nhưng này sẽ tình huống khẩn cấp, hiện tại tình thế tưởng tượng, đột nhiên suy nghĩ tí mĩ cực sợ!

"Hồng bát! Mộ Yên gặp nguy hiểm!"

Tô Hạo nhớ mang máng Mộ Yên điểm đồ ăn đều có nào, vừa rồi chiếc kia xe đẩy nhỏ bên trên đồ ăn rõ ràng chính là Mộ Yên điểm, nói cách khác kia hai người là muốn đi tìm Mộ Yên!

Đột nhiên đem quần nâng lên, Tô Hạo không lo được rửa tay, trực tiếp phi nước đại ra ngoài!

...

"Tiểu thư, người cảm thấy thức ăn này thế nào?"

Ăn một ngụm sau Mộ Yên liền để xuống đũa, chẳng biết tại sao, theo chiếc kia đồ ăn nuốt xuống, một cổ đột nhiên bối rối đánh tới, nàng có thể cảm giác được trong thân thể mình lực lượng tại xói mòn, thậm chí ngay cả bảo trì tư thế ngồi đều rất khó khăn.

"Ta làm sao. . . Làm sao. . . Buồn ngủ quá. . ."

Hai tên người phục vụ vui mừng, nhìn nhau đưa cái ánh mắt, một người trong đó nói, "Tiểu thư kia người trước nghỉ một lát, chúng ta sẽ không quấy rầy."

Nói xong một người đưa mắt liếc ra ý qua một cái, một người khác lĩnh hội, hai người đẩy xe nhỏ liền muốn rời khỏi.

"Bịch!"

Ngay tại hai người quay người rời đi một khắc này Mộ Yên lập tức ngã trên mặt đất, hai người chẳng những không có dừng lại, ngược lại tăng nhanh tốc độ, ngay cả xe đẩy nhỏ cũng không cần.

"Dừng lại!"

Tô Hạo tại lầu hai đầu bậc thang ngăn chặn hai người kia, hai người thấy tình thế không ổn, trực tiếp vượt qua lầu hai lan can nhảy xuống, sau đó trực tiếp hướng cửa chính chạy.

"Mộ Yên!"

Tô Hạo không lo được đuổi theo hai người kia, giống như nổi điên chạy hướng về phía Mộ Yên, thời khắc này Mộ Yên bờ môi tím thẫm, thân thể run rẩy, chỉ còn lại nửa cái mạng!

Động tĩnh lớn như vậy khiến khách nhân khủng hoảng, Trịnh Hạo cũng bị kinh động đến, đứng tại lầu ba hùng hùng hổ hổ.

"Móa nó, ai to gan như vậy, dám ở địa bàn của ta nháo sự, cho ta ngăn lại các nàng!"

Thoại âm rơi xuống, giấu ở lầu một bảo tiêu giống như tiễn lao ra ngoài, thẳng đến hai nữ nhân kia!

Mộ Yên tựa ở Tô Hạo trong ngực đã không cách nào nói chuyện, nhưng là nàng còn nhớ rõ Tô Hạo, ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng tại Tô Hạo trên gương mặt vuốt ve một chút.

Tô Hạo nức nở nói, "Ngươi không có việc gì, con mẹ nó chứ sẽ không để cho ngươi chết!"

Nói xong Tô Hạo quay đầu hô lớn, "Trịnh Hạo! Ngươi đi ra cho lão tử!"

Trịnh Hạo chạy tới, xem xét Tô Hạo trong ngực Mộ Yên giật nảy mình, "Chuyện ra sao, đến cùng chuyện gì xảy ra, vừa rồi không hảo hảo tốt sao, làm sao thời gian một cái nháy mắt liền thành dạng này rồi?"

Tô Hạo quay đầu đột nhiên nhìn chăm chăm Trịnh Hạo, con mắt đỏ bừng, bộ dáng mười phần đáng sợ.

"Ngươi. . . Ngươi muốn làm cái gì, cũng không phải ta làm." Trịnh Hạo run rẩy đạo, Tô Hạo đáng sợ thật là đáng sợ.

"Cho ta đi tìm chiếc xe, ngay lập tức đi!"

Trịnh Hạo bình thường công tử ca đã quen, nào dám có người dùng dạng này ngữ khí cùng hắn nói chuyện, lập tức không phục, đạo, "Nơi này là địa bàn của ta, ngươi thật đem mình làm người nhà?"

Tô Hạo lười nhác cùng hắn nói nhảm, đem Mộ Yên nhẹ nhàng đỡ tại bên cạnh bàn, tay phải về sau đuổi ra, ba cây ngân châm thành linh xuất hiện.

"Suru suru!"

Ba cây ngân châm gào thét mà ra, đâm vào Mộ Yên trên cổ.

Trịnh Hạo mắt choáng váng, loại này châm cứu chữa bệnh xã hội hiện đại đã rất ít gặp, hắn không tin trước mắt cái này nam nhân có thể bằng vào điểm ấy thủ pháp liền có thể cứu trở về Mộ Yên.

"Ngươi đừng ở kia mù khoa tay, ta đã kêu bác sĩ, lập tức tới ngay."

Hừ, bác sĩ? Chờ bác sĩ đến chỉ sợ Mộ Yên đã sớm mất mạng!

Tô Hạo không nói gì, trên tay lại vẫn bận, trong nháy mắt lại là hai cây ngân châm bay ra, phân biệt đâm vào Mộ Yên trên hai cổ tay trái phải.

"Hô!"

Tô Hạo trùng điệp thở phào một cái, hắn đã che lại Mộ Yên bộ phận lưu thông huyết đạo, trong thời gian ngắn độc dược sẽ không lại xâm nhập, nhưng là phải lập tức đem độc dược đuổi ra đến, không phải liền xem như thần tiên đều cứu không được nàng.

"Con mẹ nó ngươi còn thất thần làm gì, tìm cho ta chiếc xe!" Gặp Trịnh Hạo còn tại đứng đấy Tô Hạo nổi giận, hung hăng nói, "Ta mặc kệ ngươi có phải hay không cái gì nhà giàu nhất nhì tử, nếu là bởi vì ngươi bút tích dẫn đến Mộ Yên có sinh mệnh nguy hiểm, ta vài phút muốn ngươi mệnh!"

"Ta nói được thì làm được!" Tô Hạo lại bổ sung.

Trịnh Hạo khoe miệng giật giật, hắn cũng không phải bị Tô Hạo hù đến, Mộ Yên dù sao cũng coi như bằng hữu của hắn, bây giờ lại là tại địa bàn của mình xảy ra chuyện, nếu là thật vì thế mất mạng truyền đi đối với mình danh dự cũng không tốt.

Nghĩ đến cái này, Trịnh Hạo quay đầu đối bên người bảo tiêu nói, "Đi, làm một chiếc xe ngừng tới cửa, tìm kỹ thuật quá cứng lái xe."

"Rõ!"

...

Tiệm cơm ngoại thương vụ trong xe, mị dao một mặt khăn trương nhìn chăm chăm cửa chính, hai tay mắt tự nhiên vừa đi vừa về xoa xoa.

"Hầu Đà chủ, chuyện gì xảy ra, án lý thuyết các nàng hẳn là ra, làm sao bây giờ còn chưa động tĩnh." Nói xong mị dao sắc mặt xiết chặt, lại hỏi, "Sẽ không xảy ra chuyện gì?"

"Sợ cái gì, ta người sẽ ở cửa chờ đây, nếu là có tình huống như thế nào khẳng định sẽ xông đi vào, chúng ta Thanh Long đã cũng không giống như các người Chu Tước, trong lúc nguy cấp vứt xuống đồng bạn của mình!"

Mị dao khoe miệng mắt tự nhiên co quắp một chút, nói, "Đều là chuyện cũ năm xưa, người không cần thiết cả ngày treo ở bên miệng đi."

Thoại âm rơi xuống từ trong tiệm cơm lao ra hai tên nữ tử, chính là trước đó hai vị kia nữ hầu người.

Mị dao sắc mặt vui mừng, "Các nàng ra!"

Nói xong cũng muốn mở cửa xe xuống dưới.

"Đợi một chút!"

Hậu Diệu Trần kéo lại đối phương, biểu lộ mười phần nghiêm trọng.

"Người làm gì!"

"Tình huống không thích hợp."

Hậu Diệu Trần nghiêng người nhìn một chút, hai tên nữ tử bộ pháp rất gấp gáp, cái này phi thường khác thường!

Vạn thú sẽ thành viên đều là trải qua huấn luyện đặc thù, chấp hành trong khi làm nhiệm vụ tuyệt đối sẽ không như thế bối rối, khẳng định là phát sinh ngoài ý muốn.

Quả nhiên, hai tên nữ tử vừa chạy ra hơn mười mét sau lưng lại xông ra mấy tên nam tử, những cái kia nam tử thân thủ không tệ, kinh nghiệm tác chiến phong phú, rất nhanh liền đem hai tên nữ tử vây lại.

Mị dao gấp, vậy cũng là nàng Chu Tước đã người, nếu là giao phó ở nơi này, trở về nàng làm sao hướng bang chủ giao phó.

Dưới tình thế cấp bách, mị dao ngữ khí cũng biến thành lãnh đạm, "Hầu Đà chủ, chúng ta trước đó thế nhưng là đã nói xong, ta người phụ trách đi vào ám sát, người của người phụ trách tiếp ứng, hiện tại ta người gặp nạn, người không nên xuất thủ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Hẳn không phải người bình thường

Hậu Diệu Trần lạnh lùng lườm nàng một chút, tiện tay kéo lên màn xe, ngẩng đầu đối tài xế nói, "Lái xe."

"Vâng, đã chủ!"

"Hậu Diệu Trần, người có phải hay không điên rồi! Ta người ở bên ngoài sinh tử chưa biết, người cứ như vậy thấy chết không cứu?"

Mị dao gấp, nàng không nghĩ tới Hậu Diệu Trần vậy mà lại ở thời điểm này trả thù nàng.

Lại nói, "Người chính là đang trả thù, trần trụi trả thù! Ta cho người biết Hậu Diệu Trần, trước mắt chúng ta còn không biết nhiệm vụ lần này đến cùng hoàn thành không có, nếu như ta người đã chết, người phải phụ trách nhiệm hoàn toàn, ta sẽ hướng bang chủ chỉ tiết bẩm báo, nói cho hẳn biết người đường đường Thanh Long đã chủ là như thế nào thấy chết không cứu!"

Lời này tiến vào Hậu Diệu Trần trong lỗ tai gây sắc mặt hẳn phát lạnh, đột nhiên quay đầu nói, "Tình huống bên ngoài người cũng không phải không thấy được, nhà này tiệm cơm là Trịnh cảnh diệu địa bàn, người cho rằng những đại hán kia đều là người bình thường? Ta cho người biết, bọn hắn đều là Trịnh

cảnh diều lương cao mời tới chức nghiệp bảo tiêu, thân thù không là bình thường lợi hại, liền ngơoi kia hai bàn tay dưới, còn chưa đủ bọn hấn nhét kẽ răng!"

"Ý của ngơoi chính là trở mắt nhìn xem hai nàng chết rồi?" Mị dao cười lạnh nói.

Hậu Diệu Trần cười lạnh một tiếng, đạo, "Nếu như ngơoi nghĩ tới chúng ta toàn quân bị diệt, đại khái có thể xuống dưới cứu các nàng, ta Hậu Diệu Trần tuyệt không cần ngơoi!"

Mị dao sững sờ, hung hăng cắn môi, tình huống bên ngoài đã rất tồi tệ, hai nữ nhân kia hoàn toàn không phải những đại hán kia đối thủ, chỉ có thể bị động phòng thủ.

Nhàn nhạt liếc qua mị dao, Hậu Diệu Trần vỗ vỗ tay lái phụ bên trên người gầy, đạo, "Ra lệnh cho chúng ta người toàn bộ rút lui."

"Được rồi đã chủ."

"Ta Hậu Diệu Trần tuyệt không phải loại kia bụng dạ hẹp hòi người, nếu như có thể cứu, ta khẳng định sẽ cứu, nhưng là vì bảo tồn thực lực, chúng ta nhất định phải rút lui."

Dừng một chút, Hậu Diệu Trần lại nói, "Thủ hạ của ngơoi có thể dựa vào được a?"

Mị dao chậm rãi nhẹ gạt đầu, "Điểm ấy ngơoi yên tâm, ta đều đã sắp xếp xong xuôi."

"Vậy là tốt rồi."

Tiệm com cổng chiến đấu đã nhanh phải kết thúc, hai tên nữ tử vết thương chằng chịt, nằm trên mặt đất không cách nào động đậy.

Một người cầm đầu bảo tiêu đầu lĩnh ra hiệu thủ hạ dừng tay, hấn muốn bắt sống.

"Nói, các ngơoi là ai, tại sao muốn ngụy trang thành chúng ta cái này phục vụ viên?"

Trên đất hai tên nữ tử khoe miệng chảy máu, nghe xong cười ha hả, trong đó một tên đột nhiên ngửa mặt lên trời ngẩng đầu, miệng đại trương!

"Ô ô ô. . ."

Rất khó tưởng tượng cái này âm thanh gào thét lại là từ nơi này nữ nhân miệng bên trong phát ra.

"Không muốn chết liền mau nói!" Bảo tiêu đầu lĩnh cả giận nói.

Hai tên nữ tử nhìn nhau cười một tiếng, cổ họng khê động, phảng phất nuốt xuống thứ gì.

"Muốn biết trên người chúng ta bí mật sao? Đi Địa Ngục đi! Ha ha ha!"

"Phốc!"

"Phốc!"

Hai người đột nhiên các phun một ngụm máu tươi, con ngơoi phóng đại, vậy mà tắt thở!

Bảo tiêu đầu lĩnh nhú mày, hai người này khẳng định trước đó ngay tại miệng bên trong ắp cho kỹ kịch độc, này lại mất thấy chạy trốn vô vọng, liền uống độc tự sát.

"Đem thi thể thu thập một chút, ta đi hướng Trịnh tiên sinh báo cáo."

Hậu Diệu Trần chỗ xe nhanh chóng rời đi hiện trường, trong xe mị dao nghe được kia âm thanh gào thét sau nhắm mắt lại, kia là thuộc hạ tại hướng nàng phát sau cùng tín hiệu.

"Ngơoi không cần lo lắng, mục tiêu đã bị diệt trừ."

Hậu Diệu Trần nhẹ gạt đầu, mặt không thay đổi trả lời, "Ta sẽ hướng bang chủ báo cáo việc này, đem công lao ghi tạc các ngơoi Chu Tước đã trên đầu, đây là các ngơoi nên được."

. . .

Mộ Yên bộ phận huyết đạo bị Tô Hạo phong bế, mặc dù tạm thời độc dược sẽ không tiếp tục phát tác, nhưng tiếp tục như vậy tổng không phải cái biện pháp, chỉ có thể trì hoãn một chút.

Tô Hạo biết rõ điểm này, cho nên không dám thất lễ, năm cái ngân châm phát huy tác dụng sau liền một thanh ôm lấy Mộ Yên hướng dưới lầu xông.

Tiệm cơm công một cỗ màu đen Mercedes vững vàng đậu ở chỗ đó, gặp Tô Hạo quá khứ, lái xe tranh thủ thời gian mở cửa xe.

"Đi Thành Trung thôn, nhanh lên."

Lái xe nhẹ gập đầu, thật nhanh tiến vào phòng điều khiển khởi động Mercedes.

"Chờ một chút!"

Xuyên thấu qua cửa sổ xe Tô Hạo nhìn thấy Trịnh Hạo dẫn một đám bảo tiêu từ trong tiệm cơm đi ra, trong nháy mắt đến trước mắt.

"Ám sát Mộ cảnh sát hung thủ ta đã bắt được, bắt quá. . ."

Tô Hạo chau mày, không nhịn được nói, "Có chuyện mau nói, ta hiện tại không có rảnh cùng người nói nhảm!"

Trịnh Hạo cũng không có sinh khí, vung tay lên, trước đó tên kia bảo tiêu đầu lĩnh liền đi đi lên.

Trịnh Hạo giới thiệu nói, "Vị này là bảo tiêu của ta đội trưởng Lưu Sinh, kia hai tên hung thủ chính là hán bắt, ta để hán nói với người một chút tình huống lúc đó."

Tô Hạo nhìn thoáng qua chính hôn mê Mộ Yên, bởi vì kia năm cái ngân châm tác dụng, độc tính cũng không có tiến một bước phát tác.

"Nói ngắn gọn."

Lưu Sinh mặt không thay đổi mở miệng nói, "Lần này ám sát là trải qua có dự mưu kế hoạch, hung thủ sớm liền muốn tốt làm sao rút lui, thậm chí đã làm tốt đồng quy vu tội chuẩn bị, chúng ta lúc đầu muốn bắt người sống, không nghĩ tới hung thủ ở phía sau rừng bên trong ẩn giấu kịch độc, hai người đồng đều uống thuốc độc tự sát, tiên sinh cần nhìn một chút thi thể sao?"

Tô Hạo nghiêng người nhìn một chút, kia hai tên nữ tử thân thể ngay tại cổng bên cạnh đặt vào, bắt quá hán hiện tại không có tâm tình đi điều tra hung thủ, giúp Mộ Yên giải độc mới là trọng yếu nhất.

"Không được, các người trước tiên đem thi thể nhận lấy đi, có thời gian ta sẽ nhìn."

Lưu Sinh nghe xong hướng sau lưng khoát tay áo, hai đại hán lập tức quá khứ lôi kéo thi thể chuẩn bị rời đi, quá trình bên trong một nữ tử ồng tay áo lơ đãng bị vung lên, một cái màu đen đồ đăng bại lộ ra.

"Chậm đã!"

Tô Hạo biểu lộ ngưng tụ, đẩy cửa xe ra chạy tới bên cạnh thi thể, nắm chặt nữ tử kia cổ tay nhìn một chút, sắc mặt âm trầm xuống.

Phi Yến!

Nữ tử kia trên cánh tay khắc lấy một con Phi Yến, bắt quá cùng phổ thông hình xăm khác biệt, cái này Phi Yến là trực tiếp dùng cỡ nhỏ đao cụ tại trên cánh tay vẽ ra tới, Phi Yến hình dạng hoàn toàn là từ những cái kia vết sẹo tạo thành!

Tô Hạo lại đột nhiên vung lên một tên khác hung thủ tay áo, quả nhiên, tại giống nhau vị trí khắc lấy một con hoàng oanh!

"Không có khả năng. . . Mộ Yên làm sao lại chọc vụn thú người biết. . ." Tô Hạo thì thảo thì thâm, nhưng sự thật liền bày ở trước mắt, vụn thú trong hội thành viên đều sẽ có thuộc về mình danh hiệu, những này danh hiệu đồng đều dùng động vật biểu đạt, trên cánh tay khắc hoạ chính là danh hiệu của bọn họ đồ đẳng!

"Thế nào, tiên sinh phát hiện cái gì sao?" Lưu Sinh không biết lúc nào đứng ở Tô Hạo sau lưng, một đôi như ưng con mắt nhìn chăm chăm Tô Hạo.

Tô Hạo đứng lên nói, "Ta hiện tại muốn vì Mộ cảnh sát giải độc, làm phiền các người đem cái này hai cỗ thi thể thích đáng quản lý, qua đi ta sẽ tìm đến người."

Lưu Sinh cũng là dứt khoát, đưa tay từ trong ngực móc ra một trương danh thiếp, "Phía trên này có điện thoại của ta, có cần người có thể tùy thời liên hệ ta."

Tô Hạo tiếp nhận danh thiếp nhẹ gập đầu, bước nhanh chui vào Mercedes, một tiếng tiếng động cơ nổ về sau, Mercedes phi tốc chạy tới.

"Lưu Sinh, người này không phải người tốt lành gì, người chó cùng hán có quá nhiều liên hệ, nhiệm vụ của người chính là bảo hộ ta, hiểu không?" Nhìn xem hộ vệ của mình cùng một cái không liên hệ người trò chuyện nhiều như vậy Trịnh Hạo có chút bất mãn, đi nhanh lên tới ám hiệu một phen.

Lưu Sinh khoe miệng giật giật, nhìn chăm chăm đi xa lao vút thật lâu, chậm rãi phun ra một câu, "Hán không phải người bình thường."

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Trương lão tiên

Làm một thâm niên lính đặc chủng, Lưu Sinh có thể rất nhạy cảm người được trên người đối thủ sát ý, ở trước mặt đối Tô Hạo lúc hấn sẽ cảm thấy trong lòng rất ngột ngạt, nghề nghiệp quen thuộc nói cho hấn biết, người này, nhất định là cao thủ, mà lại là loại cao thủ kia bên trong cao thủ!

Trịnh Hạo chép miệng, hấn ngược lại không cho rằng như vậy, hấn thấy Tô Hạo bất quá chỉ là một cái có chút điều trùng tiểu kỹ lang băm thôi.

"Mau đem cái này hai cổ thi thể ném đi, hôm nay đừng phải việc này thật mẹ nhà hấn xúi quẩy, đừng chậm trễ lão tử làm ăn!" Trịnh Hạo lăm bắm đi vào tiệm cơm.

Lưu Sinh khề thờ dài một cái, từ khi làm Trịnh Hạo bảo tiêu sau quan niệm cuộc sống của hấn lần lượt bị đối phương khiêu chiến, nếu như không phải là vì cho trong nhà lão nẫu chữa bệnh, chính là cho lại nhiều tiền hấn cũng sẽ không làm chuyện này.

"Lưu ca, thi thể này xử lý như thế nào, thật ném đi?" Thủ hạ hỏi.

Lưu Sinh khoe miệng giật giật, ánh mắt rất kiên nghị, chẳng biết tại sao lại liếc mắt nhìn Mercedes rời đi phương hướng, lúc này mới từ tốn nói, "Trước nhắc đi nhà ta, ta tin tưởng hấn sẽ liên hệ ta."

...

Mercedes một đường phi nhanh đi vào Thành Trung thôn chỗ khám bệnh, cùng bình thường, chỗ khám bệnh bên trong rất hoang vu, Hạo Tử đang ngồi ở một thanh chiếc ghế bên trên chơi điện thoại.

"Hạo Tử, đem ta y rương dẫn tới!"

Tô Hạo sau khi xuống xe trực tiếp ôm Mộ Yên chạy lên lầu, còn chưa dứt lời hạ nhân liền không còn hình bóng.

"Àm!"

Cửa phòng ngủ bị Tô Hạo một cước đá văng, lực lượng kia quá lớn, cũ nát cửa có chút không chịu nổi, vừa đi vừa về lung lay.

Trong phòng ngủ chỉ có một cái giường, Tô Hạo bình thường tương đối lười nhác, lười đi thu thập, trên giường chất đống không ít đồ tầy quần áo.

Đem Mộ Yên đặt lên giường, Tô Hạo thuận tay đem những cái kia quần áo ném tới một bên, quay người bỏ đi Mộ Yên giày cao gót.

"Hạo ca, Mộ cảnh sát làm sao vậy, các người không phải đi ăn cơm sao?" Hạo Tử ôm thuốc rương đứng tại cổng hỏi, một mặt lo lắng, nhìn ra được Mộ Yên tại trong ấn tượng của hấn rất không tệ.

"Nhất thời bán hội nói không rõ ràng."

Tô Hạo đem màn cửa kéo lên, phòng mờ đi.

"Mở đèn."

Hạo Tử mở đèn, trong phòng độ sáng mới tốt chút, hấn đem cái hòm thuốc bỏ trên đất, thấp giọng nói, "Còn cần ta làm cái gì."

Bởi vì đội lát nữa muốn cho Mộ Yên chữa bệnh, để cho tiện Tô Hạo đem áo khoác cởi ra, không nghĩ tới trong phòng nhiệt độ thấp như vậy, đông hấn sợ run cả người.

"Không được, nhiệt độ quá thấp." Tô Hạo nhú mày, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, quay đầu nói, "Người đi dưới lầu đem trong phòng khám hỏa lò mang lên đến, lại làm chút cacbon, ta muốn gia tăng gian phòng nhiệt độ."

"Tốt!"

Thành Trung thôn phòng ở đều rất già cỗi, phần lớn phòng cho thuê đều không rảnh điều, đối bọn hấn tới nói điều hoà không khí phí tổn cũng là một bút không nhỏ chi tiêu.

Hạo Tử rất nhanh liền trở về, còn lấy được một cái hỏa lò, bên trong cacbon lửa chính vượng, trong phòng nhiệt độ cũng dần dần lên cao một chút.

"Háo Tử, người đi ra ngoài trước, đừng để bất luận kẻ nào tiến đến, nhớ kỹ, mặc kệ chuyện gì xảy ra đều không cần tiến đến." Tô Hạo sắc mặt rất nghiêm trọng, Háo Tử không khỏi căng thẳng trong lòng, hắn rất ít có thể nhìn thấy Tô Hạo có vẻ mặt như thế.

Biết sự tình nặng nề, Háo Tử nhẹ gật đầu, quay người lui ra ngoài, thuận tay đóng cửa lại.

"Hô!"

Tô Hạo trùng điệp thờ phào một cái, hoạt động một phen gân cốt, kế tiếp là một trận ác chiến, chỉ có thể thành công!

Trên giường Mộ Yên vẫn còn đang hôn mê, một đôi ánh mắt mê người đóng chặt lại, lông mi thật dài không nhúc nhích.

Nhìn thấy Mộ Yên dạng này Tô Hạo trong lòng chính là một trận lửa giận, cũng chính là từ giờ khắc này, vạn thú sẽ triệt để tiến vào hắc sơn đen, mặc kệ đối phương lợi hại đến mức nào, Tô Hạo từ trước đến nay là có cừu báo cừu, cái này một khoản xem như nhớ kỹ.

Nhẹ nhàng rút đi Mộ Yên áo ngoài, dạng này dễ dàng cho đội lát nữa hạ châm, mặc dù đối phương tại hôn mê, nhưng mỗi khi tay chạm đến Mộ Yên thân thể lúc, Tô Hạo trong lòng đều sẽ cao lên một cổ dục hòa.

"Đáng chết!"

Châm cứu làm nghề y chú trọng chính là hết sức chăm chú, hơi bất lưu thần liền sẽ đâm sai huyết đạo, cho bệnh nhân mang đến phản tác dụng, Tô Hạo biết rõ điểm này, nhưng trong lòng cái chủng loại kia dục vọng là không cách nào khống chế.

"Ba!"

Hung hăng đánh mình một bàn tay sau Tô Hạo mới phát giác được đầu não thanh tỉnh một điểm, lập tức cũng không dám lại tiếp tục thoát Mộ Yên quần áo, thuận tay đem trên mặt đất y rương mở ra, từng dây lớn nhỏ không đều ngân châm thành linh xuất hiện ở trước mắt.

Tô Hạo sắc mặt âm trầm, động tác trên tay rất nhanh, hai cây ngân châm thuận lợi đâm vào Mộ Yên tả hữu xương bả vai ở giữa tâm du huyết cùng bàn chân huyết Dũng Tuyền.

Hai cái huyết này vị không chế trong thân thể huyết dịch lưu thông, dùng ngân châm nhập huyết, có thể làm huyết dịch đình chỉ lưu động, dạng này virus liền không cách nào thuận huyết dịch ăn mòn toàn thân.

Làm xong những này Tô Hạo mau đem Mộ Yên mạch đập, bỗng nhiên biến sắc, thậm kê một tiếng hồng hét.

"Không có khả năng, ta đã phong bế huyết đạo của nàng, vì cái gì virus còn tại khuếch tán!"

Mồ hôi rất nhanh hiện đầy Tô Hạo cái trán, hắn lại thử rất nhiều loại phương pháp, lại đều không công mà lui.

Nếu như không thể ngăn cản virus khuếch tán, phía sau trừ độc công việc liền không có cách nào tiến hành.

Làm sao bây giờ!

Nếu là lại tiếp tục trễ nải nữa Mộ Yên liền thật mất mạng!

Mộ Yên sắc mặt càng ngày càng kém, bờ môi cũng bắt đầu biến đen nhánh, hết thấy hết thấy đều đang ám chỉ tính mạng của nàng tại đi hướng đếm ngược.

"Cũng chỉ có thể dạng này."

Tô Hạo lăm bầm một câu, đi vào trước giường lấy điện thoại cầm tay ra bấm một cái mã số, ngán ngủi manh âm về sau, điện thoại bên kia truyền tới một nam tính âm trầm thanh âm.

"Tiểu Hạo, gặp được phiền toái gì?"

Tô Hạo lộ ra rất cung kính, trả lời, "Sur huynh, ta còn thực sự gặp một kiện chuyện phiền toái. . ."

...

Hoa Hạ từ xưa đến nay liền lấy đất rộng của nhiều lấy xưng, nhất là tại trung tây bộ, đủ loại dãy núi giăng khắp nơi, cũng dựng dục rất nhiều hiếm ai biết năng nhân dị sĩ.

Tại đông đảo trong dãy núi có một tòa Y Vương Sơn, thế nhân rất ít biết, nó không phải là du lịch thắng địa, cũng không phải cái gì cổ xây di chỉ, cũng chính thức bởi vì nơi này ít ai lui tới, Y Vương Khẩu mới có thể ai cũng lên tiếng phát triển lực lượng của mình.

Y Vương Sơn đỉnh núi có một mảnh khu dân cư, nơi này không khí trong lành, hoàn cảnh ưu mỹ, rất thích hợp tu thân dưỡng tính.

Hoàng Vi Kiệt đứng tại trong đại viện cúp điện thoại, trầm tư một lát, quay người đi vào một tòa chính phòng.

Trong đại sảnh đốt huân hương, bố cục đơn giản, chính đối đại môn đặt vào một đài có rất dài lịch sử bàn gỗ, bàn gỗ lấy dụng thẳng rất nhiều linh bài, đều là kỳ trước Y Vương Khẩu chương môn nhân linh vị.

Hoàng Vi Kiệt vừa đi vào bên cạnh bên cạnh trong phòng liền đi ra một vị lão giả, lão giả người mặc rộng rãi võ phục, chân đạp mộc mạc giày vải, mặc dù tóc trắng phơ, nhưng thần thái sáng láng, rất có một phen tiên cốt ý vị.

Người này chính là Y Vương Khẩu đương đại chương môn nhân Trương lão tiên.

Nhìn thấy lão nhân Hoàng Vi Kiệt tranh thủ thời gian khom người, cung kính nói, "Sur phó."

Trương lão tiên mỉm cười gật đầu, ngồi đến trên ghế, Hoàng Vi Kiệt mau chóng tới châm một ly trà.

"Tốt, có chuyện gì cứ nói đi." Y Vương Khẩu luôn luôn chủ Trương Ninh Khuyết vô lạm, cho nên trong môn đệ từ rất ít, đây cũng là vì cái gì thể nhân rất khó nhìn thấy Y Vương Khẩu người.

Trước mắt Hoàng Vi Kiệt là Trương lão tiên đại đệ tử, người này ngộ tính cực cao, rất được Trương lão tiên yêu thích, trút xuống rất nhiều máu tươi đi dạy truyền, bây giờ nhìn xem đệ tử của mình lớn lấy học Thành, Trương lão tiên rất vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34: Thật thà Hảo Tử

Nhấp một miếng trà, Trương lão tiên bỗng nhiên nói, "Có phải hay không tiểu tử thú lại gây tai họa!"

Hoàng Vi Kiệt nói, "vừa rồi Tiểu Hạo đánh cho ta điện thoại, hỏi ta làm sao giải hết vạn thú sẽ độc được."

Trương lão tiên nghe xong có chút bất mãn, nghĩ hán Y Vương Khẩu lấy tuyệt thế y thuật lấy xưng, còn không có bọn hán giải không được độc!

"Tên tiểu tử thú này thật cho ta mắt mặt, trước kia để hán học tập cho giỏi hán chính là không nghe, thậm chí ngay cả vạn thú sẽ độc đều giải không được, về sau đừng nói ta là sư phụ hán!"

Hoàng Vi Kiệt biết sư phó là nói nói nhảm, Tô Hạo mặc dù tiến vào Y Vương Khẩu thời gian ngắn nhất, nhưng sư phó đối với hán ưu ái có thừa, bây giờ lần này phản ứng cũng là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

"Sư phó, vạn thú sẽ không phải một người hiền lành, mặc dù ta không rõ ràng Tiểu Hạo vì sao lại chọc bọn hán, nhưng là vạn thú sẽ phong cách làm việc chúng ta đều biết, ta sợ Tiểu Hạo ăn thiệt thòi."

Trương lão tiên mặc dù ngoài miệng sinh khí, trong lòng đã sớm đang vì Tô Hạo lo lắng, dù sao Tô Hạo là Y Vương Khẩu người.

"Tiểu tử thú này không biết trời cao đất rộng, coi là học được mấy chiêu liền vô địch thiên hạ, hán còn nộn đâu!"

Hoàng Vi Kiệt không nói gì, hán biết sư phó sẽ còn nói tiếp.

Quả nhiên, Trương lão tiên lại nói, "Người nói cho tiểu tử thú, vạn thú sẽ độc được mặc dù độc tính cực lớn, nhưng không phải không thể khu trừ, đầu tiên phải bảo đảm độc được không khuếch tán, duy nhất cách làm chính là khống chế lại khí trùng huyết, về phần phía sau, tiểu tử kia hán là đều rõ ràng."

"Ta đã nói cho hán biết, chắc hán không có vấn đề gì."

Trương lão tiên nhẹ gật đầu, hai tay có chút nâng lên sẵn tay áo, nói, "Người trong khoảng thời gian này nhiều chú ý một chút tiểu tử thú, lúc cần thiết có thể hướng vạn thú sẽ công khai thân phận của hán, ta nghĩ vạn thú người biết nếu là biết hán là chúng ta Y Vương Khẩu, sẽ có cố kỵ."

"Ta hiểu được sư phó."

Trương lão tiên nghe tiếng đứng dậy, trực tiếp đi ra phía ngoài, "Đi, để cho ta nhìn xem người trong khoảng thời gian này có hay không tiến bộ."

...

Sau khi cúp điện thoại Tô Hạo lâm vào lưỡng nan, mặc dù bây giờ biện pháp giải quyết vấn đề đã có, nhưng hắn có chút không xuống tay được.

Khí trùng huyết vị tại bẹn đùi bên trong, cái này thể tất yếu tiếp xúc đến Mộ Yên nơi riêng tư, đừng nói tiếp xúc nơi riêng tư, chính là hơi chạm thử Tô Hạo liền sẽ lên phản ứng, trời mới biết đợi lát nữa sẽ phát sinh cái gì.

"Mặc kệ!"

Mất thấy Mộ Yên bờ môi càng ngày càng đen, Tô Hạo quyết định chắc chắn, quản hấn mọi việc đâu, cứu người quan trọng.

Hai tay run run chậm rãi cời xuống Mộ Yên váy, tất chân màu đen bạo lộ ra, trắng nõn mê người đùi để Tô Hạo có chút hô hấp dồn dập.

"Móa nó, ta là bác sĩ ta sợ cái a!"

Cẩn rằng một cái đem kia mê người tất chân rút đi, bây giờ Mộ Yên hạ thân chỉ còn lại một đầu màu đen quần lót viền tơ.

Lúc này Tô Hạo không nghĩ quá nhiều, hai ngón tay kẹp lấy, một cây ngân châm xuất hiện trong tay, thuận bên đùi khí trùng huyết đâm vào.

"Hô!"

Ngân châm đâm xuống sau Tô Hạo liền đem lên Mộ Yên mạch đập, còn tốt, virus đình chỉ khuếch tán, bước đầu tiên thành công.

"Móa nó, quá gian nan!"

Tô Hạo trầm mắng một câu, ghim kim với hắn mà nói là một bữa ăn sáng, nhưng là hôm nay ghim kim lại làm cho hắn cảm thấy từng bước gian nan, một cây châm xuống dưới vậy mà đầu đầy mồ hôi!

Cũng may Mộ Yên trong thân thể độc dược không có tiếp tục khuếch tán, không phải Tô Hạo thật không biết nên làm sao bây giờ.

Đem Mộ Yên đỡ dậy, nhẹ nhàng bỏ đi trên người của nàng áo khoác, thời khắc này Mộ Yên chỉ còn lại một cái áo ngực cùng một đầu quần lót viền tơ, kia hoàn mỹ mê người thân thể lúc nào cũng đều tại dụ hoặc lấy Tô Hạo.

Có lẽ là vừa rồi một cái tát kia có tác dụng, Tô Hạo này lại trong lòng cũng đã không còn những cái kia kỳ quái ý nghĩ. Nhưng là nói đi thì nói lại, trên thân thể không có phản ứng đó là không có khả năng.

Trong phòng nhiệt độ đã thăng lên đi lên, Tô Hạo ngồi tại bên giường vén tay áo lên, bàn tay nhẹ nhàng ma sát một lát, sau đó dứt khoát đặt ở Mộ Yên trên lưng.

Chuẩn xác mà nói bàn tay khoảng cách phía sau lưng còn có một chút xíu khoảng cách, thể nhưng là rất kỳ quái, một cổ như có như không bạch khí từ Tô Hạo bàn tay truyền ra, trực tiếp chui vào Mộ Yên thể nội.

"Ừm . . ."

Một lát sau Mộ Yên trong miệng truyền ra một tiếng ngâm khẽ, mặc dù Tô Hạo biết đây là chân khí của mình có tác dụng, nhưng một tiếng này ngâm khẽ vẫn là để Tô Hạo lên càng lớn phản ứng.

"Đáng chết!"

Nhìn xem mình cương tiểu đệ, Tô Hạo trầm mắng một tiếng, hiện tại chính là thời khắc mấu chốt, cắt không thể bởi vì chính mình tâm trí không chừng trước công uổng phí.

"À!"

Bàn tay truyền ra bạch khí rốt cục tiêu tán, nói khi đó khi đó thì nhanh, Tô Hạo song chưởng đột nhiên nâng lên, lại đặt ở Mộ Yên hai bên trên huyết thái dương.

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi đen ngòm từ Mộ Yên trong miệng thốt ra, Tô Hạo nhẹ nhàng thở ra, độc dược đã bị buộc ra, Mộ Yên chỉ cần nghỉ ngơi mấy ngày liền không sao.

Đem tất cả ngân châm gỡ xuống đặt ở thuốc trong rương, Tô Hạo đem Mộ Yên đỡ ngã xuống giường, vừa rồi cặp kia chặn đắp nôn máu, Tô Hạo đành phải lại đổi một đôi cho Mộ Yên đắp lên, lúc này mới đi ra ngoài.

"Hạo ca, Mộ cảnh sát thế nào?" Hảo Tử một mực tại giữ cửa, này lại gặp Tô Hạo ra vội vàng hỏi.

"Không có gì đáng ngại, ta lại cho nàng sắc mảy bắt thuốc uống xong liền không sao."

Mới vừa rồi giúp Mộ Yên bức độc tiêu hao Tô Hạo không ít khí lực, này lại bờ môi hơi trắng bệch, trên trán cũng thấm ra không ít đổ mồ hôi.

"Có cái gì ăn không, cho ta cả điểm, chết đói."

Lúc đầu giữa trưa nên có một bữa ăn ngon, ai biết ra việc này, thức ăn ngon không ăn được, còn tiêu hao đại lượng khí lực, Tô Hạo trong lòng dừng đề cập có bao nhiêu phiền muộn.

Háo Từ cũng không có hỏi cái gì, quay người hướng cũ nát phòng bếp đi đến, "Ta giữa trưa hạ điểm mì sợi không có ăn xong, cho người hâm nóng đi."

Mì sợi? Ngựa tào, cũng quá cái kia đi!

Nếu là đặt ở trước kia Tô Hạo chắc chắn sẽ không bắt bẻ, nhưng bây giờ không đồng dạng, nắm trong tay lấy từ Trần Nhị Đan nơi đó dọa dẫm tới mấy vạn khối tiền, lại ăn mì sợi liền nói không đi qua.

"Ta cái này có năm trăm khối tiền, người cầm đi mua vài món thức ăn, lại cho ta làm một bình rượu xái, ta cũng cải thiện cải thiện sinh hoạt."

Háo Từ cũng không có tiếp tiền, cười ngây ngô nói, "không cần, ta có tiền, người buổi sáng cho ta kia một trăm khối tiền ta không có hoa." Nói Háo Từ liền muốn hướng thang lầu đi, "Người trước nghỉ một lát, ta đi cấp người mua thức ăn."

Nhìn xem Háo Từ bóng lưng rời đi Tô Hạo trong lòng rất cảm giác khó chịu, đối với từ Trần Nhị Đan nơi đó lường gạt mấy vạn đồng tiền sự tình mình một mực giấu diếm Háo Từ, dẫn đến hẳn hiện tại còn bớt ăn bớt mặc.

Không nhiều sau đó thang lầu bên trong truyền đến đặng đặng đặng thanh âm, Háo Từ trong tay mang theo mấy cái mua sắm túi chạy vào.

"Hạo ca, người mau tới đây ăn, ta mua cho người gà quay, còn có mấy cái rau trộn, a đúng, còn có người rượu."

Háo Từ hưng phấn đem những cái kia đồ ăn phóng tới trên mặt bàn mở ra, sau đó đứng ở một bên cười khúc khích, những này đồ ăn đối với người bình thường tới nói lại cực kỳ đơn giản, nhưng là đối với Háo Từ tới nói, hẳn một năm đều không kịp ăn mấy lần.

"Tiền tiêu xong?" Tô Hạo thấp giọng hỏi.

Nghe nói như thế Háo Từ nụ cười trên mặt dần dần biến mất, coi là Tô Hạo là đang trách cứ hẳn, cúi đầu nói, "Ừm . . Ta nhìn Hạo ca quá mệt mỏi, liền muốn để người hảo hảo ăn một bữa."

Không biết là vì để Tô Hạo giải sầu vẫn là thế nào, Háo Từ đột nhiên ngẩng đầu, trên mặt mang nụ cười thật thà, "Người yên tâm Hạo ca, ta về sau mỗi bữa ít hơn nữa ăn một cái bánh bao, quần áo mới cũng không cần mua cho ta, đem tiền tiết kiệm giữ lại cho Hạo ca bổ sung dinh dưỡng."

Tô Hạo cái mũi chua chua, không biết nên nói cái gì cho phải.

"Đi, chuyển cái ghế tới, hai ta cùng một chỗ ăn." Tô Hạo nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Ai thoát y phục của ta

Háo Từ liên tục khoát tay, nhìn thoáng qua trên bàn gà quay, nuốt ngụm nước miếng, cười hắc hắc nói, "Chính người ăn đi, ta giữa trưa ăn mì sợi, nhưng đã no đầy đủ, không có chút nào đói."

Tô Hạo đi thẳng tới phòng bếp xóc lên nắp nồi, nước mắt lập tức ra, trong nồi xác thực còn lại một điểm mì sợi, nhưng kia không phải mì sợi, rõ ràng chính là dùng thanh thủy nấu!

Bình thường Tô Hạo nấu cơm thời điểm sẽ còn ở bên trong thả chút rau xanh cùng dầu, không nghĩ tới hôm nay giữa trưa hẳn không tại, Háo Từ thậm chí ngay cả rau xanh cùng dầu đều không thả, trực tiếp dùng thanh thủy nấu. . .

"Ta buổi sáng cho người tiền chính là để người hoa, người vì cái gì không tốn! Ăn những này có cái gì dinh dưỡng!" Tô Hạo cả giận nói.

Cùng nói là giận, chẳng bằng nói là đau lòng.

Hắn thiếu Háo Từ rất rất nhiều. . .

Thấy mình bí mật bị phát hiện, Háo Từ thấp giọng nói, "Ta không sao, chỉ cần có thể ăn no là được, không cần. . ."

"Ngồi xuống!"

Tô Hạo chỉ vào bên cạnh bàn ghế đầu nói.

Háo Từ do dự một chút, lo lắng bất an ngồi xuống.

Tô Hạo nhìn hắn một cái, trực tiếp đem hai cái đùi gà bẻ phóng tới Háo Từ trước mặt, giả bộ cả giận nói, "Hai cái này đùi gà đều là ngươi, ta nhìn ngươi ăn, ăn không hết ta tuyệt không tha cho ngươi."

"Hạo ca, ta. . ."

"Mau ăn!"

Tô Hạo ánh mắt rất kiên quyết, hắn biết rõ mình nếu không làm như vậy Háo Từ tuyệt đối sẽ không ăn.

"Kia. . . Vậy ta ăn."

Nói xong lời này Háo Từ cầm lấy một cái đùi gà ăn ngấu nghiến, hắn không biết dài đến đâu thời gian không có mỡ qua ăn mặn, hận không thể ngay cả xương cốt đều nuốt vào.

Tô Hạo cười, ngồi trên ghế mở ra kia bình rượu xái rót hai chén, ngoài miệng nói, "Ăn từ từ, không ai giành với ngươi, đến, uống một hớp rượu."

"Tạ ơn Hạo ca."

Háo Từ tiếp nhận uống rượu nhấp một miếng, lại tiếp tục gặm lên đùi gà.

Trong nháy mắt một cái đùi gà bị hắn gặm sạch, thậm chí xương cốt đều bị hắn toa lại toa, thẳng đến hoàn toàn vô vị mới lưu luyến không rời buông xuống.

"Đem cái kia cũng ăn."

"Hạo ca, ta ăn no rồi, ngươi ăn đi, hai ta một người một cái."

"Để ngươi ăn ngươi liền ăn, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy, tiểu tử ngươi ngứa da đúng không." Tô Hạo cười mắng.

Gặp Tô Hạo nói như vậy Háo Từ mới lại cầm lấy một cái khác đùi gà gặm.

Tô Hạo uống một ngụm rượu, nhìn xem chính ăn say sưa ngon lành Háo Từ cười cười, châm một điếu thuốc.

"Về sau đừng như vậy tiết kiệm tiền, chúng ta hiện tại trong tay có tiền, năm sáu vạn đâu."

"Cái gì?" Háo Từ đột nhiên ngừng đầu, miệng bên trong chất đầy thịt gà, con mắt trừng thật to, năm sáu vạn với hắn mà nói quả thực là cái thiên văn số tự, "Ta ở đâu ra nhiều tiền như vậy?"

"Cái này ngươi cũng đừng hỏi, yên tâm đi, không ăn trộm không đoạt, đều là sạch sẽ tiền." Sợ Háo Từ hiểu lầm Tô Hạo tranh thủ thời gian giải thích nói, "Tóm lại về sau chúng ta liền cùng nghèo khó sinh hoạt triệt để nói bái bai, ngươi cũng đừng tiết kiệm tiền, ngày mai ta dẫn ngươi đi mua mấy món quần áo mới, ngươi thật lâu không có thêm y phục a?"

Háo Từ gặm đùi gà gật gật đầu, "Hai năm."

Tô Hạo sững sờ, hắn biết Háo Từ thật lâu không có mua quần áo mới, nhưng là không nghĩ tới vậy mà lại lâu như vậy, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Háo Từ gặm xong đùi gà, liếm liếm ngón tay, ngừng đầu lên nói, "Hạo ca, ngươi cũng ăn chút, chính ta ăn không hết, ngươi nhìn mua nhiều như vậy đồ ăn."

"Được." Tô Hạo thuốc lá bóp tắt, cười cầm đĩa lên, "Đến, hai anh em ta cùng một chỗ ăn."

"Ừm!"

...

Y Vương Khẩu đại viện, một trượng bên cạnh cái bàn đá ngồi hai người, một người râu bạc trắng bóng bĩnh, tựa như tiên nhân, một người khác mặt lộ vẻ vẻ lo lắng, nhưng cũng uy vũ hùng tráng.

"Lão tiên, ta nhưng nghe nói Tiểu Hạo tại Trại Hải Thị qua không ra sao, ngươi cái này làm sư phụ cũng không muốn lấy giúp đỡ giúp đỡ."

Kẻ nói chuyện chính là nghĩa giết bang chủ hạ hưng sông.

"Qua tốt hay xấu tất cả đều là tạo hóa của mình, lại nói, tiểu tử kia mưu ma chước quỷ nhiều nữa đâu, ai biết lúc nào liền lên như điều gặp gió." Trương lão tiên nhạt nói.

"Điều này cũng đúng."

Y Vương Khẩu mọi người tuyệt thế bất phàm, chắc hẳn tại trong đô thị sống sót hẳn không phải là việc khó gì.

Khách sáo về sau, hạ hưng sông đi vào chính đề, hẳn không xa ngàn dặm đi vào Y Vương Sơn tìm Trương lão tiên cũng không phải nói chuyện trời đất.

"Lão tiên, hơn chín năm thời gian trôi qua, trong lòng ngươi liền không có chút nào lo lắng sao? Cổ lực lượng kia hiện tại càng ngày càng sinh động, lần này lại có ai có thể cứu vớt thế giới này đâu?"

Nghe nói như thế Trương lão tiên khoe miệng giết giết, rất khó tưởng tượng dạng này một vị kỳ thế cao nhân vậy mà cũng sẽ có sự tình chẳng lẽ hẳn.

Nửa ngày qua đi Trương lão tiên chậm rãi phun ra bốn chữ, "Thiên địa tạo hóa."

Hạ hưng sông sững sờ, có chút không rõ, "Điều lúc này ngươi cũng đừng cùng ta thừa nước đục thả câu, ngươi lần này là không phải chuẩn bị để vĩ kiệt quá khứ?"

Không biết hạ hưng sông nghĩ tới điều gì, lại hỏi nhiều một câu, "Ngươi đối với hẳn có mấy phần chắc chắn?"

"Ba thành."

"Ba thành?"

Hạ hưng sông nghe xong sắc mặt bá một chút trợn nhìn, hỏi vội, "Ngươi. . . Ngươi không có nói đùa với ta chứ?"

Trương lão tiên khẽ lắc đầu, ánh mắt bên trong hiện lên một tia mờ mờ, nhìn phía xa mỹ cảnh nói, "ta cũng không gạt ngươi, liền cái này ba thành nắm chắc còn phải là vĩ kiệt phát huy ra sắc mới có, bằng không mà nói, nhiều nhất chỉ có một thành."

"Cái này. . .!"

Hạ hưng sông trong lúc nhất thời bị khiếp sợ nói không ra lời, trên mặt hiện đầy sợ hãi, phảng phất như gặp phải tận thế đồng dạng.

Cũng có lẽ trong lòng hẳn, xác thực sớm thấy được tận thế.

"Hoàng Vĩ Kiệt thế nhưng là ngươi đệ tử đặc ý nhất, nếu như ngay cả hẳn đi đều không được, vậy liền thật xong, lão tiên, ngươi liền không có nghĩ tới hậu quả?"

Trương lão tiên cười khổ một tiếng, lắc đầu nói, "Thế sự không phải ta có thể sở liệu, coi như diệt vong lại như thế nào, chúng ta đều toàn lực ứng phó là đủ."

Lời này để hạ hưng sông không thể nào tiếp thu được, nếu như ngay cả Trương lão tiên đô không có cách nào, vậy thế giới này thật không cứu nổi.

"Ngươi có suy nghĩ hay không qua Tiểu Hạo, hẳn đi được hay không?"

Trương lão tiên hừ lạnh một tiếng, có chút tức giận, "Tiểu tử kia học nghệ không tinh, hẳn đến liền là đang chịu chết, điểm này trong lòng ta so với ai khác đều rõ ràng."

Bầu không khí có chút xấu hổ, hạ hưng sông cũng không tiếp tục mở miệng, hai người đều duy trì trầm tư.

"Đi thôi, ta mới vừa bắt chút trà mới, dẫn ngươi đi nếm thử."

Trương lão tiên bóng lưng có chút cô đơn, hạ hưng sông thở dài đi theo, hẳn biết qua nhiều năm như vậy, Y Vương Khẩu vì cái này thế giới gánh chịu rất nhiều. . .

...

Một buổi chiều cứ như vậy đi qua, trong phòng khám vẫn là một mảnh quạnh quẽ, Tô Hạo cùng Háo Tử riêng phần mình chơi lấy điện thoại di động của mình, có chút nhàm chán.

"A!"

Đột nhiên rít lên một tiếng phá vỡ cục diện bế tắc, Tô Hạo toàn thân chấn động, co cứng liền hướng trên lầu chạy tới.

Một cước đá văng cửa phòng ngủ, chỉ gặp Mộ Yên đỏ mặt, chăm chú cầm chăn mền bảo vệ thân thể của mình, ánh mắt bên trong tràn đầy sợ hãi.

"Thế nào làm sao vậy, không có sao chứ?"

Gặp Tô Hạo sau khi đi vào Mộ Yên ánh mắt bên trong hiện lên một tia rất kỳ quái thần sắc, chỉ vào phòng ngủ nói, " cái này. . . Đây là đâu? Còn có ta. .
. Y phục của ta. . ."

Tô Hạo sững sờ, nguyên lai cô nàng này là bởi vì cái này nha.

Lập tức Tô Hạo liền đem giữa trưa chuyện phát sinh nói với Mộ Yên một lần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Thánh Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.